

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 29. Juli 1493

De liberis et posthumis heredibus instituendis vel exheredandis

[urn:nbn:de:bsz:31-319110](#)

C De libe. et posthu. AD DE inq̄tum alet. premitit q̄ veist appella. liberorū bal. cōfī. ccviii. ii. li. do. car. cōfī. lx. vbi uoluit q̄ i statutis appella. liberorū ueniat posthumi post mortē testatoris nati. et inq̄tū ponit q̄ legitimatus r̄spat testū sicut posthumus adde abb. ḡfī. lxxvi. i. li. bal. ḡfī. ccclii. iii. li. pe. de anch. ḡfī. ccclxxii. pau. de ca. ḡfī. ccxi. et an reuocet donatio per natuitatem filii legitima tū bal. cōfī. lx viii. voluit q̄ sic.

C Instru-
to. ADDE
q̄ idē voluit
bar. in. l. de.
monstratio i
vii. q. j. d. cō
di. et demon.
et in. l. libello
ruz de accu.
bal. in. l. cer-
tu. si cer.
pe. q. o. an. in
addi. spe. i. ti.
de instrume-
toruz edi. s.
breuiter i ad
di. incipiente
dicit accurſi
sed si psona h
erat singula-
ris uoluit bar
to. ubi. s. q̄
exprimat no
men cū dua-
bus alio de
monstratioi
bus per d. l.
bac cōsultissi
ma et l. for
ma q̄ iphemet
bart. intelligit
in. l. h. itē. s. d
rei v̄. hoc cē
uet. ubi pba
nā cē cē plu
res eiusdem
nois. si nō
cē probatus
sufficiat exp̄
suo folius no
minis pp̄il
per ter. in. d.
l. si rē et ibi
trudit caute
laz quā vide
idē t̄. d. ant.
in. c. l. de lib.
oblatio. et vi
de bart. ḡfī.
ccxvii. in
cipiente mar
tinus baro.
et vide Ro.
cōfī. ccxvii.
in. s.

C De liberis et posthumis heredibus institue-
dis vel ex heredandis. Rubrica.

Ex. l. sequenti.

C Pronomē alicuius nō est ponendū in instru-
mento si nomē est tale in quo nō cadat dubita-
tio. et que sit dñia iter nomē pnomē et cognomē.

Quid sit. In. l. i. et. i. ponitur

qd sit noiatiz exhe
redare. **C** Mo. q̄ nō ē necesse ponи
pronome i instrufo alicuius: qd intelli
ge si erat nome tale de quo nulla po
terat esse dubitatio: ut in gallo presso: als secus:
ut. C. q̄ test. fa. po. l. bac consultissima: et ibi no.
et. s. de testa. tu. l. duo sunt ticij. et l. heredes pa
lam. s. sed si nota. s. ti. i. **C** Opp. s. de trāsac. l. cū
bi. s. si pretor glo. nō soluit. dic q̄ ibi omittiebat
aliquid in solēnitib; hic non erat necesse q̄
ponere nisi nomen tm̄ quādo ex illo reddit cer
ta psona. **C** Quero dñiaz inter nome prenomē
et cognomē. Dic vt in glo. hic. et. C. de testa. l. si
quis in nois: et insti. de lega. s. si qs. per glo.

Ex. l. sequenti.

C Nominatim: et sp̄aliter dñis testator penitus
se poris testi soli facti cū dicit reuoco omne ali
ud testamentū per me factuz.

Omninatim. Quando no
men appellati
uū ɔgruit uni tm̄ equaler nomini pro
prio: secus si pluribus. b. d. Et est bonus casus
et no. facit ad id qd dixi in. l. si qs. in pn. testi. j. d
lega. iij. s. q̄ testator reuocat oē aliud testm̄ factū
p̄ eū et nō fecerat nisi vnu testm̄: q̄ dñ de illo no
minatim et sp̄aliter penitus. **C** Itē facit ad id
qd dixi hoc anno in. l. forma. de censi. vbi querit
si dñ in palatio ptāris q̄ nō dñ aliter ɔfirmari. di
cam in. l. demonstratio falsa. de cōdī. et demon.
C Oppo. de. l. si quis. s. de te. tu. So. ibi loquif
de fauore: hic de odio: et sic vides q̄ in his que
cōtinent odiuz indefinita nō equipolet vñ. nam
cū dico filiu meuz exheredo: indefinita ofo ē vt
plene dixi in. l. si pluribus. j. de le. iij.

Ex. l. sequenti.

C Ad declarationem seu demōstrationem alu
cui ita sufficit adiiscere nome matris sicut p̄is.
Et ista verba fur. latio gladiator uerba iniurio
sa sunt l̄ in genere p̄ferantur. item sunt verba i
uriosa spuria.

T si peperc̄it. Adie
matris q̄ facit videri noiatiz exhereda

per Ro. ḡfī. ccclxxv. et. ccxiii. per ang. cōfī. ccxii. p̄ ang. et. ḡfī. incipiē
te quedā d. vana p̄ bal. xxii. iii. uolu. et melius consilio. chxviii. quarto uo
lu. per bart. consilio. xxi. incipiente ut dixit.

C Item facit. ADDE q̄ idem tenuit bal. in. l. demonstratō et iuribus
paulo ante allegatis pro quo facit q̄ l̄ locus loci sit apponēdū in instru
mento ut p̄
bart. in. l. de
pupillo. s. cui
nuncias. j. d
ope. no. nun
et per lo. an. i
addi. ad spe
in ti. d. instru
mentoz edī
s. instrumē
rum el. ii. v.
quid si locus
tm̄ fallit q̄ si ex
terie facti ap
pareret de lo
co loci ut si
fieret instru
mentū de fo
lu. facta the
saurario ut p
guil. de cu. et
bal. in. l. com
paratiōeo d
fide instru. p
tex. in. l. i. C.
de apo. pu. et
q̄ locus loci
et in testamē
to quādo ali
ter claritas
apparet non
uiflet nō ap
postus tenu
it bal. cōfīlio
. xlii. iii. lib.

C ad matris.

ADDE fm̄

bal. cautelaz

ad instituen

dum spuriuz

ut dicat in

rituo filium

talis mulieris

non dicat fi

lium suuz ne

et inspectiōe

testomēti red

datur institu

tio nulla naz

qui vult dice

re institutio.

nullam babz

necesse pro
bare q̄ ille

fuerit fili⁹ te

statoria naz

et hoc erit dis

sicile mari

me si illa ba

beat marnū

et seq. paul

de ca. hic. et

cautelam in

stituen. spu

rium uide p

ro. consilio.

.xlii. et bald.

ḡfī. ccxvi. ter

tio uolu.

C Pro sta

tuto. AD

DE q̄ predi

cta procedūt

et si uera sint

uerba prola

ta ut si dico

tibi fur cuži

ueritate sio:

ut no. in. l. eū

tum. et adiectio quitis exheredationem nō vitiat
. b. d. **C** Mo. q̄ sufficit ad declarationem seu de
monstrationē alicuius adiiscere nome matris si
cut patris. **C** Mo. q̄ ista verba latro gladiator
fur tē. l̄. p̄ferant in genere: nec certaz spēm ma
leficii otinent: tm̄ iniuriosa vba sunt: et sic facit p̄
statuō puniente vba iniuriosa. Itē nota q̄ ista
uerba spuria natus ex adulterio et similia vba:
sunt uerba iniuriosa. dixi in. l. turpia in prin. j. de
le. i. dixi plene in. l. apud labeonē. s. conuitū. j.
de iniur. **C** Oppo. j. ad carbo. l. i. s. idē ait. So.
vt in glo. **C** Item op. de. l. si postbum". in s. j. e.
Sol. intellige illaz fm̄ istam. **C** Itē opp. j. de le.
. i. l. turpia. So. vt in glo. sed truffa est. dic vt ibi:
qa ista verba in exheredatōe nō sunt improba
ta in legato: vt ibi.

Pure. Oppo. C. de insti. et substi. l. si pa
ter. So. ibi erat institutus sub cō
ditione: iō pōt sub cōtraria cōditione exhereda
ri. **C** Oppo. de. l. i. s. sed si incertū. j. de ven. in
pos. mit. So. vt ibi no. et ista est vera: quia ibi in
nascituro: hic in tā nato: et ista so. pbatur. i. l. cū
postbum". et. l. posthumus. j. e.

Ex. s. sequenti.

C Clauſula apposita iter vnu capitulū ad illō
tantū referr̄ nō ad aliud. et vnu capitulū dicif
q̄ circa idem disponit ita q̄ ille dispositiones
circa illud possunt simul cōcurrere: ibi. Et prin.
Et exheredatio nō pōt fieri a certa persona: ibi.
Elenio. Et clauſula que per se subsistit: et q̄ po
test referr̄ ad plura. siue ponat in prin. siue i. si.
siue in medio pluriuz capitulorū pōt referr̄ ad
oia capitula: ibi. Elenio. Et que sunt necessaria
ad exheredationē vide in glo.

Filius. Iste. s. est subtilis et notabilis et
breuiter. b. d. Clauſula posita i
ter vnum capitulū ad illud tm̄ referr̄: s. posita i
ter plura capitula vel aī oia vel post oia ad oia
refertur. **C** Itē exheredatio facta a certa perso
na vel sub pōditione nō vñ. b. d. vsq; ad. s. sed ita
By. istū. s. diuidit: qa primo loquif q̄ exhere
datio est facta inter gradū. Scđo quādo a certa
psona. Tertio q̄ post aditā hereditatē. Quar
to q̄ aī oē gradus. Quinto q̄ inter gradus.
Sexto q̄ post gradus et intra gradus. Secunda
ibi: nisi forte. tertia ibi: quēadmodū. quarta ibi:
ante heredē. qnta ibi: sed si inter. sexta ibi: in eo.
et de repetitione ista intellige prout dixi in. l. talis
scriptura. j. de le. i. s. q̄ ad oia referat nisi sit ra
tio quare plus ad vnu referr̄ q̄ ad aliud: ut. l. i.
. C. de libe. prete et nō intelligas ad ea q̄ sunt di
cta in p̄cedentibus intelligan̄ repertis in sequē
tibus de quo dicā in. l. i. j. de le. i. C. Et an q̄lī
tas adiecta in uno capitulo porrigat ad aliud:
sed hic est aliud qa hic est clauſula per se an refe
rat ad oia de quo dedi remissionē ad Spec. in
ti. de instru. edī. s. nunc uidendū. v. itē q̄ prece
dentia. vbi tractat de rescrip. et priul. **C** Opp. j.
i. i. l. penul. So. ad oēs gradus: ibi nō porrigi
qui nocentem et ibi bar. j. de iniur. per L. in. l. si nō conuitū. j. de iniur.
cum quibus transit hic Ange. hosti. in summa de iniur. s. contra quo.
uersi. sed quid si uoces cucurbitam. cano. in. c. accedens de purga. ca
no. Andre. de yfer. in. c. i. s. pretere a in. que. su. pri. causa bene. ami. al
bri. de ro. ii. parte. statutorum. q. xlii. et. hanc matertiam sere per tres
col. examinat Oldra. consilio. l. i. incipiente p̄sueuit dubitari. et uide bō
consilio. xlvi. tertio volit.

a *Clausula. ADDE bar. in. l. pretor. §. critiq. differetia. j. bo. rap. et in. l. si idem cum eodem de iur. omnium iudi. et per cano. in. c. ii. requirio de ap- pel. melius Ro. consilio. ccccxxvii.*

b *C Ontra quā. ADDE q. fulgo. in. l. i. C. de libe. preteri. dicit hoc esse vez nisi in sedo gradu essent institutae eodem persone que in primo quā tūc nūbil pdeset probare con- trarium.*

c *No puta ut. ADDE q. pau. de ca. die intellectus bar. esse veris finum ad. d. I. nō putauit et dicit q. ista glo. facit ad q. si testator confiteatur i testō se tene- ri vxori in cē- tum pro do- te quā ipse re- cipit ipsa pre- sente et acce- ptante et mā- dat ē sibi re- stituī q. si po- nta reuocet testim: q. a p̄n ei. valuit uel efficiatur i/ ritum dicta confessio nō reuocetur tā q̄. q. confessione ce- perit habere dependentiā q. illud non est vez quia nō require- bat cōfirma- ti. per adi. he- reditatis: sic nec aliud cō- tractus con- tentus in te- stamento ut donatio cau- sa mortis vel inter viuos imo cōfirma- tur sola mor- te ut not. C. fa. ber. l. filie. t. l. post lega- tu. s. q. mor- tis. j. de his qui. ut indi- de qua. q. vi- de bal. consi- .cliiii. ii. vol. et eo. vol. clx- xx. et oīno ui- de Ro. cōsil. .ccccxv. inci- piente omni- potentis cō- sultatio hec.*

d *C Matum.*

ADDE fm

bal. q. idissi- nita appella-

tio postbū si

comprehendit nū iluz

qui nascitur ex

legitimo

matrimonio

ideo non cō-

prēderet na-

turalem tūc

sue vxori

tus et testa-

tor sue non

e *C In. q.*

ADDE q.

cū bar. tran-

scunt cōmu-

niter ceteri et

idem consu-

tur: sed ad illū circa quē ē posita porrigit. Ex pri. huius. §. no. q. clausula posita inter vnu capitulū ad illud tm̄ refertur nō ad aliud: vt. d. l. pe. j. ti. i. C. Et aduerte diligenter q. vnum capitolū dicis q. nō circa idem disponis: ita q. ille dispositions circa illud p̄nt simul & currere ut plures institutiones heredū in primo gradu. Sed q. sunt plures institutiones q. nō p̄nt simul cōcurrere sed vna in defectū alterius: tunc dicunt diuersa capitula et diuersi gradus: ut instō et substitutione: qd̄ facit ad intellectū multoz. Ex Henio ad. v. nū. ex quo no. q. nō v. exhfdatō a certa persona facta: qd̄ apparat: q. exheredatio est priuatio ab hereditate: iō nō dō fieri a persona certa s̄ ab ipsa b̄ditate. Quero qd̄ si fiat simpliciter dicendo: filiū meū exheredo. Nū recte v̄t exheredatus: ut glo. dicit. Nō esse alia rō: q. exheredatus a persona reperiſ p̄teritus a gradu: ideo tanq. p̄teritus rumpit testimoniū et idē recidit cuſ prima. Ex Henio ad tertiam particularē ex qua no. q. exheredatio hec. q. quis mībi heres erit filiū exheredo nō v. q. hec verba q. quis mībi b̄fs erit faciunt p̄ditionē: ut. l. qui liberis. §. hec uerba de vulg. et pu. s̄ exheredatio dō fieri pure: ut. s̄. p̄ti. §. ergo et c. Est alia rō: q. ante aditaz hereditatē reperiſ p̄teritus. ergo testimoniū est irrum et ruptū. et hāc rōnem innuit tex. Ex Oppo. ad illud expressio eoz q. tacite insunt nō viriat: ut. l. iii. j. de le. i. s̄ si tacite inest ut ex datio assu- mat effectū adita hereditate: ut. l. filiū. §. sed cu exhfdatō. ergo et c. Glo. rūder vno uerbo exp̄sa nocēt: que nō sunt expressa nō nocent: ut i regula iuris. dic q. hic exprimat p. aliū modum q. per eū per quē tacite inest: ut dicā plene in. l. iii. j. de le. i. Ex Henio ad quartā particularē ex qua no. q. clausula posita in p̄n. referit ad oīa capitulo. Idē si poneref in fine vel in medio inter plura capitula: ut hic et s̄. e. l. i. qd̄ intellige si non sit aliqua rō pp quā magis debeat referri ad vnu capitulū q. ad aliud: ut dicit tex. in. d. l. i. C. e. et hoc est vez in clausula aliqua que p. se subsistit et p̄t referri ad plura. Sed q. i una dispositiōe adiūceret aliqd p. modū p̄ditiōis uel alteri mōdificationis: tunc an illud porrigit ad alia capitulo: dic ut dixi in. l. l. j. de le. i. teritiū i. l. talis scriptura. §. f. e. ti. C. Op. s̄. e. §. in p̄n. So. ibi clausula fuit apposita inter gradū: et sic inter vnu capitulū. hic vero post oīem gradū uel intra gradū et sic loquuntur sequētia rūsa. Ex Ulterius gl. no. qnqz que sunt necessaria ad exheredationē quā vide et signa. Ultimo ex hoc. §. potes colligere q. in. l. uel statuto debeat dici. §. v. uel līa grosfa. nā ex hoc. §. intelligis q. dicaf vnu capitulū uel plura. s̄. n. est unū capitulū tūc intra illud nō est. §. dū incipit aliud tunc p̄t esse. §. iter unū capitulū p̄nt esse v. ut i p̄n. huius. §. p̄. Quero an in dubio videas facta ē exheredatio a persona. Et dicit in glo. qd̄ no. Quero an cōtra istā p̄sumptionē admittat p̄batio in triu. Gl. C. e. l. i. t̄z q. nō. doc. tenent triū p. l. plane. §. s̄ si nō corpus. j. de le. i. t. l. in bis in p̄n. j. d. 2di. et demon. vbi non est aliqua p̄sumptione in testō s̄ quā nō admittit p̄batio in contrarium.

Ex. §. sequenti.

C Que sit rō q. q. postbū ē p̄teritus vitia- ta institutione testimoniū nō incipit a substitutiōe s̄

luit bar. suo consi. xv. Incipiente testator dispositus. et p. banc. l. placet in fi. dicit pau. de ca. Jo. an. reserre in rubrica. de testa. q. quidam disputādo tenuerunt q. si quis institutus ventrem uxoris sue que sit pregnans q. non solum uidetur institutus illum qui est in utero sed quēcunqz alium postea nascitur ex ea uel alia vxore. q. dictū Raph. nec ipsi pau. placet p

glo. que est i- l. j. sequenti quasi testator videatur se astrinxisse ad filiu. qui est i utero. quā imo dicit ipse q. si testator dicit istruo postbūmū mībi nasci- tuz si sciebat vxore p̄gnā tem celerit soluz q. na- setur ex illo partu: q. ista lex debet in- telligi quā do- ignora- bat uxore p̄- grāmē q. tūne non ba- buit respectū magis ad v- nū q. ad ali- um. d. aler. al- legat p. op. io. an. quā di- cit esse ueris- simū consiliū Oldř. cxi. i meo ē. cccxi. vbi formali- ter illam. q. decidi. idē uideat sen- sis. ang. con- filio. h. i. meo incipiēt ser. Simon in. f. scđ col. Ad- do q. idē u- tur sensisse quidam. d. Jo. de ame- lia eius con- filio. xxi. iter consilia bal- ciarius consi- lio starim. se- quenti. qd̄z d. philippus d. perutio cui bal. se subseri p̄st inter ea dem consilia vol. iii. nam dicit ipse i- dem ē dice- re institutu- vē- trē et institutu- postbūmū uenter enim p. postbūmū ponit. l. cā quidam. s̄. q. dicitur. j. de acqui. here- t. l. vētre. s̄. si pars here- pe. unde si te- stator dicit i- stiū uentre idē est q. di- cere postbū- mū institutu- Si ergo dicit postbūmū in- stiū scđudif quicqz filio- rum natum erit q. sicung

q. nō est p̄teritus iā natus sic. et quomodo intelli- gatur casus cōprehēsus i substitutione vulgari. s. si heres nō erit ut quia non potuerit.

Sicut testatus. Si nō v. insti- cipit a substitutione. b. d. C. Quero exemplum et dic ut in glo. i. j. q. fuit iter gradū in institutorū expresse. C. Op. i. ti. i. l. nā et si sub p̄ditiōe. §. f. So. glo. ibi in postbūmū p̄terito: hic in iā nato et rō: quia q. postbūmū fuit p̄teritus ab ini- tio valuit institutio: et sic cepit substitutio depēdere ab ea. merito irritata substitutione pp. neces- sitate substitutio uitiaſ: s̄ in filio iā nato nunq. valuit. et uide gl. q. incipit iā natuz: et tene men- ti istā rōnem q. est rō tex. in. l. tria. et pro ea facit id q. bēs in. l. i. homo mortuus. t. l. in. illa stipu- latione. j. de v. ob. i. so. illaz duaz legū. C. Op. ad hanc so. C. de ca. tol. §. in. i. ubi legata p. non scripta nō debent. Solu. doc. tangūt ibi in. §. p. scđ. nā hic loquitur in substitutio: q. p̄t per se subfistere et assumere uires a seipſa: s̄ legata uel fideicomissa nō p̄nt relinq. nisi aliquid relinqua- tur ei q. grauatur: ut. l. ab eo. C. d. fideicō. et l. pla- ne. la. i. in. f. de le. i. et p̄ rōnem p̄dicte solutōnis soluſ cōtrarium de. l. i. illa stipulatione. et l. si ho- mo mortuus. j. de v. ob. et ibi dixi. C. Op. de. l. i. nā ibi loquīt in em. icipato p̄terito cuius p̄terito ab ini- tio nō rumpit testimoniū bīm ista iura: et iō est eadē rō que est i postbūmū. Ultimo bēs notare vnu: tu scis q. substō vulgaris facta p. si b̄fs nō erit porrigit ad duos casus. l. si heres ē noluerit vñ nō potuerit: vt. C. de bf. insti. l. cum p̄ponas. qd̄ dictū si nō potuerit quō intelligif. Sic q. quo- cuq. mō nō possit siue ex parte testi sit vitium vt hic: siue ppter vitiu. psonē institute qa spurius: vt. l. i. j. C. de bf. insti. siue ppter defectū psonē in- stitute: qa nō est natus institutus: vt. l. f. C. de in- sti. et substi. vel qa mortuus anteq. adeat: vt. l. ab oībus. §. cum qdām. j. de le. i.

Ex l. sequenti.

C Institutio postbūmū simpliciter facta cōpre- bendit omnē postbūmū: secus si institutus se altrī geret ad postbūmū nascitur: ex tali uxore sua vñ ad nascitur ex ventre uxoris sue q. p̄gnās ē. Et mādans hospitale constituit in domib⁹ suis si il- las alienet alias emat tamē cōstruit dō hospitale.

Lacet. Institutio postbūmū p̄. mū: ēt ex alia uxore nati⁹. b. d. C. Op. q. intelligat tūm de primo postbūmū: ut. l. bone. §. hoc fmone. j. de uer. sig. t. l. cum p̄. §. here- ditatē. j. de le. i. j. So. hoc spāle fauore instōnis et testi p̄seruandi: t. in oīu p̄teritōis. dicit gl. In eo q. dicit spāle fauore testi p̄seruandi dicit bñ. In eo q. dicit fauore instōnis spāle n̄ dicit bene. Mā idēz i exheredatōe vt glo. subdit in. l. i. i. f. j. ti. i. C. Et aduerte qd̄ hic dō simpliciter locuz b̄z qd̄ appellatio postbūmū simpliciter p̄fertur: secus si se astringeret ad postbūmū nasciturum ex tali sua uxore. tūc nō porrigeſ ad aliū: uel si restringeret ad certū tps ut filium nasciturū ex uentre uxoris mee q. pregnās est. nō n. porrigitur ad alios postbūmos nascituros ex alia imp̄gnatione: ut. l. filius. §. si quis. t. l. cōmodissime. j. e. C. Ultimo banc. l. allegauit pridie. in. q. de

alleg. hanc. l.
vbi dicit esse
casum cuius-
bet recte in
ruenti alleg.
et not. in. l. q.
siliabus de le-
ga. i. idem re-
net bal. cōsi.
.cvi. i. ii. col.
vbi alle. hāc
l. iii. v. olo. sa-
ci qd. sede.
consultuit cō-
filio. clii. q. si
testator insti-
tuit postbu-
mum ex vro
re pregnante
q. si utor pa-
riat duos q
ambo censem
tur instituti
per not. in. l.
qui filiab. et
per glo. in. l.
ex duob. j.
de reb. dub.
Dixit tamen
Ange. preal-
legato consi-
q. si testator
dixit uen-
tre instituo-
si pregnans
est q. soluz
sile qui est in
utero censem
institutus p
pter illud uer-
bum eēt et ita
consultuit cu-
ios contrariū
tenuit paul-
de ea. consi.
.lxviii. inc-
piente casus
lat frequen-
ter accidit:
quia p illa v
da si pgnans
et non cēse-
tur q. testa-
tor dicerit
ad finē si tunc
no ēt pgnās
h impregna-
retur ab eo-
dē postea uē-
ter no ēt in-
stitutus quia
tunc diceref
elegisse vias
ad impugnā-
dum eius te-
stamentū uel
iudicium q. no
et dicendū
l. miles qui
destinaverat
j. de test. mi-
sed illa dixit.
k. cēf quis
de illa ihermi-
tate crede/
bar mori. Et
q. illud vbus
si pregnans
et ēt cōpē.
bēdat alio;
posthumos
h. illum qui
erat in utero
tenuit bal. in
d. coh. evit.
dictus. d. io.
de amelia. in
dicto consi.
q. allegato et

facto. Quidam iussit fieri hospitale in domib.
suis: et illud heredē instituit: postea supuuiens
domos illas alienauit et alias emis. dico q. l. illa
uerba regulariter in domibus suis referantur ad
tp. testi: ut. l. si quis ita de aur. et ar. le. tū fauore
instōnis et testi pseruandī referuntur ad domos
postea emptas per hanc. l.

• Ed est quesitū. Qui
grauare ppter accūs nō impedīt po-
sthumū instituere: sec' si a natura. b. d. C. Op.
.j. e. l. si q. posthumos. So. ut dixi i summario.
Ex. l. sequenti.

C. Limitationē habes ad. l. hac cōsultissima. S.
si q. aūt: et intellectu ad. l. si duob. S. si prius.

• I filius. Testi ex quo im-
possibile est heredi-
tatē adiri de iure ciuili p̄mum testi nō rumpit
.b. d. C. Oppo. et vide q. p̄mum rūpatur: vt. l.
hac p̄sultissima. S. si. q. aūt. C. de testa. Sol. di-
cunt quidā q. ista intelligi s̄m illā. S. q. primū
nō rumpit nisi qn̄ in scđo instituti sunt venientes
ab intestato. Alij dicūt q. illa. l. loquī q. scđm
testi ēt imperfectū rōne solēnitatis omisse: vt qa
nō fuit numerus testiū: securi si fuit imperfectū
ex causa p̄teritionis vt hic: qa tunc nō loquī ille
S. et in hoc resider glo. et bñ quaz no. qa est op-
tima limitatio ad illum. S. C. Lōtra hanc videſ
tex. in. l. si duob. S. si prius. j. d. H̄tab sed ibi d̄z
intelligi de testō imperfecto rōne solēnitatis in
quo fuit p̄teritus filius emancipat et ali⁹ venientes
ab intestato instituti. n. i. cū filius emancipa-
tus nō rumpat ipso iure: apparet q. scđm in quo
sunt instituti venientes ab intestato v̄z et rūpit p̄-
mum: vt in. d. S. si q. aūt: et illud scđm postea rū-
pitur per H̄tab. peritas a filio em. c̄cipato p̄teri-
to: et hic est verus intellect⁹ illius. S. Idē si testa-
mentū sit imperfectū rōne imperfecte voluntati:
vt. s. t. i. t. l. si is qui testiū: et ibi no. C. Op. v
sti. q. mo. te. infir. S. posteriore. R̄ideo dicit gl.
ibi impossible erat adiri hereditatem ex scđo re-
stō. hic nō: iō prius hic nō vitiatur. C. Oppo. j.
ti. i. l. posthumus. in. prin. So. ibi in postumo p̄-
terito non est possibile adiri: qa eo non nato: et
ideo primū rumpit. C. Oppo. ex testō vbi fili⁹
iam natus est p̄teritus possibile est adiri ipso ap-
probante testiū: vt. l. filio. j. tit. i. Breuter dicit
H̄. hic fuit fili⁹ morte p̄uentus: iō nō fuit possi-
ble: sed istud nō est aliquid dicere: qa nō queri-
mus an adierit: sed an adiri potuit. Sol. glo. q.
hic in testō quod de iure ciuili nō v̄z. iō nō rum-
pit primū: iō v̄z d̄iure pretorio: et l. valeat de iu-
re pretorio non tñ rumpit primū: vt hic et ibi: et
glo. in. l. cū in scđo. j. ti. i. t. l. si quis. S. i. j. de vul.
et pu. substi. tu dic q. nunq̄ ē possibile adire h̄
ditatem de iure ciuili. nam filio approbāte pote-
rit petere bonoz pos. bñ ta. nō adire: vt. d. l. fu-
lie: et no. in. l. i. de pe. he. et. l. certū. C. vñ legi.

• Ia primo. Filius iaz nat⁹
gradus a quo preteritus ēt inco-
tinent posthumus vero statim cuj̄ nascit. b. d. C. Op.
exheredatio facta a persona nō v̄z: vt. l. iij. S. fili⁹. S.
.e. sed hic fuit exheredatus a p̄mo herede. ergo
et. So. intelligas nō ēt exheredatū a persona sed
a gradu. qd̄ in dubio p̄sumitur. Et expone a pri-
mo herede. i. a p̄mo gradu institutorū. C. Op.
qd̄ nō est non p̄t rumpi: vt. l. nā et si sub condi-
tione. S. et post defectū. j. ti. i. sed substō pendente
cōditione nō h̄z effectū. ergo et. So. qd̄ non
est re nec spe nō p̄t rumpi: vt in p̄trario: sed qd̄

est spe potest rumpi: vt. l. iij. S. i. S. vsufruc. que
admo. ca. et. j. de vsufuc. le. l. sempronī attalus:
sed substō ē aliquid spe: ergo rūpi p̄t. C. Op.
hic dicit idem in posthumo. Lōtra. j. e. t. l. post
humus. in. prin. So. intellige posthumū natum
vnu p̄fe et deceſſe eo mortuo: vt i. gl. C. Op.
q. posthumus rumpat inco-ſtinenti sicut iā nat⁹:
qa pro nato h̄etur: vt. l. qui in vtero. de stat. bo.
H̄cit glo. non h̄etur pro nato fauore testi: sed
nō est necesse dicere: qa anteq̄ nascatur nō ē in
prāte p̄fis: vt. l. fi. j. de colla. bo. ergo nō p̄t rū-
pere. C. Oppo. s. e. l. iij. in fi. vbi fit differētia in
ter posthumū et iam natū. So. qn̄ fit a primo ex
heredatio a secundo preterito nō est d̄ria inter
iam natū et posthumū vt hic: sed qn̄ p̄terito fit a
primo: exheredatio a scđo tunc est differentia vt
in contrario.

Ex. l. sequenti.

C. Un mulier sterilis gaudeat prius legio dotis.

• I quis posthūos.

Non p̄t quis posthumū vt suū institue-
re quē non l. habere impediēt natura vel iure.
secus si h̄fi potest l. cum difficultate. b. d. prin-
cipium huius. l. cū. S. fi. C. Oppo. dicit h̄ posse
institui posthumū quē h̄fe non p̄t. Lōtra. s.
.e. l. sed est quesitū. S. spadonē. et. S. sed si castra-
tus. So. glo. tripli. Una est non p̄t. l. de facili.
Scđo nō intelligi q. instituit posthumū quem
h̄fe potest per adoptōem: et est magis nota. que
libet tñ p̄t esse bona: et vide glo. que incipit fa-
cile et. C. Op. ad ultimā solutionē d̄ tex. qui dī-
cit quos h̄ere et. R̄ider glo. q. quos facit sim-
plices relationē nō ad id de quo querit. C. Op.
.j. de le. u. l. si ita quis. S. fi. t. l. fideicomissum. j.
de p̄di. et. de. vbi appellatio filij in dubio intelligi-
tur de naturali. So. glo. q. istud iō ne rumpa-
tur testiū: et glo. bene dicit: qa illud testator vi-
det voluisse cū de alio posthumo cogitare non
potuerit: cū naturaliter eū habere non poterat
pter impedimentū accūtis vt dictū ē. C. Op.
.j. e. l. S. fi. So. glo. hic loquī qn̄ est impedimentū
nature: ibi qn̄ ē impedimentū iuris ciuilis.
Tu dic hic expectare q. alij definit eē nupta est
turpe. iō nō est expectandū: vt. l. inter stipulan-
tē. S. sacri. j. de ver. ob. sed in fi. b. l. expectare
q. emancipat nō ē turpe. C. Op. j. e. l. fili⁹. S. fi.
So. ibi instituit ralē qui poterat nasci ex ea que
in euentu cōditionis poterat esse vxor. C. Ulti-
mo debetis scire q. ista. l. induxi arg. s. so. ma.
.l. i. An mulier sterilis habeat prius legio dotis.
Et vide glo. que multū facit et incipit p̄suetudo
l. generalis. et illud qd̄ ibi dixi. et istud quod hic
dicit est veruz q. magis inspicit natura q. aliquo
impedimentū accūtale: vt qa ex aliquo accūtī
nō generat. securi si natura impediēt: vt. l. sed
est quesitū. S. sed si castratus. s. e. et nota. glo. in
.l. suum. S. spadonē. s. de iur. do. Ita in p̄posi-
to si mulier eēt ita arta q. nō posset p̄cipere: tūc
non h̄eret prius legio: vt. l. querit. S. si ita arta. s.
edi. edic. vide glo. que incipit vt suum: ibi l. tūc
bodie corrigitur et. Ita est bona expō: qa alie-
nus p̄t institui: vt. j. de leg. i. l. pe.

Ex. S. sequenti.

C. Nepos emancipatus qui tēpore mortis non
tenuit primum locum an habeat querelam ex p̄
sona sua uel p̄fis morte vel repudiatiōe exclusi.

Si filium. Iste. S. ē subtilissimus: et
breuter hoc dicit. Filio
exheredato et a querela excluso morte vel re-
pudiatiōe nepos ex eo qui tempore mortis

precedēti te
nuit ipē q. ēt
si testator di-
cat instituo-
ventrem si p̄
gnans fuerit
q. testator ui-
detur se astri-
pisse ad illuz
qui erat in u-
tero tamē ut
dixi bal. con-
suluit contra-
riū in dictio-
consilis et in
p̄si. ccclviii.
.ii. li. idez te-
nuit ubi di-
cit q. illa di-
ctio si resolu-
tur in qn̄. i. si
pregnans es-
let quado p̄-
gnans escent
q. idez uoluit
bal. consilio.
.cccvii. ii.
vol. in fi. cō-
silio.

C. Si prius.
ADDE hic
p. d. Alexā.
qui in alio n̄
laborat.
b C De natu-
rali. ADDE
bal. consilio.
.ccclxii. ii. l.
bro. et. hec. l.
facit ad. q. d
qua p̄ bar. in
.l. fi. s. d. os.
p̄cō. q. si
p̄suetudo q̄
oblatio. que
sunt in die
vñico spe-
cent ad ar-
chidiaconū:
et que sunt i
die gloriose
virginis spe-
cent ad res
ecclē ecclesie
se q. debeat
attendi dies
dominic⁹ si
imo et codex
die fuerit fo-
lēntias virgi-
nis de quo g.
L. et. Imol.
.i. l. qui soli-
dū de leg. i. et
ex uerbo ba-
bere ibi quos
adoptauit in
serunt bal. et
Imo. q. si exi-
stens i sacris
instituat po-
sthumū debz
intelligi d̄ ado-
ptiuo uel de
uero etiā le-
gitimādo iu-
sta ea que ha-
bentur in c. et
per uenerabi-
lē qui si. fine
legi.

C Primum locum. AD. DE q ex hac l. infert bal. fuisse consultum per non nullos q sā te statuto q filia non sue cedat qdū masculis superuixerit et tpe mortis testatoris filius masculus institutus vi uebat et filia erat paterita l. postea de cedat filius sine filio masculis q tamē filia nō rūpat testm quia sicut excludor ab ite statu ita ex te sā. et ut serf ista. q. fuit d. facto per usq tempore bar to. collegiū senēc et ray de forli con suluerunt qd nō rumpat p ut. d. per istū tex. et per. l. si qd filio exhe redato. j. tit. l. contrariū cōsuluit bar. propter illud uerbum quā diu ut ēt po nit in. l. si. j. ad tre. d. qua .q. vide per bar. consiliis suis incipien te pater habēt filiam et consilio incipiēte in no mine domini preponit per bal. cons. ccx. ii. lib. et eo vol. cons. ccxvii. et ibi an transmittat ius su um ad filios et plenius p pe. de anch. q filio. ccxi. incipiente in christi noīe hec questio.

primū locū nō tenuit preterit testm nō rūpit. alias secus: sed institutis repudiantib pōt succedere vt legitimus. b. d. et quatuor dicta hz ut evidenter p̄ ex tex. **C** Ad primū casum oppo. et uide q nepos p̄teritus rūpat testm ipso iure mortuo p̄fe: ut. l. posthum. g. i. j. ti. i. So. ibi est mortu p̄ter nepotis uiuo auo: et sic nepos incipit tenere primū locum auo uiuo. hic uero de cessit filius post mortē p̄fis. **C** Oppo. q̄ iste filius possit rūpere per querelā: ut. l. si quis filiū. et l. sancimus. in fi. C. de inof. te. So. non potest rūpere dicendo nullū tanq̄ su: ga tpe mortis non tenebat primū locum: ut hic: sed ex persona p̄fis poterat intentare qrelam et per eū rumpe: ut in. l. p̄traria. **C** Uenio ad v. diuersum. et op. de p̄cedenti rūso. So. hic filius exheredit erat apud hostes: et ibi decessit. vñ singif mortuus p̄ ma hora captiuitatis: et sic uiuo patre vnde tpe mortis t̄ p̄mum locum merito rūpit. **C** Uenio ad v. q̄ si moriente. **C** Oppo. dictio meriente ē p̄cipium p̄ntis t̄pis et quis moritur uiuens: ut. l. si qd duos. j. de manu. te. Et hic dicitur q̄ moriente repudiauit. **C** Otra. l. si qn. g. illud. C. de inof. te. So. intelligas hic per qrelam repudiata post mortē: et expone moriēte. i. mortuo. ut in glo. **C** Oppo. q̄ ille nepos hz querelā ex persona sua: vt. l. iij. g. si emancipatus. j. de bo. pos. p̄tratab. Glo. non so. imo afferit q̄ ille nepos n̄ possit habere querelā tanq̄ a patre repudiata: et sic intrat in illud difficile dubiu utruz in quere la inofficioi tessi sit locus successorio edicto. de quo in glo. i. l. pater filiū d. inof. te. et l. si is. e. ti. et per Dy. in. c. non d̄ aliquis. eē de reg. iur. li. vi. per Ly. in. l. si qd filiū. C. de inof. te. ueritas est q̄ nepos hz querelā ex persona sua: ut. d. g. si emācipatus. et d. l. si is. non ex persona p̄fis: ga repudiata per eū. ita loquif glo. et sic dicit quō p̄teritus hz querelā. **C** Glo. i. palle. l. pater. exponit querelā. i. p̄tratab. Ego dico q̄ stat pprie. declara bo in. l. in suis. j. e. **C** Ultimo ad v. sed si heres. op. de p̄ced. uer. ubi requirif q̄ teneat primū locū tpe mortis. So. uerū est q̄tum ad rūpendū: secus q̄tum ad ius succedēdi ab intestato ga tunc sufficit q̄ teneat primū locuz eo tpe quo testm destituit. **C** Oppo. ad istud q̄ etiā quo ad successionē d̄ esse. p̄mior tpe mortis: ut in sti. de bere. ab inte. g. ita demu. So. tex. insti. d. le. ag. suc. g. p̄ximus. et hic soluit triu. l. aut qd decedit nullo condito testō: et requirif q̄ succedens teneat primū locuz tpe mortis: aut dece dit q̄dito testō: et sufficit q̄ teneat p̄mum locum tpe quo testm destituit: ut hic et glo. no. in. l. si. j. d. cōdi. insti. **C** Oppo. ad hunc tex. qualitas ad iecta vbo intelligif s̄m t̄ps uerbi: ut. l. i. delictis. g. exēneus. g. de noxa. et l. si ticius. de testa. mi. hz uerba. l. xii. tabu. dicebant q̄ succedebat p̄mior or si intestatus moritur: ergo appet q̄ sit p̄mior or cū moritur. Rū. ista vba intestatus moritur faciūt unū cōposituz qd non vificatur tūc cum morit: sed tūc cum post mortē testm destituit: iō ad illud t̄ps refertur: et sufficit q̄ illo tpe sit p̄mior. hoc vult dicere tex.

Ex. l. sequenti.

C Si testator instituit filiā nasciturā et que matrimoniu p̄traberet i mille: filiā vero nasciturā: et que religionē ingredere in. cc. et cōtingat filiā nasci: et accipere habitu tertij ordinis hoc casu censemur preterita.

Ommodissime. Qui
det in uno casu in alio videf omittere:

sed prouisio simplex porrigit ad omnem casuz .b. d. **C** Oppo. C. e. l. fi. So. glo. multis modis hic et ibi: et illam puto verā: quia si testator putabat se moritur incontinenti forte stabat in periculo mortis s̄m casus qui ponuntur in. l. iii. cum. l. sequē. de do. cau. mor. ideo si nacaf eo vi uo nō uidetur preteritus: quia uoluntate habebat instituēti eu: et hoc innuit tex. l. contrarie in. d. dicit ne pena patiatur preteritionis q̄ filios nō preterit. **C** Oppo. C. e. de inof. tes. l. qm̄ in prioribus. vbi conditio rejecitur: ergo remanet institutio pura. So. hic tex. notabiliter soluit: ga qdam est conditio que apponit institutioni facte de persona certa: et loquitur lex contraria. qdam est conditio que apponit institutioni facte de persona incerta: et sic hz non solum vim conditionis s̄m demonstrationis: et tūc ea deficiēte talis persona sub conditione non uidetur isti tuta: ut bac. l. in fi. Et per hoc dicebam in. q. de facto testator instituit filium qui sibi nasceret et matrimonium contrahet in mille: filiā vero que sibi nasceret et monasterium ingredietur in genit. Contingit q̄ mulier nata professa est religionem tertij ordinis sororum sancti Fran. et sic nec nubet nec monasteriu ingredif. dicebas ipsam preteritam et testamentum ruptu nec poterit ipsam institutam dici sub conditione: imo nullo modo est instituta: ut hic et ita de facto obtinui. **C** Oppo. de. l. si extraneus. g. de condi. ov. cau. So. ut dixi. g. so. ma. l. si cum dotem in princi. **C** Oppo. j. e. l. si filio. i. fi. glo. non sol. Dy. dicit q̄ ibi dispositio fuit facta simpliciter. **C** Oppo. insti. pro socio. g. illud. glo. non sol. Dy. et Ja. d. are. dicunt q̄ ibi exprimebatur talis casus i quo conludebatur omissus ex natura expressi. dicā in. l. gallus. g. et quid si tm. j. e. **C** Oppo. extra glo. de vulga. et pu. l. iam hoc iure in prin. vbi dispositio facta in unum casum porrigitur ad alium. so. ut ibi. dicam et in. d. g. et quid si tm.

Ex. l. sequenti.

C Titulus pro herede non habet locum i suis et dictio quodāmodo est nota iproprietatis filius uiuo patre improprius dominus dicitur possessioqz in suos non continuatur sicut dominuz. et olim patri licebat occidere filium et exheredare sine causa. et quia dominuz continuatur in filium pater non potest illud in aliuz transferre nisi filium priuēt ideo preteritus rumpit testamentum ipo iure qa etiam dominium rerum maternarum non continuatur in filium et non est necessaria priuatio ideo eius preteritio habetur p exheredatione. et in querela inofficioi testamēti habet locuz successoris edictum. et suus dicit testamentum nullū vel uenit per cōtrata. quando ē talis conditionis q̄ in eum cōtinuatur dominium.

A suis. In suos heredes dicitur cōtinuari domini ium non noua hereditas obuenire: licet possint exbf dari. **C** Et sciatis q̄ audiū bis istum librum sine alia immixtione et nunq̄ audiui istam. l. et Ac. et doc. et scripta pertransiunt: hz ut mihi videtur non posset iste titu. bene stare si ne ista. l. Biuiditur: primo ponit unum dictum. Secundo illud declarat. Tertio illud probat ex cōmuni vsu loquendi. Quarto concludit prium esse uerum. Quinto ex p̄dictis ponit vna illationem. Sexto responderet cuidam obiectio ni. Secunda ibi: qui uiuo. terciā ibi: vnde etiam. quarta ibi: itaqz. quinta ibi: ex causa. sexta ibi: nec ob. **C** Primum dictū est q̄ i suos heredes

b **C** Tertii or dñis. AD. DE inqz. alex. dicit q̄ persone professe tertii ordinis non dicuntur reli giose q̄ idē tenet Ro. cō filio. eccl. v. vbi dicit q̄ mulier tertii ordinis p̄t succedere in feudo in cas bus in quibz alias mulier succedit.

AOccidere. ADDE q ex tex. si fi. insert ang. q filii statuto q bannitus possit impunis occidi poterit impune vulnerari. allegat tex. i.l. nec ea q occidere. et ibi no. bar. j. de adul. tex. in. c. cui h. de re. iur. idem tenuit Ly. i.l.i. ad h. C. que sit liga continua. et bal. in. l. si q non dicaz rapere. C. de epis. et cle. et i.l.i. ad h. C. de pua. carce. vbi tenet q poterit in carcere puto d

tineri et d. an
to. in. c. h. de
consue. i ma
teria extensio
nis tenuit q
quilibet intu
ria poterit el
fieri et huic
aneccit qd
voluit bart. i
l. iii. s. h. j. d
ad. leg. et in
p. incipien
te statuto ca
stri plebis q
stante statu
to q bannit
possit impun
ne offendi po
terit occidi
p. c. a. de ho
mi. in. vi. idem
tenet Jo. an
i addi. ad spe
cu. i. ti. de co
sit. h. i. in. h.
q. per cotu
miam hui
banniti statu
tus voluit pe
nas ag graua
re. ar. l. capi
tatum. h. in
exilis. j. d
penio. Bal
vero i suo pe
culio in vbo
bannitus di
git aut erat
bannitus p
pter causam
propter quā
veniebat un
ponenda pe
nū mortis et
tū posse oc
cidi aut non
tunc q nō
h. iudici non
liceat priua
to et hanc se
quuntur An
ge. et pau. de
ca. in. l. gaius
b. d. f. vr. p.
dio. latius ibi
vide et p. an
ge. conf. cc. et
lxvii. p. pau
de ca. c. osil. c
p. t. bart. c
sil. clxviii.
s. alle. et bal
conf. cvii.
qnto libro.

C Posses
sio. ADDE
q h. i. etia
temnit bal. in
l. fina. C. de
edi. di. adri
tol. et i. l. i. C.
de appell. et i
au. delicto
C. ad ter
tu. et i. c. i. de
cōtro. inter
mas. et semi
c. i. au. igres
si vbi pōt ra
tionez p. l. c.
beredes. j. d
acqui. pos. et ibi et bal. confilio. xlii. primo libro.

C illi priuet. ADDE q hanc rōne comprobant ang. per qnq motiu
que hic vide per alex. post ipsum. Idem facit bal. per sex motiu. vnde an
g. dicit q rō redi nō potest nisi quia hoc fuit introductum pro solenni

tate q filius deberet a patre exheredari. vnde sicut in aliis solenitatisbus
non potest redi rō utputa cur magis vñq. viii. vel. vi. testes requiran
tur in testo ita nec in isto: et hanc tenet pau. de ca. hic Raph. cu. in. l. si fili
o. eo. et Ro. in. l. ii. C. de bo. pos. contra tab. Bal. vero dicit q ratio qz
in patre est introductum pro solenitate q suum beredem instituat vel ex

heredet ideo
illa nō suata
non tenet h
cum i matre
hoc nō req
ratur pro so
lenitate iō co
ipso q alium
stituit pōt.
ips exhereda
re. et cuz bac
rōe videtur
transire alex.
d Extract^o

ADDE an
occidens exi
stentem i ut
ro puniatur
ut homicida
Iaco. bu. i. l.
h. C. de suc
resert. alio
distinguere
aut erat ami
matus aut si
pmo casu ue
niat appella
tio hominis
sedo casu nō
per glo. in. l.
diuus de ex
trordi. cri
et cu ipso trā
fit ange. et sa
ly. bal. vero
bie dicit q nō
puniatur per
l. cum inter
veteres. C. d
fideicomiss
dum dicit ta
lem in vtero
existente spe
rare esse bo
minem ergo
interim non
ē homo et cu
ipso transit
pau. de ca. h
qualiter de
iur. cōmuni
punitas vide
i. l. si quis ali
quid. h. abor
tions de pe
nis et in. c. si
cut el. ii. et
tra de homi
facit etiā bec
lex. ad illā. q
an extractus
facto ventre
dicatur nat^o
ad hoc ut sit
locus substi
vel ne d qua
q. per saly.
in. l. fi. C. eo
et dicit bald
ita consuluis
se sed non al
legat consi
lia sunt. cxii.
t. cvii. tertio
vol. et ibi di
cit q aduoca
ti lucani du
bitabant sup
isto passu. tū
ipse aliquibus
rōmibus ue
ram et eius

nō continetur in filium cu nō sit suus nō est ne
cessē q exheredet filiū. i. ex dñi ponat: sed si
eu pretereat facit cōtra ossm pietatis: iō das que
rela. Quero vtruz in querela inofficioi testi
hēat locū successorū edicū. glo. in. l. si quis po
sthumos. h. i. s. e. vī dicere q nō. Contrariuz no.
in. l. pater filiū. de inof. tes. p. l. si is. e. tit. et hoc
By. in. c. nō dñ aliquis. ex de reg. iur. li. vi. pbaf
in. l. iii. h. si emancipatus filius. de h tab. p glo. et
Ly. C. de inoffi. testa. l. si qsl filium. Retenta
illa op. op. nepo s qui erat in prāte nō fuit exhe
redatus nec p exheredato habitus: ergo nō ha
bebit querelā h rumpit testimoniū iure: ut. l. non
putavit. h. i. j. de h tab. et l. si is. s. de inof. test. et l.
maximi. C. de li. pte. si ergo filius est exhereda
tus nepote ex eo in prāte retento pterito filio ex
cluso a qrela ex successorio edicto nō pōt nepos
venire p querelā: h p h tab. vel dicendo nulluz.
Rū. glo. in. d. l. pater filiū. s. de inof. te. buius ti
more exponit querelā. i. h tab. qd cōmuniter oēs
sequūs. Hibi aut̄ displicet: tunc. n. ē vēz q su
preteritus dicit nullū vel venit p h tab. qn̄ est ta
lis qditionis q in eū cōtinuantur dñiū: ut qa te
nebat primū locū. h in. q. posita filius exhereda
tus pcedebat nepotē: vñ in nepote nō continua
batur dñiū illius: ergo nepotis pterito nō fa
cit testimoniū nullū: sicut preterito matris. dñ ergo ve
nire p querelā in qua filius exheredatus prece
dit eum: sed filio excluso uenit nepos similiter p
querelam: ut. l. si quis filium. C. de inof. test. vbi
est casus et l. pater filium. s. de inoffi. testa. ita de
bet intelligi ista materia.

Ex. l. sequenti.

Natus dicitur qui uenit perfecte uel extract^o
est extra uentrem. et qn̄ quis dicitur nasci viuus
et an qui est seminatus viuens et postea moritur
rumpit testamentum.

God dicitur. Etiaz qui
q. exilio ven
tre trahit preterit rumpit testimoniū. b. d.
C Quero qn̄ dñ nat^o. Rideo qn̄ pfecte venit
vel est extractus^o eē uentre et viuus. si enī medie
tas corporis uenit eē ventre et viuus ut sepe con
tingit nō diceretur natus. tex. est in. l. pe. C. eo.
C Quero qn̄ dicas nasci viuus. Rū. qn̄ nat^o uo
cē emitit uel ēt nō emitit: sed appetit eū eē ui
uum h momento: ut. d. l. pe. C. e. et ibi sentit glo.
qd intellige si nat^o h formā boīs: ut ibi. **C** Que
ro quid si est seminatus viuens et postea morit:
an rumpat testimoniū: idē est casus in. l. vlti. C. e. Et
istā. q. feci uni in pūato exale et nō bene respōdit

Ex. l. sequenti.

C Legitimādi pātem bñs natos ex icesuoso
coitu itez ex adulterino an possit legitimare na
tum ex in icesu et adulterio simul. et quis sit esse
ctus coniunctionum aduersatiuarum.

Ita scriptum. Pro
facta in casibus separatis porrigit ad
eosdez casus simul cōiunctos. b. d. **C** Oppo. s.
.e. l. cōmodissime. Sol. ibi. puidit i vno casu tm:
hic puidit in duobus casibus separatis: iō si ve

opt. deducit: deinde allegat odof. in. d. l. anniculus in verbo extractus ita
tenere in lectura quā ipse habere dicebat illi cui dirrigebat consilii. Sub
dendū est et q pau. de ca. in. l. pe. C. eo. dicit q natus anteqz tangat d. se
pliū mense nō rumpit testimoniū qz cēlebrat viuere nō posse. l. in. testo. h. fi.

o iii)

J. de suis de
legi. q. ē ve-
rum si cōstat
cum vivere
non posse ex
alita causa qz
q. sit nat. tē-
pore non de-
bito q. tunc
rumpit p. d.
l. pe. et idem
tenet Raph-
bie et sequit
alex. p. quib.
dicit facere
l. vroris ab
ortu. C. co. qz
tu dic q. bal-
cōsilio. cōn-
tētio lib. t.
q. nat. octa-
uo mense q
fm phisicos
viuere nō p̄t
rumpit p. l.
vroris abor-
tu. t. l. eum q
certaz co. ti-
e de preben-
te poculum
abortionis
vide barba-
cōsilio. xxxii.
ii. vol. et ibi
qd si abort.
nō sequatur.
C. In. l. ii. vi
de q. ibi po-
sui post alex.
quibus etia. z
adde Jo. de
ananta cōsi.
xxxxv.

b. C. Logitabi-
tis. ADDE
q. bar. in. l. si
tur. j. de leg.
iii. vide vel
le q. non sit
sublatuz pri-
mū et istā op-
sequitur bal-
recte intuēti
in. d. l. sanci-
mus pe. d. an-
cha. Imo. in
c. cum cōfes-
de testa. et cō-
suluit bal. cō-
si. . ecclxx.
quarto. lib.
incipie ad
evidentiā et i
q. tū tāgit ale
x. an. legata
ad pias cās
deveſſ heredite
nō adi-
ta vide q. po-
sui in. l. i. C.
de sacro san-
ecclie.

nunt simul p̄iuncti ex presumpcta volūtate defū
cti dispō trahit ad illū casuz. dicā i. l. gallus. s. et
qd si tñ. j. e. Et hoc facit ad. q. quaz disputauit
boii. d. Jo. an. cald. dicēs. Papa p̄cessit legato
q. possit legitimare filios natos ex icestuoso coi-
tu: et adulterino p̄tingit q. qdā erat natus ex coi-
tu adulterino et icestuoso: et sic sit p̄currebant i eo
q̄rebas an legatus posset legitimare. hec. l. facit
q. sic p̄ma facie: s̄ si recte inspicat facit in triu
dicit. n. q. fm iuris rigorē. p̄uisio facta in casib.
separatis nō porrigit regit ad eos sit p̄iunctos.
Istā. q. examinaui in. l. ij. in. p̄n. de. v. ob. C. Ulti-
mo no. ex hac. l. q. qn̄ q̄s v̄t̄ istis p̄iunctionib.
aduersariis si v̄o: sinaut: q. si: s̄ si: et subbus: tūc
v̄f velle q. vno casu exīte nō hēat locū dispō fa-
cta in alio: ut hic. qd̄ facit ad multa: dixi in. l. i re-
petundis. j. de le. ij.

Ex. s. sequenti.

C. Si testator facit heredē in testō solēti deinde
adimat hereditatē et libertatē q. voluntas ē ista:

Regula. Quādo sūt duo quoꝝ vnuꝝ
nō poterit sine alio tolli: sed sublatuz virtute re-
manentis p̄durat. b. d. C. Et iste vnuꝝ ē malus.
s. per artifas et theologos: an qualitas possit
separari a substantia. C. Op. et videſſ q. libertas
p̄ot tolli a legato et ecōtra: vt. l. suum filij. s. idē
si suus. j. de le. i. t. l. si seruus. j. d. adi. le. Rūdeo
q. ista. l. loquitur in his quoꝝ vnuꝝ non p̄ot cōfi-
stere sine alio: vt. in b̄fditatē et libertate. C. Op.
de. l. si certaz. s. si eadez. j. de te. mili. Sol. fallit
i milite cuius testimoniū nō astringitur regulis iuris:
vt. ibi: et rō est: quia miles potest sine hereditate
dare libertatē. C. Ultimo oppo. q. voluntas te-
statoris est suanda: vt. l. in 2ditionib. de 2di.
et demon. Rūdeo ego intelligo nisi appearat testa-
torem aliud voluisse: sed intellige q. ista volun-
tas sit solēti: alias adim̄ non possit sine leber-
tate: sed quādo est solus b̄fs secus: et istud vide-
tur p̄bari in. l. sed et si in 2ditione. s. f. j. de b̄.
insti. hoc tenet Guili. in. l. si vnuꝝ. s. pactus. s. s.
pac. Nec ob. l. ita tamē. scđo r̄iso. j. ad trebel. t.
l. si suus. j. de bo. auc. iud. pos. Hile" dixit hāc
l. intelligi vbi euidēs volūtās defūcti appearat: qd̄
intelligo. s. q. adim̄ vnuꝝ uoluerit adimere vtrū
qz. ar. l. illud. t. l. nec is. s. b̄fs. de acq. be. boc at
intelligo si ista adēptō fiat i volūtāte validā: ut di-
xi pleno. l. si tñ. j. de le. iii. C. Quero qd̄ si suus
hēat coheredē. Rūdeo tūc cessat h̄i". s. rō. p̄ot
. n. tūc reling b̄fditas sine libertate: et libertas si
ne b̄fditatē: q. aditōe cohēdis q̄firmat testimoniū:
ut. l. s̄ si 2ditioni. s. f. j. de be. insti. qd̄ t̄z Guili. in
l. si plures. s. i. s. de pactis. C. Quero quō vale-
bit istud facio te heredē i testō solēti postea adi-
mit libertatē et b̄fditatē: q. ē ista volūtās secūda.
testimoniū nō: q. nō ē b̄fdis institutio. codilli nō: q. a
i codicillis nō p̄ot directe adim̄ hereditas: qd̄
ergo erit cogitabitis.

Testamentū. Exbfdatio que p
2ditionē cōfirmari
nō potest i vita exbfdatio ipso iure est nulla. b. d.
C. Op. q. testimoniū valeat: q. filius fuit exbfdatus
fm formā. l. i. t. ij. s. e. So. glo. hoc iō q. exbere
datio nō t̄z nisi adita b̄fditate. Ja. de ar. dicit q.
attēta ista rōne nunq̄ valeret testimoniū in quo quis
sub 2ditione eēt b̄fs institut̄ et fili⁹ exheredatus
qd̄ est. s. l. nā et si sub 2ditione. in. p̄n. j. t. i. quare
dicas q. exbfdatio post mortē ē frustatoria: q. a
impossibile est ea p̄ aditōnem q̄firmari filio vi-
uo: sec⁹ si instō eēt facta sub 2ditione q. filio viuō
posset existere. C. Op. de. l. f. j. de 2di. insti. Sol.

glo. et bñ: q. hēbat ibi cohēdeſ cui⁹ aditōne ex-
heredatio poterat cōfirmari i vita. C. Op. instō
facta ad t̄ps v̄f pura: ut. l. b̄fditas. j. de here. isti.
Glo. sol. ibi i istōne facta ad t̄ps certū. b̄ de instō-
ne facta ad t̄ps icertū. vide i. l. ab oib⁹. s. cū qui
dā. j. de le. i. t. dicā i. d. l. hereditas. b̄ here. insti.

3 posthumus. Postbu-

mus p̄te-
ritus rūpit spez ei⁹ gradus a quo ē p̄teri-
tis i continentī cū nascit nec q̄firmat gradus il-
le l̄z nat⁹ an̄ decedat q̄ ei⁹ gradus ueniat: et si rū-
p̄is p̄testi totū rūp̄is. b. d. v̄sqz ad. s. qd̄ vulgo.
tres p̄tes b̄z. scđa ibi: itaqz. tertia ibi: nā et cū duo
bus. C. Op. qd̄ nō ē: rūp̄i nō p̄ot: ut in. l. nā et si
sub 2ditione. s. et post defectū. j. t. i. So. nō rum-
p̄is gradus: s̄ spes eius. dixi fm. By. i. l. si a pri-
mo. s. e. C. Op. q. posthumus exbfdati nō pos-
sit: ut. l. si q̄s i suo. C. de inof. te. So. hodie nō p̄t
exbfdati q. i exbfdatiōe regrif. cā: ol̄i poterat.
C. Op. ad fm. r̄isum q. d̄ valere tertius grad⁹
ex quo posthumus ē exbfdatius: ut. l. iii. i. si. s. e.
So. b̄ i posthumo p̄terito ibi iā nato: et rō po-
nis ibi i gl. C. Op. q. iter posthumū et iā natū n̄
fit dñia: ut. l. si a p̄mo. s. e. Sol. ut ibi dixi. C. He-
nio ad tertiu ſ. et iſtu exāabo et dicā rōnem eius
i. l. pe. j. t. i. op. de. l. pe. j. t. i. Prima gl. dicit q̄
b̄ posthumus excludit ut b̄fs iſtitut⁹: s̄ admittit
ut legitimus. vel dic fm. By. qd̄ b̄ in tex. dicit
excludit. intellige post mortē ip̄s posthumus: s̄
si uiueret ad totā b̄fditatē admitteref et sic no-
casum mirabilē q. cā iſtestati trahit ad se cām te-
stati. Lōtra qd̄ v̄r. l. i. s. si ex fundo. j. de here. in-
sti. So. ut dicā i. l. pe. j. t. i. rōnem ibi videbitis:
et uide gl. q. iſcipit q̄ttor sunt et c̄. Et ita dicē By.
ibi et d̄ cā ab iſtestato dic ut ibi. C. Op. si posthu-
mus mon̄ ergo testimoniū q̄firmat: ut. l. postbum⁹. i
p̄n. j. t. i. So. ibi logf q̄n̄ posthumus deceſſit vi-
uo testatore. b̄ q̄n̄ post eius mortem.

Quod uulgo. Filius institutus ē
pmo gradu i totū
vel i partē l̄z sit p̄teritus i scđo testimoniū nō rūp̄is. b.
. d. Rō huius. s. ē q. p̄ fm gradū filio iſtituto in
pmo nulla fit iniuria. nō. n. admittit nisi ip̄o vo-
lēte: et hoc ē q̄n̄ ē iſtitut⁹ sol⁹. Idē si admittit
p̄ pte. sufficit. n. q. p̄ euz iſtitut⁹ i legitima sua:
ut sic nō possit 2queri. Idē q̄n̄ filius est iſtitut⁹
cū socio ē rō: q. dādo testator cohēdē filio facit
de suo volūtariū: ut. l. apō iul. s. idē iulian⁹. j. ad
tre. dicā. j. e. l. si filius. C. Itē dādo substitutum
vulgariter facit cū volūtariū: ut. l. pap. s. quar-
ta. s. de inof. testa.

Ex. s. sequenti.

C. Falsa cā circa filiationē uitiat exbfdatiōnem
ipso iure: secus si falsa cā respiceret aliud q̄
filiationē uel affinitatē q. nō uitiat ipso iure.

Si quis ita. Exbfdatiōe facta cuž
cā que respici filiationē
nē si cā falsa. p̄bef testimoniū rumpat. b. d. C. Volo
q. tu cogites circa vnuꝝ qd̄ ego non cogitauit nec
hic nec. s. t. i. l. i. et ista. l. v̄f casus p̄ op. Mar.
q. exbfdatiōe facta iſserta falsa cā facit testimoniū ip̄o
iure nullū: qd̄ tñ reprobaui in. l. i. s. de testa. S̄
rūdeo q. falsa cā circa filiationē uitiat exbfdatiō
nē ipso iure: ut. l. si pater. et l. ne. g. C. de here.
insti. et ita logf hic. et dixi in. l. demōstratio. s. qd̄
aut. et 2di. et demō. sec⁹ si falsa cā aliud respiceret
q̄ filiationē uel affinitatē. C. Op. b̄z gl. d̄f hic q̄
p̄bat se filiū. Lōtra nō d̄z admitti p̄batio q̄ fa-
cta nil releuat. s̄ hic ē hmōi: q. si p̄bef filius ex-
bfdatiō ē nulla: ut hic i tex. si nō ē fili⁹ fili⁹ ē nul-
la: ut. l. qd̄ cū filiū. de. v. ob. Glo. sol. dicit By.

melius q̄ ista p̄batiōe facta oīqd relevat. nā si p̄bē fili succederet ab intestato: si nō ē fili suc cederent alij: utroq̄ casu exhb̄datio esset nulla. C̄ Op. de. l. iij. §. cā. j. ad carbo. So. illud verū ē q̄tu; ad carbo. bonoꝝ possessionē: nō ad aliō. C̄ Op. de. l. si istituta. §. i. s. de iof. te. So. ut ibi. C̄ Quero cui icūbat h̄ onus. p̄bādi. Lredo q̄ fi liō: q̄a ybuz p̄tis ē ſētū: qd tene mēti. hoc tñ nō placet. H̄y. q̄a uerbū p̄tis nō facit filiū nō ēē in possessione filiationis: niſi mulier q̄tēperit plau tianū: ut. l. i. §. iulianus. s. d. lib. ag. z. l. i. §. f. q̄. j. ad carb. tene ergo primā so. C̄ Op. glo. insti. qui ma. non pos. §. semel. So. ibi non est error: quia cauſa est ſā: l̄z iniusta: ut ibi no. Itē ibi. l. si fili. So. ut ibi ſm intellectuꝝ Ric. C̄ Item ibi. §. i. dicut ibi.

I filius heres. Ista ē diffilicis lex. Qñ filio dat⁹ est substitut⁹ vulgariter ex̄n̄tia ſui b̄dis nō opaꝝ trāſmissionē alias ſecus. h. d. ſm verum intellectum: z gl. nō videtur illud uidisse quod eft dubium z multuꝝ infrascat eam: tamen diuido ſm illam diuisionē quam puto veraꝝ in duas partes. Primo loquitur quando filius ſuit iſtitut⁹ pure dato ſibi ſub ſtituto nepote vulgariter. Scđo loquif qñ filius ſubstitutus eft ſub conditōne potestatiua que non poteſt impleri vltimo vite ſpiritu nullo da to ſubstituto. Secunda ibi: q̄ si nemo. Item lecunda ſubdiuidit: quia primo ponit dictum. ſecundo exemplificat. Secunda ibi: ſicut euenire. C̄ Pro declaratione. l. quero in quo diſert p̄n a. ſecundo reſponſo. Huius timore hoc pru legitur tribus modis. primo q̄ hic filius ſuit iſtitutus pure. in ſecundo reſponſo ſub conditōne: z iſtam tenet. L̄y. C̄ Sed ad hoc oppo. ſi fu it iſtitutus pure: ergo ſtatim ſuit heres iuuſ z neceſſarius: vt. iſti. de here. quali. z diſſe. §. iui. z. l. neceſſarius. j. de acquiren. heredi. Ap̄tale ergo diſit tex. qui. diſit nepotem eſſe heredem ſui qui. Huius timore dicunt quidam nepotem eiſe heredem ſui qui: non directo ſed per medianam personam patris ſui: z hoc tangit glo. que incipit auo ex testamento. circa ſi. quod glo. non te net z merito: quia tex. diſit nepotem iuuum beredem tam patri q̄ auo: ſed ſm hanc lectu. non eft ſuus heres niſi patri tantum: unde alij rece dunt ab hac lectu. z dicunt q̄ a princi. ſuit iſtitutus filius ſub potestatiua cōditōne que poteſt impleri vltimo vite ſpiritu. in ſecundo reſponſo ſuit iſtitutus ſub conditōne que non poteſt impleri vltimo vite ſpiritu. Iſta lectu. poteſt ſuſtineri: ſed non eft neceſſaria: vt. j. diſaz. Terti⁹ le gunt totum econtra q̄ in prin. ſuit iſtitutus filius ſub conditione que non poteſt impleri vltimo vite ſpiritu. in ſecundo reſponſo in ea q̄ po teſt impleri. Iſta lectu. non eft vera. nā ſini nullo modo conuenit q̄ loquatur de ea que poteſt impleri vltimo vite ſpiritu. nam tunc quādo iſte moritur non eſſet certum neminem ex testamen to heredem fore: cum adhuc poteſt impleri con ditio viſq̄ ad vltimum ſpiritum: quod eft con tra tex. huius. l. in ſcundo reſpoſo. Item nō con gruit prin. q̄ loquatur de conditione que poteſt impleri vltimo vite ſpiritu: quia tūc eo uiuo cer tum eſſet conditionem deficere z non poſſe im pleri: z ſic poſſet habere locuꝝ exiſtentiua ſui heredis z remaneret oppoſitio prima. C̄ Prete rea tex. uoluit ſolū facere iſtam differentiaz. Utz filio fuerit datus ſubstitutus uel non: tene ergo

primam. ſ. q̄ filius ſuit iſtitutus pure: ideo ipſe non ſuit heres patri quia pater ſibi vulgariter ſubstitutus per quod facit de necessario voluntariuꝝ: vt. l. papinia. §. quarta. de inof. testa. z bic cauſa quod declarauit in. l. iul. j. ſi omis. cau. test. Poſſes etiam intelligere totam iſtam. l. in filio iſtituto. ſub conditione potestatiua que non poteſt impleri vltimo vite ſpiritu. ſed in primo cauſa habuit ſubstitutum. in ſecundo non. ideo in primo cauſa non ſuit heres patris: in ſecundo ſic. ſacit ad predicta. l. ulti. j. de condi. iſti. C̄ Ad id autem quod diſi q̄ ſubstitutio vulgaris impedit exiſtentiā ſui heredis. dic ut. in. l. ſi fili uſ qui patri de vulga. z pupil. z d. l. iul. ſi omis. cau. te. C̄ Quero dicuntur hic in p̄n. ſi iterum mo riaſ qd vult dicere interim. Glo. riſiderat an aditā b̄ditatē. Et iſta ſā quāt̄ dy. z oēs. Rō: q̄a cu ſhaberet ſubstitutū vulgarē regrebaſ adiſio cu ſtūc nō ſit ſuus: ut diſi. Alij exponit iterum. i. uū uo testatore z male: q̄a ſi filius decessit iſtitutus uiuo p̄fe: tūc ſm iſta tpa nō ſhaberet b̄dē: ut. l. iij. de caſtrē. pe. Si ho fili⁹ decessit iſtitutus forte i caſtriſ peculio: tūc pōt h̄e b̄dē ſz nō ſuū: q̄a tūc nō h̄ ſiliū i p̄tate: l̄z ſit miles: ut. l. ſilius a pa tre. j. e. z tex. hic dicit utrūq̄ ſuū b̄dē ſuturuꝝ. H̄i tertij dicunt iterum. i. pendēt q̄ditiōe: ut gl. diſit. ſz ut diſi i p̄n. logf qñ fili⁹ ſuit iſtitutus pu re pōt et itelliſ qñ ſuit iſtitutus ſub q̄ditiōe: ut. s. diſi z pcederet hec lect. C̄ Genio ad ſcōam partē. d. ſi hic ipſe fili⁹ iſtitutio p̄fe h̄s exiſtit. q̄ro de quo filio loquaſ. an de nepote an de filio pri mo. Quidā dicunt q̄ de nepote: z i hoc v̄ ſuſdere glo. C̄ Sed ad hoc op. quomodo pōt eſſe nepos ſuus heres utriq̄ cum pater euꝝ preceſſit tempore mortis aui: ut iſti. de here. que ab inte. §. ita demum. Glo. dicit q̄ hic auus deces ſit iſtitutus: z ſic ſufficit q̄ nepos ſit p̄ximior tē pore quo iſtituſ deſtituſ: ut iſti. de le. ag. ſuc. §. p̄ximus. uidistiſ i. l. ſi q̄ ſi poſthumos. §. ſi filiū. i. h. C̄ Genio ad iſtud an ſit vex. z op. exiſtia ſui b̄dis opatur trāſmissionē b̄ditatis nō adite: ut. l. b̄ditatē. §. ſili⁹. j. d. ca. pecul. maxie i ſuos: l. iij. C. q̄ ante ap. ta. Lū ergo iſte ſuerit ſuus nō pōt auo h̄s eē directo: q̄ p̄ nepotis ſuit ſuus. Preterea dicit tex. certū eē iſtū ſtē ſal ſum: q̄a q̄cūq̄ b̄ſ ſili⁹ ex pſona ſili⁹ deſuncti p̄t b̄ditatē nō agniti agnoſce: ut. d. l. i. ergo nō eſ ſet certū ut diſi tex. imo ē dubiuꝝ: q̄ poſſet repu diare ſi ueller: ut. l. ſi q̄ ſili⁹. j. de acq. he. C̄ Itē hoc i cōditione p̄tatiua q̄ pōt ip̄li ſub vltimo vite momēto nō pōt pcedere: q̄a nō ē certū iſteri do nec uiuat: ſz poſt mortē: ut. l. ſuus quoq̄. de here iſti. z. l. h. j. de q̄di. iſti. C̄ Ei hoc q̄dclado q̄ hec. l. nō pcedit. itelliſ ergo ſm Ja. de are. q̄ i ſz ſi nemo. ſuit iſtitutus ſub q̄ditiōe p̄tatiua q̄ ultimo vite ſpū nō pōt impleri. uio iſta op̄. per Azo. ſm h. Et ſic loquif de filio p̄mo q̄ erat he res p̄fis: z nepos directe eft b̄ſ patri z auo: z hoc p̄ mediā pſona p̄tis ſui: z hoc modo pcediſte ſvi. Logitab ſi poſſet ſaluari ſine iſta di uinatōe q̄o eēt dubiuꝝ: ut cu poſthumus naſceretur: z ſic rūpif teſtifi: z ſic exiſtia nil operatur z hoc mō poſſuſ dicere p. l. cu quidā. §. q̄o dī. i. h. j. de acq. here. C̄ ſz tūc opp. de ſv. ſicut: ſed di co q̄ ſv. ſicut. poſſit exēplificatiue nō ſiſtudina ſe ſm Ja. de are. z ſm lec. quātēneō: uel dic q̄o addit in uer. ſicut. qñ nepos nō extabat. b̄ſ dif ſicilē. l. nō uideo quātē poſſit trāſire: ſi ſciens au dirē libenter: z in toto iſorciato nō uideatur mi bi obſcurior. leſ.

a C̄ Sui bere dis vide bal. cōſilio. l. v. ſi. li. z. c̄cīx. ter tio lib. pau de ca. c̄cīli.

s *U*b conditione. induit bal. q monachus sive ex testamēto sive ab
intestato heret sit nō dicis necessari⁹ patri q; cū sit in potestate ab-
batis statim mutauit ⁊ exiuit priam pātem ut cū glo. in. l. si ex cau-
sa. s. papinianus. s. de mi. idem te net ange hic subdens q; etiam in conse-
quentiam monachus non dicitur sūus heres patri ⁊ ideo requiritur ex
pressa aditio
deo q si de
cessit heredi-
tate non adi-
ta monasteri
um ex poten-
tia sūtatis sū
succedit. con-
trarium tam
q imo iura
sūtatis reti-
neat ⁊ trans-
mutat tenui-
t. *G*ui. d cu-
ja. bu. bald.
expresse in. l.
dico nobis.
. C. de epis. ⁊
ele. per illuz-
ter. ⁊ bal. l. l.
cum adopti-
tus. C. d ad-
op. *J*ac. bu.
⁊ Bar. i au-
tent. si qua
mulier. C. d
lac. sanct. ec-
bal. l. l. apud
hostes ad fi.
. C. de suis ⁊
legi. idem in
l. nepotes. s.
de his q sunt
sui vel alie-
nū. ⁊ fuit de-
mente bar. i
l. item in po-
testate. s. co-
inçtum dicit
q existēs
i dignitate
vel mona-
chus exēunt
patrīm po-
testatē q ē
verū i his
quibus non
est sibi savor
nō obstat q
sit in potesta-
te quia respō
de ut p. bar.
in. d. aue. ⁊ si
qua mulier.
⁊ vide ange.
confilio. cxx
iii. icp. i dei
nomine sup
primo pun-
cto. ⁊ q igre-
cens mona-
chūm iura
sūtatis reti-
neat ⁊ hered-
itatem patrī
nō aditā
transmutat cō
filiuit bal. cō
filio. cccix. ii.
lib. ⁊ pe. d an-
eba. confilio.
ccccxi. vbi
dicit q sit in
iuria mona-
cho si non re-
nouetur em-
phiteosis fi-
nita q linea.

m **A**lti. Exheredatio sit q̄q̄ pro-
pter bonū. b. d. **C** Quero
an ista sit correcta p aūc. d. here. q ab in-
te. s. illud. q vult q̄ fili⁹ institutus. *B*ui glo. tāgit
in. l. cū ex filio. circa p̄n. d. vulg. ⁊ pu. ⁊ v̄f q̄ bo-
die sit correcta. *E*libi videt gl. tenere p̄trium in
l. sancim⁹. s. repletōem. ⁊ s. seq. C. de iof. te. te-
ne glo. in. d. l. cū filio. ⁊ ibi latius dicam.

c **U**m quidā. *O*dia restrin-
gi: fauores cō-
uenit ampliari. b. d. *E*lide glo. q̄ incipit nota fauore⁹ ibi exercitiū. dic ut no. p dy. in
c. o dia. e. d. reg. iur. li. vi. Que est rō q̄ q̄ filius
est exheredatus a certa parte non v̄z. Respon-
deo: quia tunc in illa parte in qua non sit exhe-
redatus in eum continuatur dominium: ⁊ sic
decederet pro parte intestatus: quod non po-
test: ut. l. ius nostrum. j. de regu. iur. ⁊ l. in suis.
. s. e. secus si a dimidia eum exheredaret: cum es-
set solam dimidiā ab intestato habiturus: tūc
valeret quia in alia non continuatur dominium
⁊ sic cessaret ratio. l. in suis. s. e.

s **U**b conditione. At
sit sūus patri requiritur q̄ non sit i po-
testate alterius tempore mortis ⁊ con-
ditionis existentis. hoc dicit. **C** Oppo. ad hoc
q̄ quis sit necessarius: sufficit q̄ sit in potestate
tempore mortis. ut insti. de hered. quo. ⁊ dif. s.
sui. *D*icit glo. hic dedit se ad arrogandum in vi-
ta testatoris. sed non est verū: quia tunc eset
adoptio non arrogatio. *E*li dicunt hic loqui in
filio emancipato: non est verū: quia non desi-
nit esse sūus propter adoptionem: sed propter
emancipationem. dic ergo q̄ requiritur q̄ sit pri-
mus tempore mortis: ut ibi. ⁊ q̄ non sit in potes-
tate alterius tempore existentis conditionis: ut
hic. *G*lo. sol. ⁊ vide eam que incipit in vita testa-
toris: ⁊ glo. assignat aliam rationem quam vide
in ea. ⁊ s. alienus. quē glo. allegat nil facit: quia
ibi loquitur in acquisitione hereditatis cui acq-
ritur. hic tractatur an iste sit sūus. glo. tenet ⁊ be-
ne dicit per illam. l. **C** Oppo. contra banc. l. de
l. pater filio. de here. insti. vbi tantum inspicitur
tempus mortis. Respondeo ibi loquitur in ser-
uo hic in filio. Unde est differētia q̄ si seruus
alienatur transit cum sua causa: ⁊ dominus po-
test seruus legem apponere: ut. l. seruus. bac. l. j.
de manu. un. ⁊ l. i. ⁊ i. j. C. qui. ad l. procla. non
licet. sed hic loquitur in filio cui testator non po-
test imponere legem: ut hic. **C** Oppo. de. l. an-
tepenul. j. de heredi. insti. ubi in seruo inspic-
tur tempus conditionis non mortis. *S*o. ibi ser-
uus mutauit statu⁹ ex dispositione legis: hic ho-
minis voluntate mutauit. ⁊ ita no. in contrario.
⁊ tene menti distinctionem per te. ⁊ vide glo. ibi
⁊ facit. l. si seruus. s. i. *G*lo. allegat pro concor-
dantia. sed dic ut ibi no.

s **F**ilium. Sufficit q̄ a tempo
re nativitatis filius
se institutus reperiatur. hoc dicit. **C** Oppo.
po. de. l. postbuma. j. e. *S*o. ut ibi.
C Quero de qua conditione loquatur. *G*lo. hic
dicit q̄ de potestativa casuali vel mixta. In eo

b **C** *V*eritas preualet. hec. l. ad plutes lserf. q̄ p̄ma q̄ si sit statutū q̄ pe-
na delicti cōmissi de nocte duplicetur ⁊ q̄ nox intelligatur post sonū ra-
lio campane q̄ aliquis existens dō loquim⁹ non possens audiē campa-
nae delinquit q̄ non debat puniri q̄ veritas noctis p̄ualet fictioni. c. ita
vbiq̄ dicit bal. i. l. liberoz. s. d. bis qui no. ifa. bal. ⁊ Sal. in. l. s. C. de

bis q̄ vt in-
dig. d. qua et
p̄ Jac. but. q̄
illaz disputa-
vit in. l. mo-
re ro. j. de se-
rito p̄ pe. de
anch. in. c. ca-
nonū statuta
de consti. in
ver. illa. q. di-
spusat. Ja.
bu. sic scđo
ad. q. statuti
vel p̄stitu. di-
stantis q̄. q̄
debellare
rit tale castū
de eo deve-
at innesci ⁊
illud habeat
in seūdū q̄ si
mutus ⁊ sur-
duo illud de-
bellauerit q̄
illud debet
habere i seū-
dum ut d̄ter
minarūt gu.
de cu. bal. et
Sal. in. l. cū
filii. viati
cum. s. fi cer-
tum pe. arg.
. l. si quis in
gravi. s. vtz
ver. bi. qui. j.
ad filie. facit
t. ni. ad. q. s. s.
tuti dictatis
q̄ bānit⁹ pos-
fit ipune oc-
cidi ⁊ aliquis
q̄ habēs gra-
tiam a primi-
cipe vel iudi-
ce nō sit can-
cellatus occi-
clatur an oc-
cidēs puni-
tur cum ad. q̄
buc sit ima-
go scripture
⁊ quia i plu-
ribus locis
traditūt su-
ctoritatē cō-
fidenti⁹ ero
contentus de
quo p̄ pau-
de ca. confilio.
. xxxi. s. c.
cii. per an-
ge. cōfilio. ce
lxxvii. per
bal. confilio.
. xxxi. iii. ub-

f **I**lio. Quādo ueritas ⁊ fictio ten-
dunt ad vñū finem ueritas
preualet⁹ fictioni. hoc dicit. **C** Nota
ex hac. l. q̄ veritas preualet fictioni.

C Secundo not. de significatione huius verbi
redditus idest retrodatu⁹. de hoc dixi. s. solu-
matrano. in. rubri. **C** Oppo. de. l. non puta-
vit. s. si quis emancipatum. j. de contra tabul.
So. ibi i extraneo exheredato qui fuit postea ar-
rogatus: hic i filio. Ratio: quia i extraneo exhe-
redato ab initio fuit incepta: in filio licet eman-
cipato secus. *P*reterea extraneus adoptatus i-
cipit esse nouus filius factus quod in filio eman-
cipato non procedit: ut hic. **C** Sed contra hoc
oppo. j. s. proximo. *S*o. ibi in institutione que
tra congruit i persona extranei sicut i p̄sona filij.
Et ex hoc habes intellectum sequentis. s. quem
vide per te. **C** Item oppo. de. l. si quis postbū-
mos. s. si filium. s. e. *D*icebat dominus Rai. q̄
erat propter fictionem postliminij in qua est equi-
tas naturalis. ut. l. postbūm. sed. truffa est: q̄a
in omni fictione non est equitas naturalis. dicit
ergo q̄ quando ueritas ⁊ fictio tendunt inuicem
ad diuersa: tunc preualet fictio: ut. l. si quis po-
stbūmos. s. i. uersi. diuersum. s. e. de cap. ⁊ post
li. re. per totum. ⁊ tota iura loquentia de postli-
minio ⁊ iura fictionum. **C** Quid est adoptio.
Hic ut in glo. ⁊ no. eam ⁊ est diffinitio. *Z*o. in
sum. de adop. ⁊ eam probat *G*uil. de cu. in. l. i.
. s. de adop. dic ut ibi per eum.

p **O**sthumā. Si tempore na-
tūratis filia nō
reperitur legitime instituta: testimōnium
pūnitur. hoc dicit.

Ex. l. sequenti.

C Qui exprimit nomen speciei v̄f nominatim
facere. ⁊ facit q̄ nō valeat renūciatio casu⁹ for-
titorum nisi expresse renūciat. ⁊ q̄ nō valet mā-
datū ad petendum restituētē in integrū quo-
tiens opus fuerit. ⁊ an appellatiōe filio⁹ uenī-
ant postbūmi in exheredatione.

t **I**cūs. Qui exheredat filios v̄f
nominatim exheredare
nec uidetur quis exhb̄ dare filios quos
ignorat se habere. hoc dicit. **C** Oppo. insti. de
exhered. l. in. princi. t. l. fin. C. e. ⁊ l. i. s. e. *S*o.
glo. q̄ expresse ⁊ nominatim dicitur fieri quan-
do filios exheredat: secus si dicat liberos ⁊ v̄i-
de glo. que incipit secus si dicat tē. **C** Mo. ergo
qui exprimit nomen speciei uidetur nominatim
facere. terigi in. l. turpia. s. i. de leg. i. ⁊ hoc est
utile scire ad multa specialiter propter vñum sci-
licet q̄ renūciatio casu⁹ fortitorum non va-
let nisi expresse renūciat: ut. l. sed ⁊ si quis. s. q̄

Cuestib. communis ē delusio quaz bonit glo. in d. s. questiā vide que ibi posui.
Dositio lucis cū bar. translat bal. et pau. d. ca. hic imo. vide tur tamē q̄ dies debet i telligunt di- git ipse Bar. m. l. aut sc̄ .S. tēpus. j. d pen. l. q̄ di- es et quādo sol est sup ter ram p. tex. in .c. si persodi ens. extra de boni ubi sur diurnus di- citur super quo edit sol sed nocturn⁹ econtra non ob. iste tex. quia alig ba bent calefē te dī aliqui albescente et pōt intelligi de die natu rali iuxta no per glo. in. l. more ro. de seriss. nō icō grue subne ctetur q̄tio illa q̄ si quis commiserit maleficū in die asp. vir ginis glorio se patias du plicē pēz et a liq̄s dīquat in nocte se quente festū an diebeat pu niri dupli pena et dicū statū est sa etum in ho norem virgi nis. et tū illa dies finitur fātem in cō plerorio ip̄i⁹ festi ut p̄z ex no. m. c. vlti. de sen. exco. lib. vi. s. adi⁹ rimus. et tūc nō dī intelligi in festo illius dici. aut non fuit factus in honorez vir giniis: et tunc nō dī puniri dupli pena q̄z de prop̄ signif. uoca buli malefici um cōmisiū de nocte nō videb. dī die nā tūc diem est p̄p̄ cum sol est sup ter ram ut p̄ba tur de offi. d.

situm. s. si quis cauti. t. l. opus. s. loca. sed qd si dicat. suscipio omnē casum fortuitum et c. Gl. dicit q̄ satis videtur exp̄m̄re. et ista. l. iduco ad aliam questionem. multi sunt casus in quibus re quiritur in procuratore speciale mandatum: ut no. in. l. pompo. de procur. An sufficiat q̄ dicat ad petendū restitutioē in integ. quotiens op̄ erit. An sit oportunum q̄ dicat in tali causa. Et uidetur q̄ sufficiat si dicat quotiens opus erit. Contrariū uidetur in. l. si quis mibi bona. S. ius. sum. j. de acqui. heredi. Et hoc tenet doctores et L. et alij in. l. i. C. etiam per procur. in integ. resti. pe. po. dicam in dicto. S. iussum. plenius in l. filiissami. S. i. de dona. **C** Quero quid si ex heredat filios: an et posthumū videatur exher edare. Et uidetur q̄ sic. ita dicit glo. sed contra rum puto uerum nū in aliqua parte testamen ti faceret mentionē de posthumo: ut. l. qui filia bus. j. de le. i. Non obstat. l. quam glo. alle. quia ibi ē fautor tutele. dixi in dicta. l. qui filiab.

C Ex. s. sequenti.

C Stante statuto q̄ pene duplicentur de nocte qualiter intelligatur nox et qualiter dies.

Lucius. Fauore testi et ppter ignorā tūi testatoris natus hētūr p̄ nō nato. b. d. Uel alī sm glo. p̄uicio facta i. vñū casū porrigit ad aliū in quē testator simili prouidisset si de eo cogitasset. b. d. et ē notabilis cas⁹. **C** Op. de. l. nomē filiay. j. de h̄. fig. t. l. si q̄s filiab⁹. de re. tu. cu. l. se. vbi appellatōe posthumū nō p̄tineat iā natus. So. vt i. glo. Ultimo iste tex. facit ad q̄stionēz dicit statutū q̄ plene duplicētur de nocte. nunquid si aliquod maleficūz dicitur factum fuisse de sero. uel dicitur q̄ fuit de mane tempestue dicatur fieri de nocte. Recordor qd̄ dixi de hac questiōe in pluribus locis. sed breuiter do declaratiōem claram. l. hec uerba. j. d. ver bo. signifi. dicit q̄ aut dies ē aut nox. modo nox quid est. dic non est aliud nisi p̄uatio lucis. et di es non est aliud nisi positio lucis. Et istud probatur in. c. consuluit. extra de offi. deleg. modo ad propositum quando dicitur de sero non est facta nox: sed sunt tenebre non tamē est adhuc nox. b. p̄bo per. l. si quis. j. de manumis. test. vbi viuens moritur. et videbitis i. l. si quis filio. j. e. Ita dico quando dicitur mane. tunc celo albe scēnte est dies: ut b. t. l. i. C. de cust. reo. quia cū nox recedit est dies. **C** Istam. q. disputauit dñs Pe. de cernetis.

F **I**lius. Filiissami. miles potest exheredari sicut pagan⁹ hoc dicit.

P **O**sthūmū. Hoc dicit: si. t. s. e. l. placet cum. l. le.

F **I**lius. Si exheredatio facta i. cō ditionis defectum non potest confirmari aditiōe testamentūz est nullum et filius patri ab intestato succedit: secus si potest confirmari. hoc dicit. Et istud est bonum principiūz et aliquantulum difficile. Et diuiditur in duas partes. Primo loquitur i. in stituto sub conditione potestatiā seu casuali. nec habet coheredem substitutum. Secundo quan do habet coheredem. secunda ibi heredes aut. **C** Circa primā partem quero sub qua condi tione fuit institutus filius. Respondeo secundū glo. dicunt quidam q̄ fuit institutus sub cōdi tione potestatiā que nō poterat impleri vltio

uite spiritu. Alij dicunt q̄ fuit conditio casualis prima lectu. est uera in se tamen oportet te pone re q̄ nullum habuit substitutum: et lec. By. que hic innuit q̄ habuit filiissami. substitutum: tunc non procederet: quia si filius est exheredatus in defectum conditioē succederet substitutus. Idem si non est exheredatus: quia uidetur per eum stetisse quare non implevit artando se, usq; ad ultimum uite sp̄m: ut. l. si suus. S. sed et si fi lios. de heredi. insti. et de condi. insti. l. fi. post p̄n ci. Alia lectu. est q̄ hic loqui de cōditione casua li et uerior et hoc sonat littera sub cōditione que non est in eius potestate et c. Sed tūc obstat. C. de insti. et substi. l. si pater. t. l. suus. in princi. j. de heredi. insti. Sed respondeo q̄ ibi habet sub stitutum uel coheredem in cuius aditione poterat confirmari exheredatio. hic secus. **C** Sed tūc oppo. confirmatio que fit per mortem nō sufficit: ut. l. si ita. S. fin. s. e. Respondeo illud est uerum quando est impossibile adiri heredita tem eo uiuo: quia poterat conditio eo uiuo de ficeret: et tunc potest confirmari per aditionem que fit post mortem: ut. l. si quis posthumos. S. si filiū. s. e. et dixi in dicta. l. si ita. S. fin. s. e. range tur in. l. gallus. S. in omnibus. j. e. op̄i. ergo pe. que hic innuit q̄ filius habuit substitutum non procedit. **C** Henio ad secundam partē in qua glo. ponit casum: ut habes in ea. **C** Opp. glo. iste coheres fuit institutus ad tempus pure: ut. l. hereditas. de heredi. insti. So. hic fuit institutus ad tempus incertum quod fieri potest: ibi vero ad certum tempus. probatur in. l. si ita. in fin. s. e. t. j. de leg. i. l. ab omnibus. S. quidam. et C. de heredi. insti. l. extraneuz. **C** Secundo op po. s. e. l. si ita. S. fin. ubi si hereditas non potest adiri in uita filii non sufficit ad confirmationem exheredationis. Glo. ponendo casū nūtūr sol uere q̄ in puncto mortis potest adiri: sed non ē bona solutio. Cum enim tex. dicit post mortem: regritur q̄ perfecte sit mortu⁹: et sic talis aditio nō cōfirmaret exheredationēz: ut in. l. tria. Un glo. soluendo hic istud contrarium legit istum uerti. alio modo scilicet q̄ hic filius fuit institutus sub conditione potestatiā que non potest impleri vltimo uite spiritu scilicet q̄ filius fuit in stitutus pro parte sub conditione: nec fuit in ei⁹ defectum exheredatus: et ei fuit datus coheres post mortem secūdum Azo. et differt a prima le ctu. quia secundum primam filius fuit in defec tum conditionis exheredatus. Ista lectu. pos set esse uera ponendo q̄ filius fuit institutus sub conditione potestatiā que potest impleri vltimo uite spiritu: quo casu non est necessaria exheredatio: ut. l. suus. S. sed et si filio. j. de heredi. in stitu. et de conditio. insti. l. fi. sed si poneremus eum institutum sub conditione casuali non valeret testamentum nisi in eius defectum exher edaretur: ut. l. si pater. C. de insti. et substi. t. l. su us quoq; de heredi. insti. Sol. ergo glo. alio mō q̄ in. l. si ita. fili⁹ inuenit se exheredatu⁹ p̄ mortē b. eo uiuo. hec lec. nō v̄. p̄cedere cu⁹ tex. b. dicit post mortē nisi sustinēdo hāc lec. poneres casū alio mō b. Ja. de are. s. q̄ fili⁹ fuit institut⁹ p̄ pte sub cōditione casuali: et in ei⁹ defectū exher dat⁹. et fuit sibi datus p̄ una p̄tē coheres pure: et p̄ alia pte al⁹ cohēs post mortē: certe ualet testimoni⁹: quā per adiectiōem illius cohēdis dati pure p̄t q̄fir mari exheredatio. b. d. et tūc expone tex. sic dicit tex. scripto subaudi et alio pure qui statiz adiuit. dicit tex. pōt ut habeat aliā partē in dictū tps.

C Post mortē. Bal ut refert pau lū de castro uolens susti nere glozam

exponit post mortem. i. cū morietur seu cū incipiet mori. et sic potuit cōfir
mari i viuēte filio: q; statim cū incipit mori extat conditio institutiōis here
dis. sic ecōtra hēmus q; ista vba moriēte tali exponunt intercū post mor
tem: ut. s. l. si quis posthumus. s. si filius. v. moriēte. et hoc q; hic nō tñ pa
ter deliqit erga filium: nec etiam circa formam testandi: quia dedit cōbe
redez: ut ex
heredatio cō
firmetur: unde
potius p er
rōre videbāt
la vba dixisse
post mortē. et
hoc ipse bal. s
ducit ad. q. d
testatoribus
relinquētib
uxores suos
dñas et usutru
ctuarias quis
q; uxerint et
p' carū mor
tē instituit ali
um heredem
certe incipi
endo uiz ver
borū uxor si
poterit babe
re usufructū
ea viuēte: qa
ē legataria et
legati nō vñ
nisi adeas he
reditas et he
res nō potest
adire ea viuē
te. et sic frau
datur intēto
testatoris di
cit ergo bal.
q; illa vba po
tius uidetur
apposita p er
rōre notarij
ga intēto te
statoris est q
ille sit heres
statu ad usū
fructū nisi p'
mortē uxoris
et dicit pau. d
ca. habuisse d
facto bono
ga institutus
decesserat an
te uxorem et
dubitabatur
an transmis.
fisit heredi
tatē ad suos
beredes si se
cit aliquos
act' iducētes
abdicātes et
le remittit ad
io. an. et cū de
cisōe bal. vi
detur transi
re quā etiā te
net ipse bal. i
l. id. q. paupi
b' in. q. q.
C. de epi. et
ele. et bal. i. l.
extraneū. C.
de here. insti.
Cōtrariū tñ
tenet Jo. an.
in ti. de pig.
s. i. v. porro
usufructuari
uo et imo. b
que op. v.
tra rationes

Filius. Qui morte aut reincident in po
testatē pris si aui repis institut
testamentum non rumpitur. hoc dicit. Primo
ponitur questio secundo arguitur pro una par
te. tertio pro alia parte. et determinatur questio.
quarto formatur illa questio. et deciditur. secun
da ibi: non quidem. tercia ibi: sed tamen. quar
ta ibi: sed si heres. **C** Mot. istum tex. in quo po
nuntur sufficienter casus in quibus filius post te
stamentum rumpit testamentum scilicet si de no
uo nascitur: si de novo adoptatur: si subducto
primo incipit tenere locum primi: et si mortuo
auo incipit tenere locum patris. et no. C. de po
sthu. here. insti. sup rub. et tangam. j. l. pxi. i. pn.
C Op. q; testm̄ militis n̄ rūpaf p̄teritiōe filij: ut
l. sicut certi. et l. si cū uel i utero. C. d. te. mili. so. b
soluit tex. conrium: quia loquis in milite qui mi
litare desit.

Si quis ex certa. Clarus est
iste. s. et iō
uide per te.

Si quis eo. Pot q; istituere post
bumū ex ea q; tūc sibi
uxor esse non potest honesta: sed spes est q; esse
possit. hoc dicit.

Ex. l. sequēti.

C Posthumus alienus ante l. istā nō poterat i
stitui et posthumus p̄prie dī post mortē pris nat
et q; uerbū pōt. iportet necessitatē p̄cisā: ibi. Eld
evidētiā: et ibi. Op. Et an valeat testamētu fcm
bīm cōsiliū galli: ibi. Secūdo. Et an p̄uisio gal
li fuerit sufficiens. Et an substitutō facta in vnu
casu porrigat ad aliū. Et an filius natus p̄ du
os dies p'. x. mēles sit legitimus: ibi. Quero. En
si p' mortē mariti per duos dies mulier aliū ac
cipiat ita q; p̄t esse p̄mi mariti et scđi: cui dicetur
uite partus: ibi. Quero pone.

S **Allus.** Re et fama difficilis est
hec. l. et glo. vlti. but. l.
dicit q; est difficilior aliqua alia que sit in corpo
re iuriis et magis perfecte suam materiam expli
cat. Et diuiditur tota principaliter in tres par
tes secundum By. et omnes. primo ponitur cō
filium galli cum reprobationibus et suppletio
nibus sc̄euole usq; ad. s. nunc de lege. secundo
ponitur p̄uifio. l. uelleie. in duobus capitib'.
usq; ad. s. ille casus. tertio ponitur p̄uifio
Julianus in casu illo difficili usq; ad. s. Et prima
subdiuiditur in quinq; partes secundum By.
primo ponitur consilium galli usq; ad. s. qdam
recte. secundo ponuntur reprehensiones: et sup
pletiones sc̄euole usq; ad. s. i. insti. tertio
quedam brevis ordinatio testamenti: usq; ad
s. si eius. quarto quedam dubitabilis questio us
q; ad. s. in omnibus. quinto et ultimo ponuntur
quedam regule generales usq; ad. s. nunc de le
ge. Glo. continuat hanc. l. ad precedētia. quod
tangam. j. in questionibus. **F** Ad evidentiam
huius. l. debes scire q; de iure antiquo ante istaz
l. posthumus alienus non poterat heres insti
tui: ut insti. de bono. possel. in pnci. et j. e. l. s. ille
casus. et ibi videbitis. Sed gallus acquilius in
troduxit in casu q; posthumus alienus possit

suis cōfirmat per tex. eū glo. in. l. qui filio in pn. l. de here. insti. ubi testa
tor legatū fecit seruo et post mortē sūm alii iſtituit. dīc gl. nō valere tale te
gatu: quia collatus post mortem legatarii qui nō potest trāmittere: vñ
Ange. ibi dicit i terminis. q. nō valere relictum Idem By. consilio incipi
ente questio talis est quidam cōdidit. idē t̄z p̄. de anc. et imo. i. c. s. d. pig.
et bene. d. plu
in. l. qui du
os de manu
test. Ro. ta
mē cōf. l. p̄t
uidetur vo
luisse primas
ptem ubi di
cit q; si uera
est op. io.
an. sequeret
q; testator e
legisset vias
ad impugnā
dū testamētu
latius ibi vñ
et p̄d. de
ca. confi. ccc
xc. cu. sequēt.
C Posse d
natura bu
verbi pōt. vi
de bat. in. l. l.
j. t. i. et in re
peti. l. si credi
tores. C. de
pig. et in. l. u
us quoq; de
bere. mti. s.
si filio bal. in
l. l. C. g. res
iudi. nō no. c
in. l. i. C. qui
admit. per
cano. in. c. lu
tentatus d. re
scrip. p. pau
de leja. i. c.
potuit de lo
ca. vnde dīc
Bal. q; ubi
l. p̄citat dā
do formam
vel regulam
idetur necel
sitatē: ut hac
l. q; facit ad
statutum q
ptis possit l
grere de ma
iescius alig
b' ut teneat l
grere alia
punit d. ne
gligentia ad
cu. corrobo
ratioem adu
cit raf. q; u
risatio u
portat necel
sitatē. alle. l
l. cū id. no
s. d. u. om
iu. alex. cona
tur iprobare
bal. d. statuo
tñ dīc q; au
ctoritati bal
mag. cū raf
et d. vbo p̄t
vñ pau dca
sfi. ccxij.
C Vlaceret.
ADDE i. q
tū alex. dicit
cōtra bar. cē
cōem op. et
alle. p̄de. de
anoba. cōf.
ccxvij. q; in
flāpa ē. ccx
vi. cōf. et op.
dēvolvōt ola
p̄. ccxij. cir
ca. s. v. cel.

institui heres. et ad hoc fuit necessaria prouisio
galli. **C** Scundo debes scire q; posthumus pro
prie est ille qui nascitur post mortem p̄fis. Ellij
dicunt ipso p̄ postumi: ut no. C. d. posthu. he.
insti. sup rub. et dicā. j. Hoe p̄missio uenio ad ca
su in termis in pn. cū posthumus alienus. i. q; p̄mu
locū nō t̄z t̄pe testi nō posset institui de iure anti
quo: euenebat q; nepotes q; nascebātur ex filiis
iueniebat se p̄teritos et testm̄ rūpēbat: iō fuit pe
titū cōsiliū a gallo acglio q̄liter sup hoc posset p
uideri: ipse cū eēt iurisconsultus et p̄misū nō eēt bī
iura antiqua idupit: et de novo posthumos et ne
potes posse istitui eo mō quo ponis bī in pn. lfa
ē clara. **C** Itē scias vnu q; cōsiliū galli habet lo
cū tñ in nepote nato p' mortē p̄fis et aui. prou
fio uellei. et iuliani in casu difficulti habet locū in
nepote nato vnu auo. **C** Op. dicif hic posse: et
sic gallus posuit in p̄tate nō in necessitate. cōtra
. l. posthumorū. s. i. j. t. i. Sol. glo. fatef cōtrari
um et supplet posse: et necesse esse ne rūpatur te
stamētu. **D** oc. circa hāc. glo. dicūt q; nō ē necel
fitas p̄cīa sed cātiua. et si vult ne testamētu rūpa
cur sic faciat. Extra glo. oppo. q; uerbū pōt. im
portat necessitatē p̄cīaz: ut. l. nemo pōt. j. d. le.
. i. et l. nemo. j. de fur. Rideo q̄i q̄z uerbū pōt
ponis in dispositiōe negatia: et tūc iducit necessi
tatem p̄cīaz: q; priuat potētiā: ut in 2trarijs. et eē
de reg. iur. c. i. l. vj. et ibi per Jo. an. Si uero po
nitur affirmative in legib' rescriptis uel in cōtra
ctibus nunq; reperies q; importat necessitatē
p̄cīaz: sed cātiuaq; sic facit. l. si tibi mādauero. s.
h. s. man. et l. sepe. s. de offi. presi. et hic ē tex. In
vltimis uero voluntatib' video q; uerbū pōt. idu
cat necessitatē: ut no. glo. in. d. l. sepe. distinguendo
ad quē uerba dirigitur: ut. l. peto. in pn. j. de
le. j. et q; ibi no. Et hoc ē uerū quādo uerbū po
test. ponis in orōne dispositiōe per se p̄ncipal.
S; si poneref incidenter p̄ modū 2ditiois vñ cau
se quid iportat dicā. j. t. i. vbi glo. t̄sigi. **F** Secū
do oppo. et uidef q; gallus dederit malū cōsiliū
nā nō dicit filiu iſtituēduz: et sic testamētu eset
nullū p̄teritiōe filij: ut. j. e. l. inter cetera. Glo. sol
vit q; gallus hūt. p̄ istā q; fili' fuit iſtitutus.
Mec ob. q; dicit iſtitui: q; expone. i. substui: q;
ois substitutio ē iſtitutio: ut i. gl. et l. cobſdi. s.
an filie. j. de vulg. et pupil. et l. in orōne. s. q; vul
go. j. ad. l. falci. et uerū dicit ista gl. q; ita sēnt gall
lus. puto tñ q; etiā si filius nō eēt iſtitutus facto
testō bīm cōsiliū galli testm̄ ualeret p. l. si q; ita
heres esse nepos ex eo sit heres. nulla enī ini
ria sit filio. et sic eius p̄teritiōe testamētu nō rum
pif. Et erit bī casus in quo ille qui nō successur
ē ab intestato prefertur ei qui succedere p̄t et
testamēto: fateor tamē q; mēs galli fuit illa quā
glo. dicit. **C** Sed cōtra hoc oppo. de. l. si ita. s.
h. s. e. Rideo ibi filius erat exheredat: et sic ex
tacita uolūtate defuncti nō veniebat ab intestato:
bī secus. facit. j. de iur. codic. l. confiūntur
in princi. et s. i. **C** Item contra predicta facit. j.
e. l. s. in oibus. So. dico q; filius erat tacite iſtit
ut' eo q; testator vult eū ab intestato succedere

et p̄ferri nepoti: ut d.l. conficiuntur. **C**Op. iij. ad l. dī hic posthumos nepotes et c. h̄isti nepotes nō sūt posthumū: ut l. qd si nepotes. s. e. d. test. tu. Rū. qd posthumū sūt vere vno respectu: quia p̄ mortē patris et cui nascūtur in casu isto b̄z cōsiliū galli: sed alio respectu improprie dicuntur posthumū: quia subducto p̄ de medio icipiū tenere p̄mū locuz: ut s. l. pxi. g. i. **C**Et ex l. gl. colligit cōtinuatiōem. l. h̄ hoc reassumā. j. i. qōni bus. **C**No. ergo ex hac glo. qd p̄prie posthumū ē qui nascū p̄ mortē: id dicif etiā posthumū qd si post binū natū: et oēs alii dicunt posthumū im. proprie: ut no. C. de postbu. here. insti. sup rubri. et hic in glo. et ē vtile scire si in statutis fieret mētio posthumū: cū statuta debeat intelligi s̄m p̄prie significatiū. ergo no. **C**Opp. qd posthumus seu nepos natus in vita aut nō rūpat testimoniū: ut j. e. l. s. nūc de lege. Glo. fateſ cōtrariū qd nō rūperet natus in utrū si testamētū fieret s̄m cōsiliū. l. uellei. sed gallus nō puidit i. hoc: vide gl. que incipit ecce cōsiliū. usq; ibi. itē no. **S**z op. qd p̄uisio galli fuerit sufficiēs. nā p̄uisio facta in unū casu se extēdit ad aliū: ut i. substitutiōe vulgari que porrigit ad pupillarē et ecōtra: ut l. iaz. hoc iure. de vulg. et pupil. et C. de ipu. et ali. sub. l. hereditatē. et l. q̄uis. de insti. et substi. l. si. ergo p̄uisio galli facta in unū casu porrigit ad aliū. Rū. puto. qd p̄uisio. l. uellei. fuerit necessaria. qd enī dicif p̄uisio facta in unū casu porrigitur ad aliū: uerū ē si in illo testator posset puidere: sed h̄ ante dispositiōe. l. uellei. testator nō poterat puidere instituēdo posthumū alienū: nisi in casu inducō p̄ gallū solū. et in alijs casib⁹ remanebat regula antiqua qd posthumus alien⁹ in h̄stui nō poterat. videbitis. j. e. l. s. ille casus. **C**Vtere illud qd dicif qd substitutio facta in unū casu porrigit ad aliū. Intellige ad aliū casū qd sit de natura substitutōis et respicit personam eius cui facta est substitutio: nō autem si respiceret p̄ sonam substituti. si enim ē substitutus ille qui nascitū post mortē nō p̄t intelligi substitutus ille qui nascitur in vita: ut s. e. l. cōmodissime. qd intellige nisi testator putasset se deceſſurū incōtinēti: ut dixi in dicta. l. cōmodissime et probatur. s. e. l. ticius. s. lucius. **C**Opp. de l. f. C. e. Sol. qd am fatenf illā. l. qd p̄uisio galli etiā porrigitur ad nepotes qui nascūt in vita: sed nō est uerū ut dixi. nam p̄uisio galli ē contra ius cōe. et sic non porrigit ultra casum qui in ipa exprim̄: ut l. p̄cū pimus. in f. C. de appell. **C**Item p̄uisio testatoris facta s̄m cōsiliū galli nō porrigit ad casum quo posthumū nascereſ in vita s̄m tēpora galli: quia illo tempore testator hoc non poterat: sed bodie cū testator hoc possit porrigeſ ad eum qd in vita nascereſ si testator putaret se deceſſurū incōtinēti b̄z qd. s. pxi. dixi. sed quādo testator esset sanus et filius sanus: nec cogitatio poterat esse qd filius moriet tantū ad illum casu porrigitur nō si in vita nascat. **C**Opp. qd gallus male dicit: qd sc̄euola eū reprobēdit de superfluitate et insufficiētia: ut j. e. l. s. quidam recte. et s. seq. Glo. fateſ cōtrarium qd sc̄euola reprobēdit: et addit hoc iō: qd quanto iuniores tanto perspicaciores s̄m p̄ficiā. **C**Opp. qd talis nepos potuerit p̄terin: ut insti. de exhibere. l. in fine. So. hic dī nepote ex filio: ibi dī nepote ex filia. **C**Opp. dicif hic qd gallus reprobēdit de superfluitate et insufficiētia. Contra: cū ista sint repugnātia: et sic non p̄nt esse simul: ut l. vbi repugnātia. j. de reg. iur. So. ista sunt circa diuersa: non circa idē: nā in quibusdā dixit superflua: et in quibusdā

dāz insufficiētē: ut j. patebit. **C**Uenio ad. qd qro qualiter. l. ista cōtinuetur: et dic vt i. glo. iij. et tene menti. **C**Ultimo cōcludit qd nō est necessaria. l. ad. l. cōtinuatio qd nota. **C**Quero an mēsis quo qd morit̄ debeat cōputari. Et glo tua dicit qd sic et bene. **C**Quero qd si nepos natus fuit per duos dies post deceſſus mensis: an dicatur legitimus. Et glo. dicit qd sic s̄m quodz phisiſcos: et vide glo. ista que incipit primus tē. Idē no. in. s. f. i. in auē. de resti. et ea que parit: sed i. l. septimo. s. de sta. ho. glo. dicit cōtrarium. Pro cuius declaratione sciēdū qd triplex ē tempus pfectum partus. primo ē tempus septez mensis et ē partus legitimus: ut d. l. septimo. et l. in testamento. in f. j. de suis et legi. Secundo ē tempus ix. mensis: et in isto cōcordant oēs. Tertio ē tēpus decem mēsiū: et in hoc etiam cōcordat oēs sed in excessu glo. discordant. dīs. **L**y. dum scriberet super. l. septimo. de sta. homi. in ciuitate ista consuluit super hoc magistrum gentilē qui respondit sibi per multa uerba et finaliter cōcluit qd etiam post deceſſus menses per paucos dies potest esse legitimus partus. ponebat etiam aliud mirabile qd iura nostra non admittunt qd in. pxi. uel in. xii. mensibus quandoq; contingit sed raro qd mulier parit: sed hoc physicie relinquendū est. **C**Quero pone qd mulier post duos dīes post mortē primi mariti accepit secūdum virum: et peperit in. ix. mense: ita qd partus potest esse primi viri: potest etiam esse secundi. potest enim parere in septimo et nono et in decimo mēse cuius dicetur iste partus. Quidam dicūt distingendum in cuius domo nascitur: ut l. si uicin⁹. C. de nup. et l. filium. s. de his qui sunt sui vel alieni iuris. Alij dicunt standum testimonio matris: ut l. etiam. s. de proba. et l. uxore. j. de manu. testa. sed hoc nō uidetur bene dictum: quia mater potest decipi: ut l. i. s. si mulier. de liber. agno. et l. i. s. si per calūniam. s. si mulier vē. nō do. Jaco. de bel. disputauit et posuit in. l. i. dī bo. poss. secūdū tabu. et dicit ipē qd p̄mo debet inspici cui assimilatur. ar. l. qd si nolit. s. si mācipia. s. de edi. edic si nō appetet cui assimilatur: inspici tunc debet in cuius domo natus est: ut d. l. si uicinus. et dicta. l. filiū. alias nullius filius dicetur. ar. l. liberoru. s. i. s. de his qui nō. infā. sed hoc qd dicit de assimilatione nō placet: quia ex cogitatione mulieris tempore conceptionis contingit partum alteri assimilare: ut l. queret aliquis. ut ibi nō. de uerb. signi. et l. non sunt liberi de sta. homi. puto ergo qd prius inspiciēda sunt signa cōceptiōis que ponit Ros. in libellis super ni. de edicto si mulier uen. nō. in poss. mir. si ista signa non apparent tunc standū effet cōsuetudini mulieris in quāto tempore consuevit parere. arg. l. non omnes. s. barbaris. j. de mili. et l. uniuersorū. s. de neg. gef. et l. i. s. bestias. s. de postbu. sed si ita non appetet: tunc effet committendum medicis uel obstetricibus peritis ī arte illa: ut l. i. s. i. s. de vendi. inspici. ex qualitate enim persone potest medico persuaderi. qd si illud nō appetet recurrēdū ē ad illō quod frequentius accidit.

Ex. s. sequenti.

CQuibus modis verba testamēti cōcepta sūrunt: ibi. Quero. Et an iſtituto filio et nepote iā nato an admittātur ordine successu. ibi. Querit glo. Et quid si testator dicat relinquo ticio et filijs sei. et quid si dicat seiū nepotem meū et tūc eius patrē iſtituo. et quid si dicat substituo

aComputa
ri. ADDE qd
b̄z. Ia. d̄ arc.
et zing. qd di-
el termini cō-
putatur i. ter-
mino nisi in
pfectiōe ter-
mini eēt ad-
iecta dictio d̄
notā separa-
tiōem puta
uel ab. l. ratō
s. si. cū glo.
i. v. abrundu-
sio. s. de act.
ep. et no. glo.
in. l. si ex duo
bus in p̄n. in
v̄s. altero. j.
d̄ duo. reis.
et glo. in cle.
sc̄ut in v̄n. a
die. d̄ appella-
la. Jo. an. in
addi. spe. i. ti-
de. appell. s.
uiso v̄n. pen-
no. cano. in
c. frequēs d̄
re. ipo.

bfreqūēs
us. ADDE qd
cū op. bar-
transf. nico-
de neapo. et
bal. bic et l. i.
septimo mē-
se. imol. tū dē-
cit qd i. dubio
possit iudica-
ri fili⁹ sc̄di v̄s-
ri per l. filiū
diffinim⁹. s.
de his qd sunt
sui uel alie-
tur. nam ille
iudicat filiū
qui nascit. j.
tempus. j. qd
potuerit na-
sci ex uiro et
uxore. sed iste
est talis. ergo
secūdū nō p̄s-
mi filiū iudi-
cand⁹. addu-
cit etiam qd
cum uir. v̄t̄
mus debuit
cogitare hūc
calūm posse
euēnire qd pa-
ret. j. tēpus
predictum si
bi imputare
debet. ar. l. si
quis domu. j.
loca.

talez et eius filios heredes: ibi. Quero quid. An autem in contractibus si quis emit pro se filiis vel nepotibus vel alio titulo recepit intelligat ordinem successiū. Et an si tali modo emphytheosis recipiat trāeat ad filios non heredes: ibi. Quero quid. Et an si filius istitui alii substitui substitutio hec sit vulgaris uel spēdiosa: ibi. Itē ex hoc. Et an si impator concessit imunitatē patri et filiis. filii erunt imunes viuo p̄f: ibi. Quero. Et in libello uide int̄tata actio que ex vībis p̄t colligi. et si repāatur duo statuta in eodē volumine contraria inspici debet vltimū.

Quidam recte. Hic p̄mo ponitur reprehensio scuole cōtra gallū de sup̄fluitate. usq; ad. ¶ si. idem credēdū. Ibi sc̄da p̄ in qua ponit reprehēsio de insufficiētā circa numerū p̄sonarū. usq; ad. ¶ si qd si tātu. Ibi tertia in qua ponit reprehēsio circa casus usq; ad. ¶ instituēs. ¶ Legamus per p̄tes et ponam clare casū in termis: quā sumariū cōgrue nō recepit: quā vība testamēti h̄ clare nō ponuntur. ¶ Quero p̄ declaratōne. ¶ quā liter verba testamēti p̄cepta fuerunt. ¶ Glo. ponit qnq; modis: et quilibet est bonus. ¶ Primus modus ē q̄ dicat sic: si q̄s mībi nepos post mortē meā nascetur heres esto. hec lectu. applaudet lfe: quā nō facit mentōem de morre filii. ¶ Sed aduertendū est: quā nisi p̄missio galli fuissest tale testm̄ nō valeret: quā institueret posthumus alius: ut dixi in prin. l. In quo ergo reprobendit gallus? Rūdeo q̄ postq̄ induxit posthumos ne potes posse institui in modo instituendi nō sunt necessaria tot vība. ¶ Secūdus modus ē q̄ dicat filiu et nepotē qui ex eo mībi nascēt post mortē meā heres instituo. Ista est bona p̄ceptio: tñ h̄ dubiū an filius et nepos videant insimul insti tui vel ordine successiū. de quo. j. dicā. ¶ Ter tius modus est ut dicā sic: si filius heres nō erit: nepotē qui ex eo nasceret substituo: et ista ē bona. Ex qua no. q̄ substitū vulgaris h̄ locuz instituto deceđētē in vita testatoris. ¶ Quartus modus ē ut dicā filiu istituo et nepotē substituo: et ē bona quā no. refert enim ad casū qui colligitur ex verbis galli: h̄ ex vībis galli colligif substitutio vulgaris si filiū istitutū viuo testōre moriet et c. ¶ Sic apparet h̄ casus sim illā lec. illa vība tīcio istituo et semproniu substituo idncū substitutionē vul gare: de quo dicā in materia substitutiōis vulgaris: et etiā in materia cōpendiose. ¶ Quintū modus est ut dicā filium et nepotē ex eo substituo. Nā nepos uide substitutus in casum qui colligitur ex vībis galli qd multum not. s. q̄ substitutio facta de filio et nepote copulatiue intelligitur ordine successiū. Et sic copulatiua resoluī i di siūciū. facit l. cū pater. ¶ si. pe. j. de le. i. ¶ Op. natura copulatiue ē ut oēs simul uocent: ut. l. si quis ita. C. de cadu. tol. et l. si duobus. j. de le. i. So. hoc facit necessitas: quā testator sic hēbat ne cesse facere ne testm̄ rūpatur: ut in p̄n. l. Hē dic q̄ h̄ fac̄ ordinata charitas: ut ibi dicā. ¶ Querit gl. p̄oē q̄ qdā istituit filiu et nepotē iā natū: an admittat ordinem successiū. gl. tñ q̄ sic. p. l. p̄to. ¶ si. ffe. j. de le. i. et l. cū p̄. ¶ si. pe. e. ti. ¶ Et p̄ būc. ¶ si. Ja. d. are. tenuit h̄riū. s. q̄ qlibet sit h̄f s. p̄ pte per. ll. allegatas in gl. Nō ob. ¶ si. iste ga sic debet intelligi de necessitate. als̄ instō nō ualeret: quia posthumus alius nō p̄t institui: nisi in casu ī tructo per gallū. ¶ Bñs An. de p̄fis tenebat op̄. glo. q̄ etiā nepotē iam natū haberet necesse ī stituere ne testamēti rūpatur filio subducto de medio. ar. pro hoc. s. de usu. l. stipulat. fm̄ hoc

rūdetur ad cōtrarii. l. si mulieri. s. de usufru. ac cres. q̄ loqtur in legato in quo non erat necessitas. Ad alias. ll. rūdetur: ut in glo. Nō ob. l. p̄to. ¶ si. fratre: ubi loqtur in legato: tamē intelligit ordinem successiū: quā ibi p̄sonē nō fuerūt noiate copulatiue: sed fuit plātū vībum familie quod habebat illā significatiōem q̄ admittat ordinem successiū: ut. l. f. C. de vīb. sig. Nō ob. l. cum pater. ¶ si. pe. j. de le. i. quā ibi testator usus est verbis alternatiuis nō copulatiuis. Ego dicere b̄ q̄ etiā ibi testator nō haberet hoc necesse facere. h̄ si illa copulatiua ēt inter p̄sonas inter quas cadit affectio ordinata intelligat ordinem successiū sicut hic pbaf. et in l. generaliter. de insti. et substitū. et idem de here. insti. l. lucius. sicut enī alternatiua relouis in cōiunctā ita eadē ratiōe cōiuncta in disiunctā. et appello ordinatā charitatem quādō sic ab intestato successuri erūt: ut hic p̄z. ¶ Sed cōtra predicta facit. C. d. impu. et ali. substitū. l. i. Glo. rūdet q̄ ibi erāt penitus extranei pater et filius. et sic nō erat charitas ordinata. et hec est vera so. in se. sed non est necessaria ad istam. l. et uerius dicas q̄ ibi testator dixit una idest simul cuī filius suis tē. Et sic expressa fuit voluntas testatoris q̄ simul succedant. Non obstat. l. si mulieri et tīcio: quia ibi dixit mulieri cum liberis: nos loquimur quādo dixit mulieri et liberis et sic facio differentiam inter et et cum. Et si tu dicas hoc est cōtra. l. tīcio. ¶ si. nībil. j. de le. i. respō deo q̄tum ad inducēdam cōiunctiōem nō ē differentia inter et et cum. ut ibi. sed utrum ista cōiunctio intelligatur simul: an ordinem successiū ē differentia: quia cum. denotat quādam similitudinem: sed dictio et. potest esse magis continuativa: nec requirit de necessitate cōcurrū vtriusq;: sed uerificatur in quolibet copulatiuorū: ut l. ea tamē. j. de leg. iij. H̄abes ergo ex predictis q̄ siue testator dicat una cum filiis siue simul cuī filius siue tīcio cum filiis admittentur equaliter. sed si dico tīcio et filiis tunc distinguendum est: an inter eos cadat affectio ordinata uel non: ut bac. l. ¶ Sed contra hoc facit. l. si quis tīcio. fm̄ vnam lec. s. de usufru. accres. Sol. ibi erant penitus extranei. et sic nō cadebat inter eos affectio ordinata. ¶ Quero quid si testator dicat relinquendo tīcio et filiis sei. Respondeo intelligūtur cōiunctim institui: ut. l. interdum. in prin. j. de heredi. insti. quod ergo hic dicit de ordinem successiū habet locum quādo relinquitur sibi et filius eius. ¶ Quero quid si testator conuertat ordinem: et dicat seūm nepotē meū et tīcum patrem eius institui. Lerte dico q̄ nil ad factum: quia debet intelligi fm̄ ordinē necessitatis nō prout est scriptū: ut. l. talem. in p̄n. j. de heredi. insti. ¶ Quero quid si testator dicat substitutio talē et eius filios et heredes. Respondeo ex eo q̄ dixit heredes apparet q̄ post mortem illius intellexit et sic ordinem successiū. An autem requiratur q̄ sit filius et heres uel sufficiat q̄ sit filius tantum uel heres tantū. Bicam. j. e. s. nūc de. l. ¶ Quero quid in contractibus: aliquis emit rem pro se filiis et nepotibus uel alio titulo recepit: an itē ligat ordinata: quia primo pater deinde filii. Et quidam dicunt q̄ ordinata per ea que notant in. l. si non sortem. ¶ si. libertus. de condi. inde. Ego dico q̄ de hoc est glo. s. de pactis. l. si tīcio. ¶ si. pactus. ubi dicitur q̄ quando pater pacificatur filio si aliud non apparet intelligitur pācifici ei ut heredi. Ex quo sequitur q̄ ordinem successiū cuī viuus nō habeat heredes: hoc etiam in filiis in p̄tate. probat alia ratiōe. nāz cū pater

b. ¶ Ego dice
rem. uro bal.
cōf. eccl̄. cū.
in. s. et mel.
cons. eccl̄. vī.
in. p̄n. ill.
lib. Ang. con.
filio. xxviii.
j. o. de anna.
cons. allega.
.xvi.

c. ¶ Lōuerat.
ADDE q̄
meius p̄b.
in. l. qas. j.
de pecu. leg.
et bic idem t̄z
bal. per. not.
per glo. m. l.
omnes in gl.
si. C. de del.
to. l. s. d. di.
cit caput et li.
gua. vī am.
putetur quē
ter. dicit bal.
nō esse audi.

¶ C. Substitu.
to. ADDE
j. o. de anna
nia consilio
.xvi. et com.
muniter do
cto. transiūt
cū Bar. et
dicatur substi
tutio vul
garis. in. l. lu
cūs de vul
et pupil. pro
qua op̄. facit
tex. in. l. iam
hoc iure de
vul. et pu. in
vī vulgarē
tātimodo ca
sū. e. tī. et idez
tī. pau. d. ca. i
l. f. C. d. he
re. insti. et qd
si dixisset ti
cium istituo
sempronium
sibi et mībi
substituo ut
Ro. cons. cc
eccl̄.

acgrat ex sua pueris est. pfecticū. q si filio que reref per ipm filiū acquireref pri etiā hodie: ut l. dñs suo de vīb. obli. Aduertēduz tñ est ad unū qd glo. dicit si aliud nō apparet: ut no. i. d. s. si pactus. iō ē distinguedū iter res: qd quan doqz tale pactū interpoetetur super rebz que de sui natura nō trāseunt nisi ad filios: z tūc videf stipulari filiis vt filiis nū vt h̄dibz p b uolo q p mortez patris filiū admittunf oēs pro virilibus portiōibus nō pro hereditarijs portionibus: vt liureirā. s. si liberi. z l. si opas. j. de ope. liber. Ex hoc sequis q si pater recipit fundum in emphiteosiz pro se z filiis: l. filiū nō sint h̄fdes: tñ equaliter hēbunt fundū: quia emphiteosis n̄ transit ad oēs h̄fdes s. solū ad filios: ut i. au. d. nō alie. s. ex his: z L. tangit in l. liberti liberte qz. C. de op. liber. Ego dixi in. d. l. liureirā. s. si liberi. q si tale pactū apponitur super rebus q de sui natura trāseunt ad h̄fdes uidef pacisci p̄ filiis ut heredibus: z sic p uirili nō admittunf s. pro hereditarijs portiōibus: ut l. si tibi. s. si pa ctus. s. de pac. z ibi dixi. Item ex hoc q dico filium instituo z nepotē substituo in alia portio ne facit ad pulchrā. q. que fuit disputata bono. filium institui alium substitui: querif an ista substitutio sit vulgaris uel cōpendiosa uel que est. Et fuit determinatū bono. q erat cōpediosa. per l. precibus. dñs Rai. in tracratu suo de ma teria substitutiōis. in fi. dicit q est vulgaris z bñ z casus est hic. licet nullus allat. l. istā. nā casus ē hic sm illam lec. in glo. ibi. uel sic filium instituo nepotē substitutio: qd trahis ad casum substōnis galli que fuit vulgaris: ut. s. in glo. ponis de substōne vulgari. Quero statutū dat immunitatē a muneribus p̄t z filiis. vel impator cōcedit pri uilegiū p̄t z filiis: hēbunt ne filiū immunitatem uiuo p̄t uel post eius mortē. Et ea q dicta sunt faciunt q nō in uita p̄tis sed post mortē. in 2tra riū: z ista est ueritas ut hēant uiuente p̄t: ut j. de iur. imu. l. i. z. ij. C. de iniur. l. fi. de epi. z cle. l. ij. Ea. n. que dicta sunt debent intelligi in his q nō p̄t simul z semel eē pluriū ut dñia rerū. s. immunitas z privilegiū p̄t esse simul ut in 2tra riū. Ultimo iste. s. inducit ad arg. q in libel lo uideatur intentata actio que ex uerbis potest colligi: sicut hic in dubio uiderur facta institutio q colligi p̄t ex vīb galli. de quo p doc. i. l. edita. C. de edē. dixi i. l. ij. C. de edē. By. ēt iducit istū s. in argu. ad duo statuta contraria in eodē uolumine reperta q inspiciatur ultimum sicut h̄z pater z filius sunt simul instituti tamen inspiciatur ordo de quo. C. de te. tu. l. ii. z ibi per L. di pi in. l. oēs pp̄l. de iu. z iur.

Ex. s. sequenti.

Si instrumentum reperiatur imperfectuz in prothocollo cū dictione z. qd importet hec dictio: ibi. Ultimo. Et an notarius qui sumit i strumentum ex illa imbreuatura debeat exten dere: ibi. Sed hic.

Idem credendum. Hic reprehēsio sceuole contra gallum circa persōas z dividit in tres partes usqz ad. s. z quid si tantū. Primo loquitur quando solus nepos uiuit. Secundo quando solus filius. Tertio quando uterqz. secunda ibi. sed si uiuo. tertia ibi. naz z filius. In termis casus est clarus. No. ergo reprehensionem sceuole contra gallum de insufficien tia circa personā pronepotis. Secundo no. q appellatiōe nepotis non cōtinetur p̄nepos si enim cōtineref gallus nō reprehenderetur p

sceuolā. hoc at qualiter debeat intelligi declara bo. j. e. l. s. instituēs. Tertio no. de hac dicti one z. que inducit repetitiōem omnium vībo rum dictorum in precedēti. Oppo. quia sce uola incidit in uituz supfluitatis de quo repre bēdit gallū. Rūdeo nō incidit sed recitat vība galli. q. d. etiā si teneres vība galli illa sunt iſuf ficientia circa personas. Secundo oppo. ad si. dicitur hic q ita demū. pcedit si nepos pri moriat. Lōtra cū uterqz presumat institutus: ut dictū est in pnci. l. nihil ad ppositum quis dece dat p̄us cū uterqz se institutuz reperiat. Huius timore glo. legit duobz modis. Prior q hic gl̄bet fuit institutus. z qd h̄dicitur si p̄us nepos de cedat: subaudi maxie. Secundo q filius fuit insti tutus z nepos p̄teritus: tunc littera stat pprie: quia necesse est nepotē p̄us mori. Sz dices tu h̄ est p̄tra illud qd dixisti in p̄n. l. dixi enī testū. pcedere etiā si filiū nō erat institutus. Rūdeo h̄ filiū erat institutus: z nepos p̄teritus z p̄nepos sub stitutus ip̄o filio instituto: unde nepos non erat institutus exp̄sse nec tacite ab itestato vocabaf. iō ip̄o nepos rumpit. sed in p̄n. filius qd qd nō isti tutus uocabaf ab intestato: z nulla siebat sibi in iuria p̄ institutiōem nepotis. Ultimo iste. s. i eo qd dicit z. inducit ad q̄stionēm si i. pthocolo lo rep̄itur instrumētu⁹ imprecētū z in fi. notarius dicit z. quid illō ip̄portat. By. dicit. j. e. l. s. nūc de lege. spec. in ti. de instru. edi. s. onis. v. s. nū quid imbreuatura. Ego dico q sic qd ip̄thocolo hec dicio. z. potest rep̄iri duplicitē. Anū ē z. qd rescribis breue z ponis in fi. onis inde terminante: qd non regitur ab alio uerbo ut dici tur h̄ in tex. Et aliud est z. qd p̄oī in orone de terminative: ut. C. e. au. ex cā. z. j. ad treb. l. nā qd. s. si quis cōpulsus. z. l. is cui. s. qui legatorū. j. ut in pos. lega. de p̄mo dicit By. sub illo. z. cōtinens illa que sunt de natura cōtractus. hoc tñ nō pbatur in. l. sed dic qd sub illo z. compre hēdis illud qd deficit in illo smone h̄z consuetu dinem loquēdi i illa materia de qua loqmur: v̄l in filiū h̄ p̄baf h̄ z i. l. ita uenūt. s. petītā. s. p̄. h̄. j. e. l. s. nūc de. l. nā p̄ stud. z. z. p̄hēdunf v̄ba testi posita p̄ gallū: siue istituaf filiū z substi tuaf nepos: ut dixit gallū: siue in filiū institutaf ne pos z substiutaf p̄nepos ut h̄. z p̄ h̄ dico q si p̄ cessit istim emptiōis extēsū. z seq̄l instru locati onis breuiatū p̄ h̄c dictōes z. qd ille clausule qd sūt cōes ad instru locatiōis intelligūs repetit p̄ h̄c dictōem z. sūt enī siles hi. h̄ctus ut. l. i. z. ij. s. loca. Sz hic ē aduertēdu: an no tarius qui sumit istim ex illa imbreuatura debeat extendere. spe. in. d. s. onis. v. s. nūqd ibreuiatura. dīc qd sic. Ego dico qd si qdē ē h̄ct uel act. qd celebrari i scriptis: z tūc nihil dīz addi. totū enī extēsū dīz p̄us scribi: ut. l. h̄ctus. C. de fi. instru. Et iō errat notarius q dicit se rogatos d appellat uel sententijs: nisi primo totū sit scriptum. Que dam sūt instrumēta non celebrata in scriptis: sed in scriptis redacta. z tunc dico qd per notari um non debet extendi. quid enī cōtineatur sub illo z. est dubium z est in estimatiōe indicis ex precedentibus z sequentibus: ut. l. si seruus plu rium. s. fi. j. de leg. i. l. voluntas. C. de fideicom. z. l. cum pater. s. cum imperfecta. de leg. ij. debz ergo notarius breuiter exemplare prout iacet. z sic utimur qd notarius non extendat. Si uero i libro prothocollorum procederet instru mentum extensum ad quod uerisimiliter debe ret referri illud uerbū z. dīz notari d illo facere copiā: videtur enī illa ps esse cōis sequentibus

c. C. Ultimo.
ADDE q
Ja. de are. in
l. si ita quis
s. de euic. p
illum tex. cū
l. sequenti in
ver. z. d. dicit
no. illuz tex.
p abbrevia
tis notarii d
functi: qd so
lum debent
apponi in lo
co illi⁹ abbrevia
tature ea q
sunt de natu
ra casuum ex
presorum. z
ita dicit tene
re. By. hic.
Idez t3 bal
z salv. in. l. si
duo patroni
s. si quis iu
raverit de iu
revar. subdit
tamen Jaco
de are. in. d.
l. si quis ita
q consuetu
do notarij ē
attēdenda p
ut facturus
erat in simili
bus casibus.
arg. l. qui se
missos. s. de
usur. z. l. uel
uniuersorū
de pig. act. z
hoc tenz hic
Bal. z bal. z
L. in au. si
quis aliquo
in fi. col. de
eden. nō ob.
l. si ita quis
qz ibi dicit
z. erat exten
se scripta z
bac dictione
z. uide bal
confilio. cxx
ij. z. ecclrx
ij. ubi dicit
dictio z. cō
cludit natu
ralia z cōsue
ta. ij. volu. z
Ro. consi. cc
cxliii. u. fi. ij.
col.

d. C. Extende
re. uide pau
de ca. cōfil. i.
ubi hec explit
cat Bal. con
filio. lxxii. qn
to libro.

Ad alius.
ADDE p. de anch. con. si. cccvii. et i quantum ale. refert .q. io. an. in ti. d. se. nup. uid. bal. cons. ccccvi. iii. mafredinus iquatum etiā tan git si stipula tus sum a te .x. cum tici morietur an possiz illa pe tere si tici su it occisus. et dicit q. p. d. anchora. in cle. .u. de pe. et re mis. refert p. leu disputando terminas se q. possiz p glo. in ti. de capi. di. i. pn. in vbo comu tatio quā gl. alic. bal. in ti. de pace p. stā. in ti. diuina uocati. et i. l. .u. C. qui ad lib. p. la. non pos. adde q. h. idem tenu it bal. cōs. vi. .u. volu. ubi cōsuluit q. p substitutiōez factam si fine liberis deceſ serit institut⁹ admittit sub stitutus si in stitutus occi datur. an aut in rescriptis an casus omis sū cōprehē dat sub exp̄ so et bal. et iu dit q. nō per .c. suceptum de rescriptis. Quid aut in privilegijs et beneficijs. ui io. an. in. c. l. de trāſla. pre lato. et in. c. olim de vbo. sig. Quid at i. l. iur. muni cipal. vide imo. b. bal. in .l. illā. C. de colla. p. cano. maxime. An de bu. in. c. si. de cōſue. p. De an cha. confilio xiii. ubi con fuluit q. si sta tutū trassert in maritum lucrū fructu um bonorū parefrenaliū q. similiter transserit lu crum terum dotaliū: quia ē eadē et ma ior ratō et ibi etiam qn si ctio inducit

ibreviaturis: qd ad illam referat: ut uidebitis h istud et c. referri ad pn. vbi sit vba extensa merito facienda est copia: ut. l. si qs ex argentarijs. s. sed si initū. s. de eden. et si est dubiu qd importare sub hoc et c. et expediret pti posset cōpelli ad refi ciēdus iſtrumentum de nouo: ut no. i. l. cyrographis. s. de admi. tu. **E**st enī fm et c. qd scribit lōgū et h̄z in oratiōe verbū vñ regat: tūc si illud et c. referit ad aliqđ vbu determinare ad illud reduci et fm illud determinatur: ut. l. nā qd. s. si qs ɔpulsus. j. ad trebel. et. l. ita tñ. s. quotiēs ad trebel. s. loca. l. itē qrif. s. exercitus. Si vñ nō habz certā limitatiōem tūc cōprehēdet oia q. sūt ñna tura cōtractus uel rei sup qua apponif: ut. l. ceterorū. j. de vbo. sig. et. l. si duo p̄oni. s. si qs iu rauerit. s. de iureiur. pro h̄z et c. li. ob. c. vlt. cō iūcto. c. exhibita. et d. iudi. Sz qd si nō dicit et c. sed dicit et reliq. Respōdeo idē est dicere et reliq qd et c. ut. d. l. ceterorū. de vbo. sig. **Q**uero qd si dixit. et. j. Rñ. significatio huius est q. scribēs intēdit omittre aliqua que erāt in medio et assu mere aliqd qd erat. j. ut. l. i. j. ad. l. acq. Et p̄ q si in oib⁹ decretalib⁹. vñ nō habet illaz signifi catiōem qui. i. habet dictio et c. qa per dictionem et c. volo illud qd omittit. p. dictiōem. et. j. signifi co illud quod volo omittere.

Ex. s. sequenti.

Cattrū prouisio facta in unū casū porrigit ad alius. et an sit ueruz illud generale nō refert quid ex equipollētibus fiat: ibi. Hic premissis. Et quando emācipatio faciat locū substitutiōi vulgaris: ibi. Preterea. Et an si auus instituat filiu emācipatū et nepotez i potestate pretereat an nepos possit dicere testamētu nulluz uel rumpere per cōtratab. ibi. Redeo. Et an si filius emācipat⁹ readoptet noceat nepoti. et qd si deportat⁹ resti tuaf: ibi. Redeo. Et an hānitus publicatis bōis si restituat recipet bōa: ibi. Induco. Et an fili⁹ legitimatus post mortē patris auferat bona illis qui successerunt ab intestato: ibi. Induco ad. q. Et an casus q. ponunt in hoc. s. ptineat ad gal lum uel uellei. ibi. Quero. Et nepoti preterito ex filio emācipato instituto potest substitui pu pillariter licet non sit institutus.

Et quid si tantū. Iste est sub tertia ps in qua per sceuolā reprobēdit gallus ñ insufficiēta circa casus et psequor usq; ad. s. q si is. b. d. **P**rouisio facta in vno casu porrigit ad alios sibi siles. b. d. casus in termis ē claus. **M**o. diligēter q. substitutio vulgaris oce pta in unū casuz porrigit ad omnes sibi siles. facit. C. de isti. et substi. l. fi. **O**p. q. male dixeris hic ponit reprobēsiōem cōtra galluz circa casus. ñmo ē reprobēsiōem cōtra sceuolā. ip̄e enī posuit casuz de nepote et pnepote nō gallus. huius timore glo. legit istuz. s. tribus mōis. Prima lec. est q. hic ponātur tres oppōnes cōtra sceuolā non cōtra galluz: et sic fateſ contrariū. et h̄z fuit op̄i. p̄lei quā glo. non t̄z et merito: qa nō ē uerisile q. sceuola seipm incōtinēti reprobēderit seu corre xerit: ut. l. nā et ea. j. de condi. et demō. unde legi tur scđo mō q. hic sit reprobētiō sceuole ñ gallū sed ad contrariū nō respōdetur. Tertia lec. est q. fiat reprobēsiō etra oia. s. dicta ubi de morte fit mētio. et sic cōtra gallū et etra sceuolā. et ista ē ve ra. Nec ob. si dicas q. fm hoc sceuola reprobēdit seipm: qa nō est uerū. dixit enī gallus deficit in psonis: ut dixi. sed posito q. psonas perfecte enumerasset: ut ego suppleui tamē deficit in casi bus: qa non enuerauit oēs casus. et hoc sceuola

supplet. **O**ppo. q. per p̄uisiōem factaz i unū casuz ali⁹ uideſ omisſus: nō autēz uideſ in alio p uisum: ut. l. cōmodissime. s. e. cui cōtrarium bic dicitur. ergo et c. Huius timore glo. scđa magna legit hūc. s. duobus mōis. pmo ut fateamur cōtrarium. s. q. p̄uisio facta in unū casū nō extēditur ad alius⁹: h̄z q. testator pōt si vult in istis alijs casibus. puidere sicut in casu mortis. et. b. d. ista l. fm hāc lec. Glo. nō tenet istā. nā in p̄cedenti. s. iuris cōsultus dicit q. testator hoc exp̄mat. s. vero dicit q. bi casus admittitur ex interpre tatione. l. uellei. nec e. st. necesse q. testator exp̄mat et ista est vera. prouisio enim facta in vnum casū extendit ad alius⁹ sibi similem: quia nō refert quid ex equipollētibus fiat: ut. l. mulier. in prin. j. ad trebellia. et. l. si mater. C. de insti. et substi. **C**ad cōtrarium respondeo q. non porrigitur ad alius⁹ casuz scilicet dissimilez: ita dicit glo. et be ne. **C**ōtra hoc oppo. fortiter isti casus fuerū expressi per modū ditionis scilicet si morietur et c. sed cōditiones debent impleri in forma spe cifica non per simile: ut. l. qui heredi. in pn. et. l. meuij. de condi. et demon. Nō ergo porrigitur ad casuz similem. **D**e. circa hoc notanter dicit: quedam est cōditio necessaria ad ip̄m actum: q. dam est conditio necessaria ad effectum actus: quedaz est conditio uolūtaria. In primis duo bus casibus procedit q. nō refert qd ex equipollētibus fiat. Exemplum in conditōe necessaria ad ip̄m actum. in. s. nostro ad hoc: ut substitutio vulgaris habeat locū est necesse q. institutus nō sit heres. si ergo exprimit vñ casus per quez nō potest esse heres porrigitur ad alium simile. Exemplum de secūdo scilicet de conditione ne cessaria ad effectū actus si relinquitur filiofami. ad hoc ut ip̄e effectualiter habeat requiritur q. efficiatur sui iuris. si exprimitur unus casus per quem sui iuris efficiatur porrigitur ad alium si bi similem: ut. l. si mater. et. l. mulier preallegata. Sed quando apponitū conditio voluntaria: tunc debet impleri in forma specifica: ut. l. q. he redi. et. l. meuij. s. alle. Ratio quia in primis te stator cogitauit de effectu: in hac vltia cogitauit de forma tātū: qa voluntarie apposuit. **H**ic premissis⁹ pro declaratione materie queritur vtruz prouisio facta in unuz casuz porrigitur ad alium: et utruz sit uerum hoc generale non refert quid ex equipollētibus fiat. Hic aut prouisio facta fit in vnum casuz per modū dispositionis aut per modū cōditionis. primo casu aut ex vir tute expressi casus omisſus potest intelligi: et ad alius porrigitur: ut insti. pro soc. s. illud. dixi uo bis in. l. cōmodissime. s. e. soluendo contrarium aut ex uirtute expressi nō potest intelligi. et tunc aut illud potest constare de uoluntate disponen tis uolentis porrigit ad alium casum omisſum. et ad illum porrigitur: ut. l. ticius. s. i. s. e. t. l. fi. .C. e. lecūdum intellectum quem dedi in. l. cō modissime. s. e. aut de mente nō potest constare et tunc aut casus fuit penitus omisſus: aut fue runt expressi duo casus qui obuenerunt coniunctim. et tunc aut loquimur in materia in qua debet fieri interpr̄atio plena: ut in testamētis. et ad illud porrigitur: ut. l. si ita. in pn. s. e. et ibi dixi. aut loquimur in materia non fauorabili in qua non d̄ fieri plena interpr̄atio. et ad illō non porrigit: ut. l. vim passaz. s. in p̄scriptiōe. j. s. ad.

a statuto: an debeat exten di. et an statu tu possit idu cere fictōez vide Bal. cōfi. cl. iii. uol. et an statutus extendat de casu vo ad si etū uide d. Car. cōfi. ip.

BC Hic p̄mis sis. uide om nino p̄e. de ancha. cons. cccvii.

De iure p
torio. raph.
cu. dicit q. fi
lius succedit
de iure pto.
rio per pta.
prouisio galli i
casu isto erit
delusionia ga
secuta post te
stamentu filii
emancipatio
uocat nepos
q. incipit te
nere primus
locu & p. p.
dicit filii cō
ditio institu
ti. l. iii. & l. q.
diu. j. d. acq.
bere ergo re
manebit ut
steritus & p
cōtrata. rum
pet testamen
tum. respon
det ipse ad
hunc subtili
tatem dices
q. uerū erit
testamentu rū
pi per cōtra
tab. tū prou
ho huius. s.
erit utilis ne
poti: quia fili
us anno ex
cludef bo
nor pos. pta
bu. iuxta. l. i.
s. largius b
succes. edicto
ideo excluso
eo ueniet hū
puisone hu
iue. & si di
cis si habebit
nepos habe
bit etiam fili
us cui nepos
acquiret si
erat in pote
state. respon
det pau. d. ca
q. nepos po
terit deferrī
mixtionem
donec fit sul
toris aliaffa
tetur contra
rium.

Corrigi
inquitu ale
kā relata. q.
Bal. h. s. q
late statuto
q. extatibus
inasciis se
mia ab itesta
to no succes
dat. an semia
pterita b. ca
su rūpat & sa
et duos ca
sus. aut itestu
ti sunt cōne
aut venientes
ab intestato:
ur b. p. e. ad
de q. ro. g.
iii. simplici
ter tenet fili
am pōcō cāu
no posse rūna
pere testamē
tu. & idē tenz
Bal. cōs. ec
p̄tū. & certe
iii. l. i. & vīd

ul. & colligis ex ter. in. d. l. si ita. s. eo. Fallit fau
re vitāde p̄rietatis: vt. l. ii. in prin. cū sua glo. j. s
ver. obli. & ibi dixi. Si hō prouisio fit in vñ casu
per modū p̄ditionis: & tunc aut casus omis
sus est dissimilis exp̄ssio: & ad illū nō porrigit: ve
l. si cū dote. in prin. s. so. ma. t. l. si ita quis. s. i.
j. de le. i. & l. i. C. de his q. ve. eta. impe. & l. com
modissime. s. e. aut casus omis. est similis exp̄ssio:
& tunc aut loquuntur in p̄ditione necessaria ex
pte actus vel ex pte effectus: & tūc ad illud por
rigit nec refert qd ex eq̄p̄ollentibus fiat vt hic.
& l. mulier. in prin. j. ad treb. & l. si mater. C. de l
sti. & substi. cū similib. Si vero loquuntur de cōdi
tiōe voluntaria: tūc dō impleri in forma specifica
nec porrigit in aliū casu nō exp̄ssum: vt l. q. be
redi. & l. meui. in prin. j. de p̄di. & de. C. Hō ad
istō vltimū de hac. l. in prin. vbi. prouisio facta de
nepote si nascit post mortē nō porrigit ad casu
quo nascit in vita: & tūc est necessaria p̄dition que
ex necessitate dō apponi: vt in prin. but. l. q. au
tem nō subintelligat: p̄t quia gallus suppleat per
vellei. Rū. q. iō nō subintelligit: q. a. eset p̄tra. l.
cū posthumus alienus nō poterat institui būm hec
tpa. bodie vero cum posset institui posset ee q
subintelligit: vt dixi in prin. l. C. Itē ad idē op.
de. l. cōmodissime. s. e. Rūdeo ibi instituebatur
posthumus qui pōt institui simpli: vnde ista adie
ctio que fuit adiecta voluntarie adiūcif: vt ibi p̄z:
vel dic q. ibi exprimif vna p̄dition que nō porrigit
ad aliū casu dissimilē. lōge. n. dissimilis ca
sus est nasci in vita vel post mortē. C. Redeo ad
glo. dicit hic filiu subductū de medio p̄ emanci
pationē nō succedere. s. l. si cum patrono. s. i. d
bo. pol. So. nō succedit de iure ciuili: vt hic: sed
de iure p̄toria sic. ita dicit glo. vt i. Hō. Ad istō
oppo. fortiter si nos intelligim⁹ hic filiu institu
tum ex testō: ita succedit emancipat⁹ sicut suus.
nā qlibet exēneus succedit dō iure ciuili. C. Pre
terea hic videt casus mirabil⁹ q. emācipatio faciat
locū substōni vulgari qd est h̄ casum. insti. de h̄.
insti. s. si vero. Rūdeo ista substō de qua loquit
l. ista nō est tū in hereditate q̄tū in sūitate: hoc
est in tenēdo locū p̄num sui h̄fdis. statim. n. cu
filii p̄mo emācipat⁹ definit esse suus: & nepos i
cipit tenere p̄mu locū merito locus est substōni
vt hic: sed si eēt substitutus exēneus: tūc per emā
cipationē nō excluderef filius nec admitteretur
substitut⁹ vulgariter vt in Hō. C. Sed p̄tra da
to substituto vulgariter sui h̄fdis nil opa
tur: vt. l. si filius h̄fs. s. e. & no. in. l. papinia. s. qr
ta de inof. te. ergo statim cū nepos est substitut⁹
filii definit ee suu & nepos admittit. Rūdeo p̄
substōnem filius definit ee suus si vult: vel ali &
subtilius: hic substitut⁹ filii in vñ casu. s. si vi
uo testatore moriet. Et st̄ ponit i p̄tate sua vtrū
uelit esse heres vel nō. vñ per substitutiōem non
definit exēnia sui heredis. C. Sed h̄ id oppo. l.
substō cōcipiatur in vñ casu p̄tinet tūi alios ca
sus sibi filies: vt hoc. s. siue ergo nō sit h̄fs: quia
noluit siue q. nō possit vñ sibi datus substitut⁹.
Rūdeo esto q. h̄ sit substitutio vulgaris tacita nō
facit de necessario voluntari: h̄ solū exp̄ssio & i ca
su exp̄ssu qd p̄z: q. licet filius sit substitutus pu
pillary in q. substitutiōe p̄tineat tacita vulgaris
tūi exēnia sui h̄fdis opatur q. p̄ ipam confirmā
tur tabule pupillares: ut. l. si filius q. p̄t de vul
& pu. & l. iul. de acq. h̄. l. p̄t de p̄t. cre. dixi. d. l.
si filii q. p̄t. C. Redeo ad glo. op. & vñ q. emāci
pationē opetur bodie: ut in auē de here. q. ab i
te. in princ. & l. s. nullam. Glo. dicit no. illum. s.
nō corrigit: quia p̄trariuz loquitur quādo nullū

est factum testamentū: sed testamento facto re
manet differentia emācipatiōis & patrie potesta
tis. huic concor. glo. in anten. ex cā. C. de li. pre
te. & in. l. si emācipati. C. d. coll. & Azo. in summa il
lius tū. & alias in. l. si filius. s. de mino. Idem dī
cit Ro. in ti. de bo. poss. contra tab. In contrari
um sūt omnes glo. que dicunt q. ti. de coniun.
cu3 eman. li. est correctus. ut. l. i. i. prin. j. de coni
un. cu3 eman. liber. & l. si ut p̄ponis de inof.
te. & auē in successiōe. C. de suis & leg. & in auē. d
b. q. ab intē. s. i. j. e. l. vlti. Ad declaratiōem pre
sentis dubij pone. q. que de facto fuit h̄: pater si
liu3 emācipatiū insituit: nepotez ex eo in p̄tate
retentuz preterit: an testamentū ualeat uel pos
set dici nullū ul̄rūpi per h̄stabu. p̄ nepotē. Gl. or
di. hic ut uideris tū q. sit nullū. pro qua facit tex.
in corpe de here. que ab ite. Loquitur enim tā
tum cum emācipatus filius contendit cu3 ascen
dēbus uel descendētibus ab avo nō a se. Istūz
tamen casu quādo cōtendit cū descēdētib⁹ a se
nō repieres in isto ti. quod ergo nō mutatur q.
re stare prohibetur: contrarium tenui & teneo:
q. a. in proposito ista glo. male dicit. & q. testamē
tum sit aliquod & non possit rumpi: dico dō hoc
esse casum de iure. C. de leg. heredi. l. memini
mus. s. i. ubi dicit filiu3 emāciparū sucedere
ad sūcūdīne suoy. Si ergo q̄tū ad successi
onez nō pdit ius sui h̄fdis nepos nō admittitur
C. Preterea tex. in corpore i. s. nullā. dicit exp̄s
se nullā esse dñiam emācipatiōis & patrie p̄tatis
etī quoq̄z mō succeda: nō est ergo curandū
sue sit factū testamētū sue nō. C. Preterea po
sit q. loquere tū ab intestato. probō idē. quā
do unum beneficiū daf ex contemplatiōe alteri
us si unū tollit: tollitur & aliud. ut. l. filio. s. m̄. d
adi. le. Sed cā q̄re daf q̄rela uel p̄tra tab. ul̄ius
dicēdi nullū est: q. filio fit iniuria si exhibēdāf vel
pteris: & sibi nō relingtur legit̄ia sua: ut. l. papi.
s. q̄rt. s. de inof. te. sed ille nepos ab intest. ni
bil dō habere būm oēs: ergo per preteritionem
sibi nulla sit iniuria. ergo non pōt dicere nullus
ut. s. e. l. si posthumus. s. q̄ vulgo. C. Preterea
ille q. decedit intestatus vñ relinqere veniētū
bus ab intestato: ut. l. cōficiunt. de iure codicil. si
igis postea relinqd exp̄sse illud qd vñ tacite relin
quere decedēs intestatus ex dispositiōe. l. nō vi
deo in quo sit culpādus: & sic q̄tū ad p̄positū
nō tencō istam glo. C. Ad glo. contrarias respō
deo nec eas d. ino. nā fateor q. eo casu quo emā
cipatus potest rumpere rumpit eo modo quo
rumpebatur olim. Ita intellige glo. in auē. ex
causa. & l. si emācipati. cum si. Sed qđam sunt
qui olim poterant rūpere. bodie nō possunt: ut
nepotes ex filio emācipato: ut dixi: sed si possūt
rumpere in modo rumpēdi nō est aliquid im
putatum: ut in dicta glo. sed in ti. de coniun. cum
eman. li. an sit correctus: dicam in. l. i. j. de coni
un. cum emā. li. C. Redeo nunc ad glo. quero si
iste filius emācipatus readoptef: an noceat ne
poti. Glo. dicit q. nō: ut. l. i. s. si quis filiu3. j. si h̄
tab. te. nūl. ex. C. Sed contra hoc videtur. l. non
putauit. s. si q. emācipat⁹. j. de contratab. & l. si
filio. s. e. By. dicit intellige glo. quādo filius re
adoptatur simpliciter secus si readoptetur in lo
cum patris illius nepotis. ita no. in. d. s. si q. s.
filiu3 h̄. C. S. p̄tra hoc videt. l. filio i p̄n. s. e.
So. in filio exhibēdato i quo nō ē curādū quō re
adoptef vt ibi p̄z: h̄ in filio instituto būm est dñis
vt hic. Rō. q. exheredat⁹ quocūq̄ iure exclusus
est: institut⁹ vero nisi veniat vt sius tal⁹ q. p̄ce
dat nepotē nō excludif. C. Redeo ad glo. Que

late pau. de
ca. p̄sil. cccx
vii. inq̄zum
etiā alax. rep
bēdit Salz.
ex eo q. cōsu
luit q. stante
statuto q. ma
sculū ab intē
stato semias
excludat si se
mīe si min⁹
legit̄ia dat⁹
i dōtē seu re
līctū q. possit
agere ad sup
plēmētū legi
tīe nō obstan
te q. uisa sue
rit eē. cōrēta
sibi relictō
ti die q. idēz
p̄lūlū bal.
cōs. cccxlv
iii. iii. uol. &
p̄. statim se.
est cōsiliū sa
ly. qui refert
ita fuisse p̄n
ciatō in audi
entia. d. Lar.
albanētis fra
tris urbani
qnti cōpo pas
cine legente
padue. & idēz
tū. Lar. cōsil.
.lxx. an autē
stāte predē
statuto q. ab
intellato nō
succedar. si
pater fecit te
stamentuz si
solemne filia
possit aliqd
dicere uide
Bal. allega
consil. cccx
iii.

aBanitus. adde an bānitus restitutus recuperet bona medio tpe alienata qd uoluit Bal. cōfilio. cxxi. lib. quarto.

bRetrorabaf. pau. de ca. dicit bar. nō declarare plene hūc articulū: vñ ipe dicit qd si fiat legitimatio i vita patris et ad eius postulatiōe si nō bz alios filios legitimos pcedat dictū Bar. indistincte lz habeat agnatos:

qz pater po/ terat illis au/ ferre bona ex/ neu instituen/ do. ergo eo/ dē modo fili/ um legitimā/ do. Si at ha/ beat filios le/ gitimos tūc/ si de illis nō/ fuit facta mē/ tio in genere/ uel in specie/ nō ualuit le/ gitimatio tā/ qz subrepti/ cia: qz nō so/ let fieri nisi i/ defectū legi/ timorum filio/ rū ut i aut. q/ mo. effi. legi/ .S. generali/ ter. et S. si qz/ igitur: unde/ credit qz pri/ ceps si legitimi/ maset si sci/ usset subesse/ legitimos. si/ aut fuit facta/ metio tūc si/ fuit dictū qz/ nō fiat eos p/ iudicū: ualeat/ legitimatio: si ille nō succedit cū legitimis ab itestato: pater tñ pōt sibi i/ testamēto reliquere dūmodo legitimā filiorū legitimorū nō minuat: ita/ dicit ipe intelligere qd no. Jo. an. in ti. de succē. ab int. ubi refert qz di/ spūtā. Si aut nō dicit qz nō fiat eis p̄studiū: tūc poterit succedere et ab/ itestato. et hoc in legitimatōe p̄ncipis. Sz in illa qz fit p̄ matri. subseqūēs ui/ def qz per eā possit minū etiā legitimis aliorū filiorū p̄ illū. S. generaliter: qz/ pater recipiēdo nouā uxore et procreādo ex ea filios p̄t p̄iudiciū facere p̄/ mis liberis in dīminuēdo legitimis. Et hī p̄z fm ipm qd iur. in. q. quā/ tractat io. an. in mercu. i.c. sine culpa de legitimato p̄ subseqūēs matri. an/ recuperet ius p̄mogeniture qd erat penes alii filii legitimū qz tñ fuerat so/ loco nat. et videb qz sic p̄ p̄dicta. ipe determinat Sz dicit tñ se dubitate/ facit Sz ei gl. hic posita: qz legitimatio qz fit p̄ subseqūēs matri. fit uiuēte te/ statore uel eo de cui hereditate agit. et sic tēpore quo ius p̄mogeniture/ non erat quesiti p̄fecte scđogeniro. videb ergo qz si scđogenit̄ seip̄s̄/ tenerē p̄mū locū: et poslea natūs fit legitim. et naturalis qz p̄mo loco fit le/ gitimā. qui p̄mo loco nat. fuerat non legitimus ipm deijet. sicut glo/ bic dicit de deportato restituto qui dicit nepotē qz seip̄s̄ tenere p̄mū lo/ cū si restitutus restatore uiuēte: et dicit pau. qz nō uide quomō possit riude/ ri huic glo. p̄ op̄. io. an. dicit ipe facit: qz in iur. p̄mogeniture non videb/ qz pater possit i p̄iudiciū filii disponere sicut nec de feudo: vt i.c. i. de suc/ ces. seu. Sz hoc ei. dicit nō videb uerū: ut p̄z in plurib. locis sacra scriptu/ re. iii. reg. c. i. ubi David p̄posuit salomonē minorē filio maiori. geh. xlviij. ubi rubē fuit p̄mogenitus israel et cū violas fuit thorū patris sui data sunt/ p̄mogenita per patrem eius filio Joseph. et nō est reputat̄ ei in p̄mogeni/ tū. Hē certū est qz ei qz filio patre uiuēte qz unqz idē filiū retinet p̄ mor/ tē patris. et si paternā repudiet hereditatē: ut. C. de. se. nup. l. si qs p̄oris/ sed certū ē qz si mortuo patre rego p̄mogenit̄ repudiariet hereditatē pa/ trio mox et regnū decoulueref ad scđm. genitū. ar. l. i. S. signare. et l. iii. S./ i. c. i. d. b. ll. sequētib. de asig. lib. et in. r. col. ar. agnat̄ uel filius. facit b/ acq. here. l. i. S. qz semel multa qz cō breuitatis omittit alle. Oldra. cōfili. cxc/ iii. i. cip̄tē elegātē qbus oīdī filiū iure p̄mogeniture huius posse: th. p̄ op̄. io. an. vide la. de lig. cōfili. xv. ii. lib. inter cōfili Bal. ubi refert illā. qz/ io. an. ad rē redeam. Si vo legitimatio fiat p̄ mortē patris: si qdē pater/ mādauit fieri idē est p̄ oīa: ac si in vita ipe fecisset. Sz si nō mādauit tunc/ cū ius succedēdi et adēdū sit delatū alteri si nō fiat de eo mētio i genere/ uel in spē nō vñ qz nō est credēdu: qz p̄nceps voluerit illis ius qz fit aufer/ re: et dicit si curare hoc casu: an fuit alii filii legitimis et naturales an nō: sed/ alii cōsanguinei uel agnati. et i b. differt iste casus a p̄cedēti i quo d. agna/ tis nō est fida mētio hic sic: qz iā qz fit ei ius succedēdi qz sine ipe/ rū uoluntate auferri nō debet: ut. l. id qz nostrū de re. iur. nec ē curādū an/ illi adiūsset hereditatē: nec nō: et hoc videb tenere Mo. i. summa qz. fint le/ in p̄nci. pen. col. et bal. i. p̄femio. codi. lz. i. l. deo nobis distinguit aut heredi/ tas erat adīta: aut nō. Si vo fit facta mētio: qz legitimauit nō obstatē qz/ alijs fit delatū ius succedēdi: ut dicit vidisse in aliqb. legitimati. tūc bene ē/ distinguēdu an hereditas fit adīta: qz dicit qz legitimatio nō ualeat in pre/ iudiciū illius qz adiūt: qz cū sibi fit acq̄s̄tū dñz lz p̄ uā iuris ciuilis: qz/ est de iuregētū: ut. l. ex hoc iure nō p̄t sibi auferri p̄ncipē sine cā p̄cer/ nente publicam vītūtē: ut plene no. si lz ius uel uti p̄l. f. Si vo here/ ditas nō fit adīta: tūc lz ēt delatū ius succedēdi: et illud ē mere de iure ci/ uili p̄nceps p̄t auferre iuē no. p̄ Inno. in. c. qz in ecclisiārū. c. de p̄st. et

ro quid si filius deportat̄ restituā: an noceat nepoti. Glo. qz sic: vt. j. de 3 tab. l. i. S. si. nī re/ stitutio p̄ morte aiu fieret vt in glo. Duo dicit ista glo. primū qz restō deportati facta in vita aiu/ nocet nepoti. Sed Sz id qd. S. p̄ime dictū ē d̄ ar/ rogatōe que ē qdām restō: vt. S. e. l. fili. in prin. Rū. restō est in pristinū statū repositio: vt. l. qz si/ minor. S. restō. S. d̄mino. et l. i. C. de sen. pa. et sic/ videb restitut̄ in locū p̄ris merito nepotē exclu/ dit: Sz arrogatio nō ē directa restō. Sed Sz hoc vi/ def. j. ad munici. l. ordine: et qd. no. S. de his qui/ no. ifa. l. gd ergo. S. p̄ea gratior. et j. de fal. l. fal/ sus. S. ordine. vbi restitut̄ nō recuperat locū quez/ inuenit plenū. Rū. hoc ē vñ nisi ille qz occupat/ locū succedat in locū p̄mi et ei p̄sonā rep̄sentet/ ut erat h. Sz i. h̄is tenebat locū deportati suo iu/ re. so dicitū ē qz restō p̄ morte aiu nō p̄iudicat ne/ poti qz iā ē h̄fs. Ex quo no. qz i. iteg. restō fcā/ a p̄ncipe si auferit ius alteri. et sic debes limitare/ l. i. j. et iij. C. de s. pal. qz dicūt qz restitut̄ recu/ peret bōa. itellige qz nō sūt i aliū trāslata. fa. l. et/ si si. S. Sz et qz papi. S. d̄mino. et C. d̄ repu. h̄f. l. fa. l. qz si minor. S. scuola. S. d̄mino. Et tra/ ista gl. op. dy. de. l. si qs ex h̄dato. S. Sz i. p̄. j. n. i. C. In Sz vñ ista gl. ga/ legitimatio ē qdā restō natalib. antiq. qb. oēs li/ beri et legiti nascebāf: ut i aut. q. mo. nat. ef. sui. S. et si qdē. et S. illud. sed h̄f ditas alteri qz ita p/ restitutōem nō tollit: ut h. i. gl. ergo et C. Pro/ declaratiōe hui ē uidēdū an legitimatio trahaf/ retro. Et vñ qz sic: ga medio tpe singis nō fuis/ se spuriū nec illegitimū: ut. l. f. j. de nat. resti. et/ sic determinauerit qdāz. mibi videb qz posito/ qz retrorabaf tñ ius qz fit alteri nō tollit sic ficio

ita dicit se intelligere io. an. in ti. de succē. ab intesta. et ita alias se consu/ luisse huic. qz distinctiō dicit facere illa. q. bal. in. l. deo nobis de fratre/ minore cui deueniebat hereditas patris: et qz nō erat capax deuenire in p/ triores. an ipo effecto ep̄iscope et capace possit hereditas auferri p/ triorib. et bal. ibi distinguit aut hereditas erat adīta aut non. An ante fili/ us incio pa/ tre possit se/ facere legiti/ mare. S. d. d/ ancha. consi/ .cōfili. tennit/ qz nō licet pa/ ter illū etiam/ instituīt in/ testamento. Ange. vero/ consilio. lxx/ vii. incipien/ te spuriū tenu/ it legitimatio/ valere ratifi/ cante postea/ patre d̄ per/ Bal. p̄. vii. i. l. in autē/ abīs possit le/ legitimari bal. videtur tene/ re qz nō con/ filio. cōfili. quarto uol/ tamen dicit/ passus est du/ bius consi/ .cōfili. iij. lib. aliter loquit/ de quo per/ Ange. consi/ .lxxi. incipien/ te arbiter ple/ ne p̄ barba.

S. xxv. et ibi an iſā possit legitimari b̄ quo ēt p̄ anc. i alle. S. i. s. An aut/ in legitimati. quā fac pater sint citādi alii filii uel agnati. uide Bal. cōfili. h̄p. xi. et cōfili. et cōfili. cccxi. p̄mo. vol. ubi dicit qz si in privilegio legitimati. di/ cas dūmodo legitimati. siende nō p̄iudicet filii legitimis et hereditatē qz et/ ipi eqs portionib. vna cū legitimādīs succedat qz nec ex testō poterit le/ gitimāt̄ capē plusqz legitimis et naturales. alle. rex. in. S. et qm. i aut. q. mo/ na. effi. sui. qz dicit no. et p̄ cundē S. ccccxvi. et ccccxviii. iii. volu. et/ ibi qd qz pater dispositi in testō uel aliquid signū demonstrat qz possit se face/ re legitimare p̄ mortē et S. cccxv. iii. uol. et S. i. lib. plene p̄ pau. de ca. S. cccxiii. et S. cccxv. et seq. et ibi an regrā clausula spālio p̄ abb. p̄. lxx/ iii. i. li. et p̄ pau. d̄ ca. S. cccx. p. S. e. cōfili. lvii. qd op̄ef clausula qz si fit p̄i/ dieū ueniētib. ab itestato. uide p̄ pe. de anc. S. i. c. li. et p̄ pau. de ca. alle. cō/ filio. cccxv. p. ang. S. i. c. lxxiii. de legitim. scā p̄ subseqūēs matrimonii p̄ cū/ dem Ange. et cōfili. lxxviii. p̄ Bal. cōfili. cccxx. i. lib. et cōfili. cccxviii. et ccccxlii. iii. lib. et ibi an tale legitimat̄ excludat substitutum si/ institutus fuerit aliquis si decederet sine liberis ex legitimato matrimonio/ p̄cēdāt̄. De legitim. aut qz fit post morte patris uide iter S. filia bal. con/ fil. xii. ii. uol. quoddā S. i. d. Argētīni cui cōfili. se subscrīperūt duo ali dō/ eto. et ibi qz si habēs p̄tūlegiū legitimādī viuēte et mortuo testatore ci/ tatio et nō citatis hiis quo iterē. et S. i. lib. et c. d. Barthola. de sal. et cō/ filio seq. qz fit. d. Jo. de lig. ubi refert bar. briti. h̄c. qz disputat̄ an legitimatio/ retrorabaf et tenētē qz nō. idem tancre. in. q. ii. vide etiāz cōfili/ .lxxi. qui filii sine legi. idem S. Dau. de ca. cōfili. cccxvii. subdēs hoc re/ rum nō exp̄esse appareret imperatorē contrarium uelle. An aut in legi/ tum. sufficiat clausula generalis quando filius legitimatur ad preces/ patris. uide Anch. cōfili. cccxxvii. et quid si suerit data potestis legi/ timandi alicui cum clausula nō obstante quacūqz. l. an ipo possit postea/ legitimare cum clausula speciali. et de latissima potestate imperatoris legi/ timandi uide Anch. cōfili. cccix. et an imperatoris legitimato ualeat iter/ res eccliesie. et ecclō uide cundē anch. cōfili. cccxi. et abb. cōfili. lxx/ iii. S. Dau. de castro allegatis cōfiliis per Bal. cōfili. lxxviii. ii. vol. An at/ qualitas illegitimatis nō exp̄issa vītē legitimata uide bal. cōfili. cccxvi. lu/ bro primo. et cccxv. ii. libro. et cōfili. lxvi. iii. volu. per Oldra. cōfili. / cccxvii. et per Ro. cōfili. cccxii. quod tamē supra coelulum et qz post/ ius acquistūtē uenientibus ab itestato non potest quis legitimati post/ mortem patris limita singulariter nisi filii sic legitimati essent nati in fi/ gura matrimonii et maritali affectu solum. l. canonica probiente. nā hoc/ casu mortuo patre et matrimonio dissoluto. S. Dau. potest legitimare fi/ lios taliter natos. S. l. canonica et auferre lucru ueniētib. ab itestato p̄/ illā figurā et affectu matrimonii qz multū op̄at. ut. l. iii. S. d. don. iter uir. et/ vro. et c. pleriqz ex. e. ti. et c. nup. d. biga. et p̄t papa sīi iuraria alicui tollere/ S. cano. phibituaz matrimo. qz erat cā d̄serēde succē. alius et reducere/ ad terminos iuris ciuilis qz iure matrimonia nā erat ita artata. isti. de nup. g/ totū. ita p̄suluit pe. de anc. S. cccx. i. cip̄tē. i. xp̄i noīe viso diligenter.

C Id est illo
vino. AD.
DE ultra ale
pi. q. volunt
rota decisi
ccxiiij. q. est
sti. d. refcri
q. licet littere
executoria
les loquatur
de executori
bus tñ vni
pôt fieri cō
missio. Facit
q. volunt. d.
car. confit
ev. q. si ap
pet subscr
ptio mercato
ris q. dicit
ticij. q. hoc di
citur salsa l
vnâ cantum
habeat focus
e facit q. idê
volunt. filio
l. et. q. flante
statuto q. ba
bens plures
filios possit
certo mò te
stari. q. si q.
babet unum
filij. et uxore
pregnantem
dicat habere
plures filios
tamè contra
facit qd vo
luit. Oldra.
cōfilio. cxiij.
q. si testator
substitutus po
stibum isti
tutis soiores
q. si unus so
lus nascatur
et morias q.
soiores non
admittetur.
an aot vbu
singularis nu
meri viñce
in plurali. vi
de pe. de an
cba. confilio
xcxi. et ro. sin
gulari. cccc
li. abb. cōsi
lio. lxi. inci
piente qdaz
Rainerius et
inquantum
alex. tagit an
statutum pu
nient comit
tentē malefi
cium cōpre
bendat man
dantez vide
pulebre bal
p. filio. lxi. iii.
lab. sup statu
to mediolai
quo cauetur
q. homicida
capite punia
tur ita ut fla
tim morias:
an babeat lo
cum in man
dante.

possimū nō tollit iura alteri. quesita p. ysucapio
nē vel p. scriptiōne nisi p. bñficiū restōnis tollat:
vt. l. i. s. ex q. cau. ma. hereditatez vero recuperat:
q. donec pendet an alijs reuertat ab hostibz s
alijs non pôt adire: vt. l. nec nos. C. de capti. vii
reuersus repit bona sua vacatia. s. tenendo opī.
alijs. s. q. p. legitimationē factā post mortē possit
recupare bona quo rñdetur ad incōueniens qd
sequeret q. illegitimi faceret se post mortē patris
legitimari et auferent bona alijs. Rñ. ad hoc est
videndū vtrū q. aliquis legitimās alij quoꝝ in
terest sint citandi. Rñdeo qñqz pater facit legi
timari filij in vita sua: et tunc alij nō sunt citādi:
q. hoc principalis tangit p. f. em q. pôt disponere
de bonis suis q. vult: vt. l. cum adoptio. s. de
adop. Qñqz ipse filius perit se legitimari: et tunc
si pater hoc dispositisset in testamēto q. voluntet
legitimare filij: tunc filius sine alteri req̄tione
pôt istā legitimatōe petere: vt. i. au. idē si q. C.
de na. li. et in corpore vii sumif. qñqz pater nihil
p. filio disposuit in testo: et tunc in p. iudicij eoꝝ
qbus iā ins quesitū est nō possit legitimari illis
irquisitio: imo plus q. regritur cōsensus eoꝝ:
vt. l. penul. j. de nata. rest. posse tñ p. n. cepti si vel
let etiam eis irreḡtis: vt. l. i. j. de nata. re.
F Quero an isti casus q. ponuntur in isto. s. perti
neant ad gallum vel ad vellei. Respondetur q.
ad sententiā l. vellei. vt. inuit tex. Et glo. dicit q.
pertinet ad s. n. am galli et velle. et istud est veruꝝ.
gallus enim puidit de his q. efficiebanſ sui post
mortē testatoris: et isto respectu p. tineant ad eū.
Vellei. puidit de oibz casibz p. quos p. m. us
d. medio subducit et isto respectu p. tineat ad vell.
F Ultimo ex his q. s. dixi in materia substitutionis
pupillaris iduco vnu casuz nouuz. Regula ē
q. pupillo nō pôt substitui nisi sit institutus vel
exheredat: vt. l. i. circa prin. j. de vul. et pup. S.
ex predictis do casum q. pôt fieri. pone emanci
patū instituti nepotē ex eo in p. t. retentū p. terij
et sibi p. terito substitui pupillariter. dico q. v. te
stamentū et substitutionis: q. nihil est qd repugnet
cū talis nepos nō d. e. at instituti ut dictū ē: dicā in
materia substitutionis pupillaris

Ex. s. sequenti.

C An nepos ex filio spurio possit institui.
Quid si is. Hic ponit noua rep̄ben
sio. s. galluz circa cauum.
Casus in terminis p. p. se et declarabif ex sequē
tibus. dicit tex. rediret. sub. morietur ipse filius.
C Op. et vñ q. iste casus p. tineat ad. l. velle. q. tex.
dicit illis viuis. l. q. nepos nascit viuis vtrisqz. s.
auo et p. r. puidit lex vellei. vt. j. e. l. s. n. c. d. lege.
Hui timore glo. tripli exponit sup. vbo deide.
tene tertia expositionē vt exponas illis viuis. i. il
lo viuo et sic p. tineat ad cōfiliū galli. hñ duas pri
mas lec. p. tineat ad primū caput. l. vellei. qd est s.
tex. q. dicit. nā hic casus ad velle. nō p. tineat. tamē
glo. ultima circa finē videf tenere p. cedentes qd
videf s. tex. vt. dixi. sed glo. q. est. j. e. l. s. si ei. de
terminat q. qd dicit a p. n. v. s. q. ad. s. n. c. de le
ge. p. tineat ad cōfiliū galli. vii tene dictā secūdaz
expositionē. due prime glo. posite in hoc. s. ten
dunt ad positōem casus. iō nō recito. **C** Quero
an iste casus q. ponit hic sit interpretatio et supple
tio ad s. n. galli: vel sit casus filis expresso sicut
dictū in p. cedēti. s. et illa tene. **C** Ultimo By. su
per bac. l. dicit nota arg. ad q. n. e. de nepote et
filio spurio. **B**is An. de p. s. dicit. nescio unde
By. voluit trahere istud argu. Ego dico q. By.
voluit dicere sicut filio subducto de medio pôt
instituti nepos. ita nepos ex filio spurio q. nunq.

videf suis in medio. Et p. huius declaratione
q. a. bic. s. loqtur q. est dubiū an filiū sit in medio
hoc ē an reuertat ab hostibz. pono. q. quā de fa
cto hui. Quidā habebat filiū spuriū et ex eo ne
potē q. filiū spuriū fecit legitimare a quodam
comite: dubitabat an illa legitimatio valeret p. p
quedā q. ad presens omittit. ppter illud dubiū
quesuit p. filiū q. liter posset testari. Dixi^b q. testef
sic. talē mē filium mibi heredē instituto et si ipse
capere nō posset ex aliqua cā: tunc instituto here
dē talē nepotē meū ex eo: ita q. ad p. f. em eius nō
possit p. tinere etiā ex cā v. s. fructus: et ita ille fecit
testamentū si legitimatio valeret: nō est dubiū
q. testamentū valet et filiū ē heres. si legitimatio
nō valeret dico q. testamentū nō valet. et istā for
mā ponit tex. in. l. i. C. de here. insti. nō ergo vi
tias testamēto rōne forme solum: ergo remanet
dubiū an nepos ex filio spurio sit institutibz: qd
querit By. h. nec plus dicit. Glo. querit idē in. l.
f. C. de natu. li. In nepote enī ex filio naturali ē
tex. ibi. In nepote ex spurio querit glo. ibidez et
glo. antiqua ibi nō respō debat. postea fuit facta
additio Fran. q. dicit idē in nepote ex spurio q.
possit institui. dñs L. y. refert Odofr. dixisse ne
potem nō posse institui sed nō est veruꝝ vt patet
in lec. Odofr. imo religt sub dubio. Ros. dispu
tauit hāc q. n. e. magnus et adultus: ita q. possunt eē aliq
merita apud auū: et sic videf ipsius contempla
tione institutus et valet institutio. Aut erat infans
et parvus: et tunc videf institutus contemplatione
patris sui. nō enim aliter eū notū habebat: vt. l.
sed si plures. s. in arrogato. de vul. et pupil. et l. si
forte de castrē. pecu. Cum ergo cōtemplatione
filiū spuriū facta videf institutio nō valet: et sic vi
detur institutus filius per mediā personā: vt. l. i.
. C. de natu. li. Spe. in titu. de suc. ab int. s. i. po
nit disputationē Ros. Ja. de bel. disputauit istā
q. n. e. in ciuitate ista: et ea ponit in. l. i. C. de na
tu. li. et soluit p. tratu et determinauit q. talis ne
pos pôt in distincte instituti per. l. f. C. de natur
li. et nō p. hibetur nisi filius spurius institui: et nō
reperiſ. p. hibitum de alio. facit quod no. in glo.
in au. qui. mo. na. effi. sui. s. f. i. f. p. hoc q. filiū
spurius pôt a fratre accipere: vt. l. f. i. s. q. j. d. vul.
et pupil. Ego reduxi istaz q. n. e. ad tres casus.
primo quādō cōstat q. nepotē nō instituit p. tem
platione filij: vt. in testamēto facto hñ formam
quā. s. posui. scūdo quādō cōstat q. instituit ne
potem cōtemplatione filij. tertio quādō est du
biū. Primo casu valeret institutio sine dubio.
probo defectus patris ita demum nocet filio in
his que ex persona patris descendūt nō in his q
filius aliunde haberet: vt. l. i. j. de interdic et rele.
sed hic nepos succedit auo ex persona sua ex insi
tutione facta de se nō ex persona p. f. sui: ergo et.
C Preterea filius deportatus non pôt capere
sicut spuriū et tamē nō nocet nepoti: vt. s. p. t. s.
et l. i. s. penul. j. de p. tratabu. **C** Preterea pater
hereticus non nocet filio orthodoxo et fidelis ex
eo nato: vt. l. cognouim. C. de hereti. et au. idē
in nestorianis. **C** Preterea culpa patris p. quā
est exheredat nō nocet nepoti: vt. l. i. j. s. si emā
cipatus de p. tratabu. et C. de inossi. te. l. si q. filiū
et per By. in. c. nō debet aliquis extra de regu
lur. libro. vi. et dixi in. l. in suis. s. e. **C** Preterea
macula patris nō nocet filio in his que p. filium
patris nō acquiritur: vt. l. diu fratres. et l. qui cō
tra. j. de iure patro. et l. queritur. j. de bo. libe. sed
in casu. p. p. o. posito per hūc nepotē nō querit patri
ut patet ex uerbis testatoris. ergo macula patris

b C. D. t. i.
Bal. cōfilio
xxxij. iij. lib.
laudat p. filiū
bar. et subdit
q. illa uerba
cū cape non
poterit ope
ratur ut pa
ter p. sentire
uideat p. in
cipi q. sicun
q. illu. legit
māti. Quid
autē cō. an ne
pos spurius
ex filio legit
mo possit in
stitui. F. e. d.
p. filio. lvij. te
net q. sic licet
alex. hic alle
get quo ad
nepotē legit
mū ex spuri
o. bal. tñ
cōfilio. cccc
vj. videf te
nere q. nō. et
hoc clare te
net consilio
lvij. v. li. ne
detur filiū
peccādi ma
teria. limitat
tamē nī in
stituatur ab
auro propter
merita et me
rita p. benf.

fibi nō nocet. **C** Preterea qn̄ testator expresse loquuntur nō potest videri fraudē cōmittere; vt l. si quis locuples. j. de manumis. te. sed in pposito testator expresse dixit q̄ nolebat ad filiū aliqd pertinere. ergo et̄. Et per hoc respōdē ad rationē Ros. qui dicit q̄ videt institutus cōtemplatione patris: q̄a vbi merita nō precesserūt apparet q̄ nō est institutus cōtemplatione patris vt dixi. vel aliter aliquē instituti cōtemplatione alterius pōt intelligi dupliciter. primo vt alteri acq̄ratur et̄ sic illa est p̄xima causa institutionis: vt l. sed si plures. s. in arrogato. j. de vul. et̄ pupil. secundo modo pōt intelligi cōtemplatione alterius hoc est q̄ aliud sit occasio remota: vt si pp̄ter te habui noticiā cū amico tuo et̄ ei suis effectus amicus et̄ illum instituo. certe tu fueris causa remota amicitie et̄ p̄ cōsequens institutiōis: tamē pp̄ter hoc tibi nō acquiris. **C** Preterea cōtra Ros. est. in institutiōe nō regis notitia heredis scripti: vt l. extraneus .C. de here. insti. licet ergo habeat notum et̄ dilectum nepotē pp̄ter filium nil ad ppositum: q̄a etiā incognitus posset institui. Lōclude ergo q̄ iste nepos debet habere hereditatē: et̄ ita fuit cōsultum per oēs magnos docto. istarū partiū scilicet per dñm Iaco. but. et̄ per dñm Rai. de forl. quibus fuit missa questio dicenda: et̄ ita fuit iudicatum. Secundus casus est quādo constat q̄ cōtemplatione filii spuriū nepotē instituit ut sibi acqrat et̄ tunc certum est q̄ non valet: vt l. i. C. de natu. libe. Tertius casus est quādo dubitatur quicqd dicat Ros. credo q̄ nepos intelligat institutus noīe sui nō parris: primo per regulā q̄ quis non presumitur delinquere. vt l. merito. s. p̄ socio. secundo per tertiu in l. fi. in prin. j. de his qui. vt indig. **C** Sed q̄o qd̄ si instituit nepotes simili citer: nec dixit q̄ ad patres spuriū non peruenit aliquid: an institutio vitietur saltez in v̄sfructu qui acquiris patri per filium quē habet in potestate. Et videf q̄ vitief per glo. in l. i. in fi. s. de aucto. tuto. et̄ per glo. in l. ipubere. s. i. j. de fal. determinau in l. i. s. de aucto. turo. sed animus meus vadit ad istud q̄ ex eo q̄ v̄sfructus non potest queri patri directo nec per obliquū: vt l. quod cōditionis. j. de dona. cau. mor. t. l. fi. s. j. de vul. pupil. q̄ remanet apud nepotem institutum qui habet p̄petratatem. dicam forte in l. i. in fi. s. de aucto. tuto.

Ex s. sequenti.

C An appellatione nepotis veniat p̄nepos. **I**nstituens. Hic incipit tertia pars in qua ponitur brevis ordinatio testamēti usq; ad s. si eius. **C** Et primo ponitur ordinatio testamēti generalis quo ad omnes casus specialiter quo ad personas. secundo brevis ordinatio quo ad casus et̄ quo ad personas s̄im intellectum prime glo. sc̄da ibi atq; etiam. Casus in terminis ē clarus. **C** Oppo. et̄ videf q̄ suus nō posset institui sub cōditione: vt l. suus quoq; in prin. j. de here. insti. So. non pōt institui sub cōditione que non habet suspendere institutionē. ista conditio b̄ nō suspendit: vel ibi loquif in suo iam dato: q̄ non pōt institui sub cōditione nasciturus tamē pōt institui sub conditione si tamē post nativitatem eius institutio non suspendatur: vt e. l. cum posthumus. t. l. posthumus. sed b̄ post nativitatē eius nō suspendif. ergo et̄. **C** Oppo. q̄ hec institutio nō valeat: q̄a beres nō noīatur: vt l. quo

tiens. s. heredes. j. de here. instituē. t. l. iubemus .C. de testa. So. licet hic nō nomine: tamen demonstravit aliquo certo signo. l. qui suus nasceret et̄ hoc sufficit: vt d. l. quotiens. **C** Opp. q̄ male dicat sceuola. nam ip̄e in primo casu incidit in vi tium de quo reprehendit gallum: q̄a in primo exemplo hic insufficenter loquitur quo ad personas. dixit enim de nepote tantu. dicit By. so. patet. Hoc vult dicere q̄ ex certa sciētia dixit. vo lebat enim loqui generaliter quo ad personas qd̄ patet quia postea declarauit in secundo casu: et̄ posuit ordinationē generalez quo ad personas et̄ casus. Ex hoc colligūt doc. nostri vt dñs An. de p̄sis et̄ dñs Rai. post eum q̄ appellatione ne potis nō stinef. p̄nepos nisi exprimatur. et̄ hoc videf tenere hic glo. in fi. sui dum dicit q̄ prima refertur ad nepotes tñ. p̄ hoc videtur casus. s. .e. l. s. idem credendū. Item colligunt ex hac l. tota q̄ appellatione filij non cōtinetur nepos^b etiā in dispositionib^b favorabilib^b: quod patet quia filio instituto nepos qui succederet rumperet testamentū nisi etiam ipse esset institutus: vt patet a prin. l. usq; ad s. nunc de lege. Circa pri mū dico contrariū q̄ appellatione nepotis con tinetur pronepos vel abnepos et̄ similes. Nam vere quilibet est nepos et̄ solum additur prepositio vt decernatur primus a secundo et̄ ab ul teriori: vt l. cui eorū. s. penulti. s. depositulā. vbi tex. declarat: vt j. de v̄bo. signi. l. murus. t. l. sacer. t. l. generi. et̄ hic est casus in nostro. s. recte intel ligendo: vnde diuido sic. primo ponitur brevis ordinatio testamēti generalis quo ad personas. Secundo illud verbū determinat dicens predi ctam institutionē esse generalem quo ad casus: tamē poterat esse dubium vtrum possit esse generalis quo ad personas perinde acsi v̄sus esset quibuidā verbis generalibus que dubitationes non habent et̄ hanc lecturam videtur tenere se cunda glo. parua. secunda ibi. atq; etiā. et̄ in ver sicut. atq; etiā. pone casus an ista verba cōprehē dant omnes casus: et̄ sic nō est nouus casus sed exceptio predicto. Non ob. s. e. l. s. idem credendum: quia ibi dixit nepotem qui ex filio na scetur merito non comprehendit pronepotem: quia non nascetur ex eo filio immediate. hic nō instituit pronepotem simpliciter. probatur. s. l. prox. s. si quis ex certa. Respōdeo ad aliud qd̄ dicitur an appellatione filij cōtineatur nepos et̄ dico q̄ non: vt s. de testa. tute. l. q̄ si nepotes t. l. si quis ita. s. i. e. titu. t. ibi nota. p̄ glo. Et qua appellatione nepotis cōtineatur pronepos. Vico q̄ vnum continetur in alio propter idētatem nominis: licet cum quadam adiectione. et̄ illa nota. que adiicitur causa dotandi ordinem. pro ista habeb arg. in l. in suis. s. e. et̄ p̄ hoc glo. in simili. l. in illa. s. pueri. j. de v̄bo. signi. sed fili us et̄ nepos sunt nomina proslus extranea: et̄ inde est quod dicitur. s. de testa. tut. alio enim no mine et̄. Ad secundum dictum eorum quod ex hac l. probatur q̄ nepos cōtinetur appellatione filij. dico q̄ ipsi dicunt maius mēdaciū qd̄ vñq̄ dixerunt homines: quia ista lex non p̄bat aliquid an appellatione filij cōtineatur nepos. tunc enim habet locum quādo simpliciter pro fertur filius respectu certe persone filij: s. ista lex loquitur quādo filius fuit institutus nominatiꝝ vt si dico istum filium meum: quia tunc non est dubium q̄ ad alium nō extēditur: vt nota. glo. in l. si quis ita. s. i. s. de testa. tu. Examinaui ple ne in l. liberorū. j. de v̄bo. sig. Modo ad propositum a capite. l. usq; ad si. nominat certā p̄so

C Nepon. ADDE An appellatōe si li cōpet en datur nepos bal. consilio clx. i. li. et̄ cō filio. ii. iii. li. et̄ cō filio. i. ii. et̄ p̄ filio cerviū. ii. li. ang. cō filio. lxxviii. Oldra. con filio. lxxviii. p̄u. de cast. cō filio. clx. et̄ sequenti. Andre. sicut. cō filio. lxxvi. et̄. lxxvii. ii. li. bro. cal. cō filio. pi. Jo. de anania. cō filio. lxxviii. ro. p̄ filio. cxxv. et̄ cō filio. cc. cxxvii.

C Sub con ditione. AD DE inquan tum alic. hic dicit q̄ spuriū pōt isti tui si legiti mabis q̄ idē voluit bal. p̄ pime alle. cō filio. ccccvi. et̄ inquantū instituti pos sūt spuriū vi de bal. p̄ filio .ccclxx. i. fi. .iiij. lib. et̄ an succedāt ma tri eo. li. cō filio. cccxvii. et̄ .cccxviii. et̄ an spuriū pos sūt legiti mari ad dan dum vocem vel ad p̄sen tandū ad ius patronat^b p eundē p̄ filio .cccxviii. eo. libio.

C Autem
ADDE in-
quātū alexā.
hic cōcludit
q̄ appellati-
one aue ve-
nit proauia-
an appellati-
one patrui
vēiat patru'
magn'. bal-
cōfilio.v.gn
to libro.

nam filii nec simpliciter ponitur: et sic non p̄tineat
nepos: sed an filius non dico hic: quia esset una
lectio. dicimus in l. q̄ si nepotes. s. de testa. tut.
An appellatione autem continetur auia⁴. Dico q̄
sic ppter idētitatē noīs, ppter ll. quas allegauit
. s. in idētitatem nominis: quas nota.

Si eius. Hic incipit quarta pars p̄me
partis in qua ponuntur q̄dāz
dubitables. q. vſq; ad. s. in omnibus. et p̄mo le-
gam vſq; ad. s. forsan. Primo ponit vñā que
ſtione. ſecundo altiam. tertio determinationem.
ſecunda ibi: quod querēdum. tertia ibi: sed cum
testamētū. In terminis casus est clarus et pate-
bit ex sequētibus. **C** Nota ad illud noli plus fa-
pere q̄ oportet sapere. d. renūcia. c. i. li. vi. **C** Mo-
ta q̄ postq̄ habemus determinationē. l. non est
neceſſe querere ulterius vnde p̄cessit. **O**ppo.
q̄ talis nepos nō rumpat testamentū etiāz pre-
teritus: vt. l. si quis filio exheredato. i. prin. j. t. i.
et l. si quis posthumos. s. i. s. e. So. breuiter iſte
posthumus si nō eſſet exheredatus rumperet te-
ſtamentum vt hic. de nepote capto ab hostibus
redeunte ſecus: si ibi decederet. Item hic deces-
ſit prius filius q̄ nepos: et ſic tempore mortis re-
peritur tenere locū primi: vt. l. si quis exhereda-
tus ſecus si filius erat in medio. **O**ppo. dicit
hic in fine q̄ excludit et nō rumpit. Contra: quia
poteſt rumpere teſtamentum non adeuudo de
iure pretorio. Glo. fatetur q̄ non rūp̄t ex cauſa
preteritionis: ſed poteſt rumpere non adeuudo
vt in prin. glo. magne. Nos habemus hic duas
glosas magnas. **P**ro declaratione primo re-
uoco in dubiū de intellectu veri. q̄ querendū.
Respondeo quidam legunt ſic: q̄ mortuo filio
remansit nepos et teſtator iſtituit pronepotem
ex eo qui natus eſſet apud hostes viuo patre et p̄
aſuo: et reuersus eſſet mortuo vtrōq;: et ſic quod. s.
dixi de filio et nepote dicit hic de nepote et p̄ne-
pote. et iſta eſſet vera et clara lec. Alij vt **P**i. et **J**o.
habent in tex. nepotem: vel si habent p̄nepotem
dicunt q̄ dictio p̄. habundat. et ponunt nepotem
iſtitutum mortuo iam filio vt in glo. Iſta lect.
nō placet: quia si filius eſſet mortu' nepos ex eo
naſciturus eſſet posthumus ſuus tempore teſta-
menti et ſic poſſet iſtitui fm. l. xii. tabularū. nec
eſſet querendum utrum pertineret ad cōſilium
galli: vel vel. **C** Henio ad ſecundam glosam ma-
gnam et reuoco in dubium queſtioneſ ſactam in
tex. que nō ſoluitur quo iure teſtamentum illud
ſuſtineatur vel per gallū vel per vellei. So. glo.
primo arguit q̄ nō habet locum puiſio galli. ſe-
condo q̄ nō habet locum puiſio vellei. tertio q̄
vtrōq; ius locū habeat. quarto ponit op̄. et de-
terminat. quinto respondet ad argumēta ſacta
in cōtrarium. ſeuunda ibi: item vellei. ceſſat. terria
ibi. 3 vtrōq;. quarta ibi: ſol. quidā dicunt. quinta
ibi: nec ob. **C** Examitemus ergo per partes. pri-
ma pars eſſet clara: ſolū eſſet neceſſe q̄ examinem⁵
illud argumētuſ quod incipit itē ius poſtliminiſ
et cōſilium galli. quod ſic declaro. lex cornelia ſingit captum
eſſe mortuuū preambula hora captiuitatis: vt. l.
lex corni. j. de vul. et pupil. et l. lege cornelia. s. d
testa. Cum ergo ſingatur mortuū ſtatiū cū ca-
pitur ſingitur natus: quia aliter nō poteſt mori:
et ſic non perteſet ad gallū. Ex hac parte habes
q̄ puiſio galli non habet locum in eo qui naſcif
poſt mortē vtriusq;. **C** Henio ad ſecondas p̄tē et iſta
eſſet clara. Ex hac parte habes ex quibus caſibus
loquitur l. vell. qđ **D**y. reprobendit in primo di-
cto: et qualiter intelligatur dicam. j. e. l. s. nūc de
lege. **C** Henio ad tertiam partem que ſimiliter

clara eſſet: et ideo vide perte. **C** Henio ad quartā
partem quā vide et no. et omnia que apponuntur
vſq; ad. s. nūc de lege pertinet ad cōſilium galli.
Ex quo patet q̄ multe op̄. poſite in precedenti
glo. et etiam in ſequenti nō ſunt vere. **C** Itē ibi
vbi glo. dicit pater mortuū eſſet viuente auo et ſe
quitur et hoc penteſti die nepos mortuū eſſet ve
re. et hoc in quibusdāz libris deficit: et bene quia
nil eſſet dicere: melius diceret et hoc penteſti ne
pos natus eſſet vere: licet ſic poteſt dici nō nat⁶
euz fit apud hostes. Item ibi dū dicit. Itē et put
habes nepotem: habet locum gallus eo inſpe
cio q̄ naſcitur poſt mortem reſtantis nepos et cōſilium galli.
Iſtud procedit fm op̄. Jo. et **P**i. quā. s. in pre
cedenti glo. reprobaui: qa tūc talis poſthumus
pōt iſtitui fm. l. xii. ta. nec eſſet neceſſaria puiſio
gall. Preterea dicit **D**y. q̄ gallus puidit in eo
q̄ fecit teſtamentū viuo filio. ſed fm hūc caſu te
ſtamentū eſſet factum poſt mortē filij: et nō habe
ret locū puiſio galli. nō eſſet ergo bona iſta littera
q̄ habemus in tex. nepotē. **C** Henio ad quintā
partem et resp̄ndeo primo ad primū q̄ licet vere
viuo auo ſit natus tamē illud nō inſpicit: quia
tunc erat apud hostes et ſic ſeruus: et ſic p̄ nibilo
reputatur: vt. l. qđ attinet. j. de regu. iur. inſpicit
ergo tēpū quo poſt mortē rediſt: et ſic pertinet
ad gallum. Sed huic obſtat ſecundū argumētuſ
qđ pbat filium ſingi natū prima hora captiuitatis
p. l. corneliaz: ſicut ſingitur mortuū. Ad qđ
resp̄detur nota. vere ſictio nō pōt ſingere illud
quod eſſet imposſible de natutā: vt. l. ſi pater. in
ſi. s. de adop. et l. qui ad certum. s. loca. ſed im
posſibile eſſet eum qui erat in ventre eſſe natū: an
te ergo nō ſingitur p. l. cornelia. ſed ille qui erat
natus bene pōt ſingi mortuū: quia erat poſſi
ble. hoc vult dicere glo. vide eam. hoc autem an
ſictio poſſit ſingere imposſible et qualiter dixi in
l. ſi is qui pro emptore. de vſucapio. **C** Proce
do in glo. nos loquimur in capto ab hostibꝫ re
deunte ſi rediſt habet locum ſictio poſtliminiſ
vt ſemper ſingatur ſuisse in ciuitate: ergo ſingif
natus viuo patre et auo et ſic nō habet locū gal
li. Sol. dicit glo. in nato apud hostes reuerso
habet locum ſictio poſtliminiſ quādo rediſt euz
patre vel matre: alias ſecus. ſed hic cum neutro
rediſt: ergo et cōſilium galli. Et iſtud nō eſſet verum in eo qui
tempore quo ſuit captus eſſet in ventre cocept⁷
et natus: vt. l. i. s. de capti. et s. ex qui. cau. ma. l.
ab hostibꝫ. s. in omnibus. et ibi no. et probatur
hoc. s. et ſic videtur nō ſpectare ad cōſilium gal
li. Unde glo. resp̄det aliter fm veritatē incipit
eſſe ſuus poſt mortem quādo rediſt. fm hanc p
tinet ad gallum q̄ ſufficit ad cōfirmationē teſta
menti: non ergo debemus inſpicere fictionem:
vt. s. e. l. filio. Tel dicas q̄ ſi pater et aua mor
tuū eſſet tēpore quo reuertiſ nō ſingitur in eo
poteſtate ſuisse tēpore quo viuebant: quia extre
ma fictionis nō reperiuntur habilia: vt. d. l. ſi is q̄
p. emp. et l. ſcīdū. et l. deniq; s. ex qui. cau. ma.
vbi dixi. ſed ſingitur naſci ſuus poſt mortem.
C Sequitur in glo. Item poteſt eſſe q̄ vere de
cessit poſt mortē patris et aui et cōſilium galli.
Habet locū in eo qui naſcitur poſt mortē iſtra decē
menses: ſed poſſibile eſſet q̄ rediſt ille ab hostibꝫ
poſt mortē per plures annos: et ſic nō pteſebit
ad cōſilium galli. Solu. pertinet ad cōſilium galli
ſuppletū per ſcenolā. s. in. ſ. inſtituens. in omni
caſu quo natus poſt mortem efficeretur ſuus.
C Ultimo gl. no. ex iſto. s. q̄ ius galli appellaſ
p. iſ

C De natu
ra. Inducit
ad. q. ſi auus
cōcubinā ha
beat ex qua
habuit filiuſ
natūalem et
eaz mortuo
filio ducat i
uxorem q̄ fi
lii legitimi et
natūrales na
ti ex filio na
turali nō le
gitimantur
p̄ tale ſubſe
quē matri
monium ut
poſſint ſuc
cedere ipſi
aui ab inte
ſtato pnde
achi nati ſuſ
ſent ex legiti
mo et natura
li patre: qa
hoc ē ipoſſi
bile ex quo
eorum pater
mortuū eſſet
q̄ poſſit ſin
gi legitimat⁸
et ita decidit
Guil. de cu
e bal. in. l. be
mignius. de
leg. et addu
cunt tex. i. l.
q̄ libertinus
s. poſthum⁹
j. de oper
libe. et idē te
net anto. de
bu. m. c. per
venerabilēz
in. xix. colū.
qui ſi ſint le
gitimi.

Ius antiquū lex velleia appellatur ius nouū: et facit ad intellectū. l. si. j. de regula caro. que nō habet locū ad. ll. nouas. Item ad intellectū. l. i. s. de condi. ex. l. que habet locum in. l. noua. Facit iste. s. ad. q. in pluribus partibus iuris reperitur casus in quo certū est actionem competere: sed dubitas que. Certe eo casu non cogitur actor ex primere. sufficit enim liquere iudici q. competitat actio ut hic. Et p. hoc est regula quādo quelibet pars dubitationis tendit an eundē finē non est cur adū de illa dubitatiōe: vt. l. q. si dubitef. j. de acq. here. et ibi dixi. et l. de statu. s. t. i. i.

Ex. s. sequenti.

Can legitimatio possit impetrari p. pcuratore.

Forsitan. Hic ponuntur alie dubitables. q. Et prima loquī i prōnepote nato post mortē nepotis auti et paui sui vsqz ibi. ergo. ibi i prōnepote nato apud hostes viuo patre suo qui tamen rediit post mortē patris et paui vsqz ibi. atqz ibi de eo q. adoptat existens apud hostes qui post mortē omnī reuertitur vsqz ad. s. in oibus. Ex qua diuinio habeas verū casuz hui. s. C In pria pte glo. ponit casuz clare quā vide. dicit tex. et si als deest dictio si. et tūc lfa est plana. als est dictio si. tūc expone et si p. certe. cū semp vna cōiunctio possit ponit p. alia quido expedit: vt. l. eas cas. et ibi no. d. q. di. et demon. C Elenio ad secundā partē. quidā habent in tex. mortuo patre deinde auo nascatur. et hec est bona lfa sūm quā posuit casum et diuini literam. Elii habent in his qui viuo patre deinde quo nascaf z. et tunc iste. s. debet diuidi in duas partes. secūda ibi: atqz si eo. et in tota prima pte poneretur iste casus quē dixi ponit in. d. ver. ergo et si p. nepos. nec ibi effet nouus casus: sed cōclu sio ad primū casum. C Oppo. q. iste casus non ptineat ad gallum. Rñdeo dicūt quidā ptinere ad. l. vell. qd est cōtra id qd determinatum est. s. pxi. s. in glo. magna. qa quicqd dicit vsqz ad. s. nūc de lege. ptinet ad galluz. dico ergo q. versi. ergo debeat intelligi de p. nepote nato viuo p̄e apud hostes reuerso post mortē oium. Ad simi litudinē galli: et ista posset sustineri. C Oppo. ad. s. istum et videt q. iste p. nepos nō possit succedere qa nō fuit institutus. So. intellige q. nepos decessit prius q. filius: vt dixi in. s. nā et si filius s. e. et sic nō tenuit locuz sui: vel alias. C Oppo. q. iste p. nepos nō posset succedere: quia nepos pater eius fuit preteritus. Sol. intelligo istum p̄ teritū decessisse anteq. filius: vt. s. e. s. idem cre dēdū. versi. nam et si filius. et ibi declaratur iste tex. C Oppo. hic dicūt adoptatus succedit. contra variata conditione instituti variā institutio: vt. l. si alienū. s. in extraneis. j. de here. insti. So. ibi variā cōditio instituti de capace in nō capa cem. hic de capace vnius cōditionis in capacem alterius cōditionis. C Sed cōtra hoc oppo. s. e. l. s. et quid si tñ. vbi si filius emancipatur insti tutio vitiaſ. So. ibi ideo qa substitutus erat su et sic fuit ibi facta substitutio in suitate magis q. in hereditate vt ibi dixi. C Oppo. sūm. By. qa ēt in extraneo variatio tēporis nō nocet: vt. l. sed si in cōditione. s. solemus. de here. insti. So. ibi cōtingit variatio i tēpore medio que nō nocet: hic in ea que cōtingit tēpore mortis vel adite here ditatio. C Oppo. ego tenui q. iste fuit adoptatus existēs apud hostes. Cōtra absens adoptari nō pōt. l. post mortem. in. s. de adop. So. di cas q. fuit adoptatus hic p. rescriptuz principis hoc expresse cōcedentis. qua enim rōne pōt fieri legatum rei que est apud hostes: vt. l. id qd. j. de

leg. i. eadē rōne pōt fieri adoptio principe pmitente. p. hoc. C. de emaci. l. i. iubemus. C Quero iuxta p̄dicta dñs imperator cōcessit mihi pri die p̄sis dum ibi legationis officio fungerer p. cōmuni per usqz q. possim ego meiqz descendentes quos cōtingit esse legū doctores legitimare scholares auditorij nostri quos contingeret esse illegitime natos ex quocunqz cōplexu nephario vel illico. C Quero vtruz peter talis scholaris possit a me petere p. pcuratore ut filium suū legitimē. Et sic queris an hoc possit fieri in absentia patris: et idē quero de filio. Et videtur q. nō. vt. d. l. iubemus. C. de emaci. libe. et. l. post mortē in. s. de adop. et. C. d. his qui ve. era ipse. l. oēs. Pro hoc. C. de manu. vin. l. nec mulierē. Con trariū credo q. tā ex parte patris q. ex parte filii possit fieri per pcuratorem. primo per regulaz. l. i. s. v. s. de pcura. secundo per aliam regu lam rescriptū potest impetrari a quoqz et non refert a quo: vt. l. vniuersas. C. de p. c. imp. offe. sed lex dicit q. ista legitimatio fit per impetratio nem priuilegiū seu rescriptū factā sūm illam formā vt in au. qui. mo. na. effi. le. s. si quis ergo. i glo. que incipit qualiter fiat et coll. vi. Item probaf per auten. item si quis. C. de natu. lib. vbi sufficit q. filius ostendat voluntatē patris: nec est necel se q. pater fit presens. Item ex parte filii non requiritur q. sit presens: sed sufficit q. ratū habeat vt in au. qui. mo. na. effi. sui. s. si quis igitur naturalis. et. s. generaliter. coll. vii. Ad cōtraria respondeo. Non ob. l. iubemus. et. l. post mortem. et. l. nec mulierē: qa in legitimatione pater nil disposuit sed principi vel habenti auctoritatem ab eo disponenti consentit. nō enim ipse pater legitimat sed principis auctoritas. L eges cōtrarie loquuntur quādo pater ipse disposuit: licet auctoritate iudicis: vt in eis: quia pater emācipat vel absolvit filiu: et index auctoraf. Item pater ad optat. Item dominus manumittit. Et predicta cum non sint in administratione patrimoij non possunt fieri per pcuratore: vt glo. in. l. nec mulierem. s. alle. Ad. l. omnes. C. de his qui ve. eta. ipse. ri. q. ibi regrif plenitā psonē ad cognitionē que sine ea fieri nō pōt: led hic nō regrif ad cognitionē sed ad executionē: ergo potest fieri in absentia patris: vt. l. seruuz quoqz. s. publice. s. de pcur. Et ex hoc potest colligi determinatio illius. q. an filiatio spiritualis seu compaternitatis possit contrahi per pcuratorem. Et videtur q. nō: qa ipse pater spiritualis aliquid disponit et aliquid agit non simpliciter consentit: ergo videtur q. requiraf presentia sua: vt. l. post mortē in. s. de adop. et ita dicūt canoniste. Bar.

In Omnibus. Hec est quita et vltima pars hui. pri me partis i. qua ponuntur tres regule generales circa cosilium galli et est clara. C Oppo. hoc qd dicūt q. debet institui filius est contra consilium galli qui de institutione filij non fecit mentionē. So. glo. in. prin. l. dicit q. gallus posuit p. cōstāti q. filius institueretur. ego dixi vobis q. debet institui expesse vel tacite. exheredari autem non potest: quia exheredaretur post mortem suam: vt hic. C Oppo. j. e. l. in. fi. Glo. sol. q. verbū dumtaxat tollit contrariū: quia loquitur de filio primi gradus. C Oppo. et videtur q. filius pre teritus non rumpit ipso iure: sed venit per contrabu. vt. C. e. l. maximū. et. j. de cōtrabu. per totum. et. j. e. l. fi. Sol. glo. ibi in emancipato pre terito: hic in suo. C Oppo. etiā q. emācipatus pre teritus rumpit ipso iure: vt. C. e. au. non licet

b C Proc uatorez. An legitimi pos sit quis per pcuratorem et an pcedat arg. a legit imatione ad emācipatio nem. vide la te Andre. s. cu. con filio p. xxv. s. lib.

Aunc d

et in corpore: ut cum de ap. cog. §. aliud. Huius timore glo. variant. Nam quidam dicunt q̄ in preteritiōe filij emācipati nil est imutatū: vt no. C.e. auč. ex causa. et l. maximus. et l. filium. §. de mino. et h̄ et alibi. Glo. tenet trium in auč. de be re. et sal. §. exheredatos. vbi dicit q̄ i emācipato debet inseri cā. als testamentū esset nullum ipso iure. idem tenebat Azo in sum. de inossi. testa. §. effectus. et in ti. de li. prete. §. ē aut effectus. Idē tenet By. in distinctione magna quā ponit in fi. bius. l. et L. in auč. ex cā. hoc puto verum q̄ si causa in emancipati exheredatione nō ponatur ipso iure sit nullum: qa tex. in corpore. vt cum de ap. cognoscere. loquuntur tam in filio suo q̄ in eman cipato. C. Oppo. dicitur hic q̄ exheredatio filij nō valet post mortē. Contra: qa non exheredat post mortē sed simpliciter. So. ista exheredatio nō potest fieri simpliciter: qa cū institutio de ne pote fiat si nascitur post mortē filij nō potest per aditionē eius confirmari exheredatio si nascit si lio viuo: ergo valet: vt l. si ita. in fi. s. e. C. Oppo. q̄ in filio qui est apud hostes sit necessaria exheredatio: vt l. si quis exheredato. §. h̄ si pater. j. ti. i. So. illud est verū si rediret: h̄ hic non redit. C. Oppo. q̄ etiā nepos et p̄nepos debeat exheredari: vt. j. ti. i. l. posthumoz. Sol. inspecto presenti statu q̄ alius precedit eos nō est necesse q̄ exheredentur: ita loquitur h̄. sed inspecto eo q̄ eu enire potest. s. q̄ filius primi gradus ante decedat et sequens incipiat tenere locū primi est necessaria exheredatio vt in contrario p̄baſ. s. e. l. §. idē credendū. ver. sed si filius.

Munc de lege. Hic incipit secūlis legis et sive uit reputari difficilis et durat vñqz ad. §. ille casus. Et dividitur in tres partes principales. primo continuat se et ponit mētē vñusqz capit. l. velle. scđo declarat primuz caput. tertio declarat secūdum. secuda ibi: et vide. tertia ibi: etiā si parente. Et secuda subdividit in quinqz particulas. Primo ponit mentē capit. l. velle. secudo illud declarat ponendo exempla. tertio ostēdit quod addat. l. velle. ad illud qđ erat p̄ uisum per. l. xij. tabu. quarto p̄bat dictuz p̄ eā. s. mentem velle. esse verā per rationē. quinto probat esse verā per verba. l. velle. secuda ibi: ergo. tertia ibi: nō solum. quarta ibi: quod enim. qnta ibi. naꝝ eti. C. Tex. in versi. ergo filiu: dat duas lec. tene primā p̄ vera. C. In tex. ibi non solum. format casuz. dicit iuris. vide. q̄. l. velle. seru uerit nobis de vento: qa per. l. xij. tabu. ille. q̄ na scitur sius pōt institui. Ad hoc respondit iuricō sultus per. l. xij. tabu. potest institui posthumus qui esset sius si tēpore testamenti nascetur. dic hoc addit. l. velle. vt si mortuo filio vel viuo filio et nascitur posthumus mortuo patre filius institui possit. C. In tex. ibi non sic qđ poterat fieri per. l. xij. tabu. C. Item ibi viuo patre sui patris qui quo ad eum est auus. dicit tex. si nascatur ne pos institutus in vita filij: tunc tamē cū nascitur erat mortuus filius s̄m vñā lec. et hoc nō licebat ante. l. velle. qui tēpore testamenti nō erat institutus sius. Ibi quod enim et c. forma casum addit. l. velle. q̄ qui est sius tēpore testamenti possit institui. C. Circa primū quero in quibus prouidit. l. velle. Glo. ibi dicit optime vt pater i ea. Alia glo. s. e. §. si eius in glo. sup verbo qđ querendū. tenet q̄ etiā primū caput. l. velle. habeat locum etiam si nepos nascitur viuo patre et auo. quod By. ibi reprehendit et etiam secunda glo. magna illius. §. in prin. illud nō tenet: sed cōcor

dat huic glo. Illa aut̄ op̄i. p̄cessit ex quadā op̄i. Azo. et Hug. quā recitabo in ver. non soluz. que dicebat q̄ in primo capite. l. velle. p̄tineſ mens secundi capit. quod nō est verū: vt. j. dicā. Itē aduertendū est q̄ primū membrū primi capit. l. velle. quo cauetur q̄ nepos nasciturus possit institui filio tunc mortuo nō fuit necesse. hoc enī erat p̄uisum per. l. xij. tabu. cum tēpore testamēti talis nepos nasciturus erat sius: vt insti. dele. §. posthum. et bo. pos. §. posthum. C. Genio ad tertia partē et prima eius particula clara est. C. Genio ad ver. ergo. hic sup h̄bo nascat. est duplex lec. tene primā que clara ē. Vide glo. et differt prima a secunda qa s̄m primā loquitur de filio et de nepote. s̄m aliā loquitur in filio et p̄ nepote. C. Oppo. hic nō dicit q̄ filius fuit institutus: ergo testamentū est nullum. Sol. semper presupponas esse filium institutū s̄m glo. quod intelligitur vt dixi. s. e. l. i. in prin. C. Genio ad ver. nō solum. Et op. q̄ hic est mala grāmatica. nam relatiū et antecedēs reguntur ab eodē verbo contra. l. plautius. de aur. et arg. le. Huius timore dicit glo. q̄ hic non debet esse dictio qui. vel si habes qui. subaudit glo. vñū aliud verbū: et sic relatiū et antecedens ab eodem verbo nō reguntur: vt in glo. C. Secundo oppo. s̄m hoc primū caput. l. velle. continet duo s. quado nepos institutū et nascitur filio emācipato iam mortuo. Item quādo institutur eo viuo et nascitur filio mortuo: et sic deberent dici tria capita. l. vel lei. Huius timore dicit Azo q̄ primū caput. l. velle. continet vñū casum expressum. s. quando testamentū fit filio iam mortuo: et illud per interpretatione extendit ad casum quādo testamētū fit filio viuo. vide glo. hanc op̄i. posuit Azo in summa de li. prete. que op̄i. nō est vera. nam si respicis tex. in versi. nam et si ita. vbi ponunt verba. l. velle. expresse permittitur q̄ possit institui omnis qui futurus erat sius. nō ergo requirebatur q̄ nasciturus sius esset tēpore testamenti: et hoc declaratur in prin. huius. §. et in hoc versi. si enim. l. velle. de nouo principaliter hoc induxit set de nibilo nobis seruisset. nam per. l. xij. tabu. licebat talem posthumuz institui qui tēpore testamenti nasciturus erat sius. Duo ergo continent nec per hoc debent dici duo capita: qa sub eadem conceptione uerborū illa duo cōplectūtur: ut pater in h̄si. nā et si ita. C. Oppo. et vide q̄ iste tex. sibi ipsi tradicat. nam primo dicit de eo qui nasciturus esset sius: postea dicit q̄ loquitur de nepote: qui nascitur viuo patre: sed si viuo patre nascitur nō nascitur sius: ergo nō pertinet ad. l. velle. Huius timore hic tex. legis diversimode. primo vt exponatur viuo patre. s. sui patris q̄ est auus quo ad eū: et ista est uera quā tenui legendo litterā. Alij ut Azo et Hug. exponunt viuo patre. s. ipsius nepotis. et hoc ponit gl. magna hic posita et sequens glo. partula super uerbo patre. et alia glosa magna in uer. nam et si. et ad contrariuz quod fit: ergo iuris. sultus est sibi contrarius. Respondet nō est uerum. nam in primo capite continetur secūdum caput in sententia: et sic facit hic mentionem de secundo capite. l. velle. et s̄m op̄i. istam ibi etiam si parente. non erit. §. sed op̄i. hec reprobatur per By. qa si primū caput contineret secūdum frusta scđm fuisse factū: et sic velle. reprehendere de superfluitate. C. Preterea hec lec. nō p̄cedit sine uio lentia. Loquitur enim hic tex. de eo qui nascitur sius. Ideo tene primā q̄ ibi etiā si parente. sit §. et exponatur ibi secūdum caput. l. velle. C. Ge

Constitutio se
tus AD DE
Pau. d. ca.
dicti si. glo.
vbi sit expo
ita ita vva
esse meti te
nendu p eo
q si alio ac
cipiat cph
teosim p se
et suis de
cēdētibus per
virile sexum
q nō solum
masculi de
cēdētes ex
masculis sed
etiaz femine
descēdētes ab
bis ma
sculis cōpre
hēdūf. Idē
si dicat p se
et descendēti
bus virilis
sexus. Sec
si dirifit p
se et suis de
cēdētibus
masculis q
nō venirent
femine de
cēdētes ex ma
sculis. An at
sub illis ver
bi. p se et de
cēdētibus
masculis cō
prehēdāf si
lius ex femi
na et sic ne
pos. spec. in
ti. d. loca. S
tunc vō ali
qua v. cxvi.
tenet q nō
qz illud ver
bi masculis
vō stelligi de
descēdētib
ex masculis.
et facit ratio
qz mater sua
nō admittē
retur si viue
ret q si ma
sculis. mul
to minus d
admitti ne
pos ex ea ne
sit melioris
cōdītōis qz
mater ei q
precedit in
gradu. ar. l.
sivua matre
circa mediū
. C. de bo
ma. vbi dici
tur q melio
ris cōdītōis
nō debet eē
nepos qz fi
lius vel filia
hoc idem vi
detur tenere
bal. in. l. C
de cōdī. inf.
in. i. col. Jo
an. in aditō
spe. in ti. de
testa. sup ru
dum refert
disputa. Ri
car. malum.
Et pro hac
glo. hic dī
do. alex. se so
lūtum allega

nio ad ver. quid enīz zē. In quo sic forma casu
Quero quid mouit vellei. ad hoc statuēduz.
Rūdef q sm. l. xij. tabula. debeat inspici tēpus
testamenti: vtrū posthumus qui instiruebat na
sciturus erat suus: qd vellei. vñuz est nō eē equū.
Id qd enim debet inspici tēpus testamēti cum
sufficit inspici tēpus quo nascit. b. d. **S**ed op
po. in heredis institutiōe debet inspici tēpus testa
mēti: vt. l. si alienū. S. in extraneis. j. d. here. insti.
So. ibi in institutiōe pura. istud est verū in instit
utione pditionali istud nō ē necesse: vt. j. de re
catho. l. penu. Et aliter fateor q debet inspici
reguli tēpus testamēti: et q illud inspiciendo te
stamētu vō valebat: q a posthumus alienus nō
poterat institui: ideo puidit vell. vt hoc casu po
sthumus alienus posuit institui: et sic vñuz ipse
inspicio testamētu valer: l. varie cōdītō posthu
mi institui. **T**enio ad ver. nam et si ita. ibi ex
pone. nā et si p certe. **O**ppo. hic dīc ois vini
lis sexus". Contra qa etiā posthumus rumperet
testamētu: vt. l. posthum. S. eo. et ideo gallus in
puisione sua fecit mentionē de nepote et nepte:
vt hac. l. in prin. So. glo. rūdet. expone ois viri
lis sexus faciens testamentū: et sic illa verba refe
runtur ad testamentū nō ad institutū. In mulie
re enī nō est necessaria pūsio huius. l. q. huius
pteritio. p exhereditatiō habet: vt isti. de exhere
libe. S. mater. Et expone ois virilis sexus. i. ois
natus ex virili sexu. **O**ppo. C. e. au. licet. et in
corpo: vt cu de appella. cog. S. aliud quoqz ca
pitulū. So. fateor q bodie in preteritione ma
tris est imutatum q in ea debet inseri causa. ali
ter testamentum ipso iure est nullum. hoc tenet
Dy. in distinctione magna quā ponit sup ista. l.
Sum expeditus de glo. **Q**uero vtrū per legi
timationem aliquis nepos possit effici suus post
mortem filii. Rū. qz sic: vt. C. de adop. l. qz si ad
optiones. S. non solum. facit. C. de natu. l. au.
item si quis. vbi mortuo patre pōt fili legitima
ri eadem ratione nepos ex filio. **S**ed quero
quare sceuola qui omnes casus puidit non fecit
mentionē de isto casu legitimationis. Respon
deo q iste casus nō poterat contigere nisi prī
ncipe mediāte: et sic videtur quodāmodo imposs
sibile: vt. l. apud iul. in f. j. de leg. i. ideo de hoc
nō fecit. l. vt. l. nā ad ea. S. de le. Fateor tamen q
iste modus legitimandi per principē erat cogni
tus isto tēpore: vt. l. qui in puincia. de ri. nupt.
Alij modi legitimandi erant incogniti: sed sunt
introduci p iura. C. in ti. de natu. libe. et in au.
qui. mo. na. effi. sui. et qui. mo. nat. effi. legi. De q
bus cum nō essent cogniti isto tēpore si sceuola
mentionē nō fecit sibi imputāduz nō est. Quod
hic dicitur etiā inducitur per Dy. in arg. ad inv
briuatur ā repartam in pthocollo: quod plene
declarauit. S. e. l. S. idē credendū. dic vt ibi.
Ex. S. sequenti.

Quomođo intelligatur cōcessio factatio et
suis heredibus. ibi. Quero ergo. Et si testator ī
stituit filium et substituit q si decesserit sine libe
ris deueniat in tūcium et eius heredes. Alii her
edes extrani tūci venient ad fideicomissariūz: ibi.
Quero iuxta. Et an cu appellatione heredis ve
nit heres extraneus intelligatur de pmo vel in
infinitū: ibi. Quero istis.

Etiam si parente. Quidam
dicunt q
hic nō debet esse. S. Alij faciunt istum. S. et bene
vt in precedentibus dixi. et incipit l. tertia pars
secunde partis: in qua iurisconsultus psequitur
secunduz caput. l. vellei. vñuz ad. S. ille casus. Et

dividit in duas partes pincipales. Primo de
clarat intellectū secundi capitū. l. vellei. secūdo
illud extendit ad nouuz casuz. secunda ibi: in. S.
videndum. Prosequor modo istam primā par
tem que subdividit in quattuor partes. primo
ponit mētem. l. vellei. secundo illaz declarat per
exempla. tertio cōmendat. l. et ponit eius verba
declarādo ad quos casus porrigitur. quarto tol
lit vñuz dubitationē circa premissa. secūda ibi: et
ita interpretandum. tercia ibi: et bene. quarta ibi
nec soluz. **C**Opponit qz hic casus fuerit pre
uisus. S. p. primo. S. ibi. et si viuo patre zē. Sol. q
dam farentur: quod reprobauit et ibi debet expo
ni viuo patre scilicet sui patris. **C**Opponit ad
secundaz partem dicitur hicita impetrādum.
Contra quia illud pprebēndit ex verbis. l. nō
ergo est necessaria interpretatio. Solu. hic sumi
tur interpretatio. i. declaratio. simile in. l. i. S. qui
operas. j. ad terculia. z. S. de origi. iur. l. i. **C**Op
ponit. j. e. S. ille casus. Sol. hic in nepote qui
tempore testamenti erat natus: ibi non. **C**Ulti
mo oppo. S. e. l. in prin. vbi nō est qz sit institutus
vel exhereditatus. So. vt dixi in. S. idem creden
dum. in. f. **P**ro declaratione quero quid de
prole descendantē ex filio naturali vel bastardo:
an ipse vel geniti eius habeant institutū: et si nō sit
an in aliquo rumpatur testamentū. Et dico do
mini qz licet in aliquo ab intestato succedant: vt
auten. licet. C. de natu. libe. tamen facto testamē
to aliquid petere nō possunt: vt est glo. no. in. l.
i. in prin. in secunda glo. j. de contrabu. **T**en
no ad ver. et bene. **O**ppo. viuens non habet
heredē: vt. l. i. S. de actio. vel here. ven. z. l. i. j. p
herede. ergo aliquo viuo quis nō potest define
re esse suus heres. Respon. filii sui dicuntur sui
heredes etiam in vita patris sicut in vita patris
dicuntur domini: vt. l. in suis. S. e. idem enim est
heres quod dominus. dicitur enim ab heros
quod ē dominus. facit. j. de here. insti. l. his ver
bis. in princ. **Q**uero ergo conceditur aliquid
tio et suis heredibus: vtrum ista verba suis be
redibus debeant intelligi de filiis tñ: quod vi
detur per casum huius. l. vbi dīc si quis ex suis
heredibus: quod ad eos tñ qui tenent primuz
locum refertur. In contrarium videtur qa etiā
heredes quoslibet extraneos alteri appellam
suos heredes: vt. C. de leg. l. in annalib. de ver
bo. signi. l. sciendum. Circa quod dic quādoqz
illa uerba suis heredibus referuntur ad tempus
uite eius de quo loquimur: et tunc semper intel
ligitur de illis liberis qui tenent primum locum
ut hic. nam in uita non habet quis heredem ut
dictum est. quādoqz illa uerba referuntur post
mortem eiusdem de quo loquimur: et tunc quā
doqz illa uerba proferuntur circa illud quod de
sui natura non transit: nisi ad filios ut in feudo
et tunc debet intelligi suos heredes. i. filios: ut
x. col. de succ. seu. c. i. et no. in. lex facto. S. f. ad
trebel. et per Dy. in. l. in cōuētionibus. de vbo.
signi. licet Pe. et Ja. de ra. aliter dicant et male i
quadaz. q. quam Ly. ponit in. l. liberti liberteqz
. C. de ope. libe. Si uero illa uerba referuntur ad
ré que de sui natura trasire potest ad quoslibet
heredes. tunc quādoqz illa uerba exprimuntur a
recipiente: quādoqz a concedente. primo casu
intelligitur etiam de heredibus extraneis: vt. l.
stipulatio ista. S. si quis ita. de vbo. obli. facit. S.
de proba. l. si pactum. cum similibus. Secundo
casu quando a concedente: ut pura testator uel
alius concedens. tunc si quidē intelligendo uni
uersaliter de heredibz resultaret iniquitas: et cō

re tex. in. l. j. g.
ge. rī. taub.
vñ. bu. ita.
q. C. d. legi.
beredē. z. S.
itē veritas
insti. d. here.
q. ab intesa.
z. l. i. j. i. j.
de suis de le
gi. juncto. S.
ceterū insti.
d. legi. agna.
succes. q. iu
ra dicit ipse
aperte. pōa
re q. nepos
ex filia nō di
citur deces
dens vel cō
iunctus per
virilem seru
et q. nepis
ex filio dica
tur agnata
nō cognata
stricte acci
piēdo. ē. ter
in. d. i. j. Et
ideo dicit se
cōsuluisse sa
per testamē
to in quo di
sposuerat te
stator q. sua
bereditas d
ueniret de
vno in aliuz
p. linea. mas
culina. q. fi
filius dece
rat relata
solum semia
q. illa semia
admitteret
dicit tñ q. z
tñ fuit con
sultus. Ad p
dicta qualis
ter masculi
na generatō
intelligatur
et an masculi
ex feminis p
serant semi
nios deces
tibus. vide
per flo. inter
cōsilia. d. pe.
de anch. ce
ly. et qualiter
illa vō de
scendēdo de
vno in aliuz
vide bal. cō
filo. cōsilia
. ii. volu
CId est fil
os. AD DE
iquāli alet
limitat nū
dictus fit ad
quādoqz q
tunc etiā ex
tranei cōpre
hēdūf. q
idem vult
bal. consilio
lx. i. l. vbi
dīc q. vīgō
re illos. ver
boz nō pōe
bēdēt glo
ne icapacē
l. vel. natu
ra vel moti
bus ibi vide
q. pulchru
consilium.

Ceternei.
ADDE. q
Spec. in.ii.
de testa. s. in
pūis vī. si
dicit q semper
in testamētis
verbū her
edes debet
referri ad de
scendentes
pau. vero de
ca. dīc q lī
st magna au
ctoritas spe
q sibi vide
cōtrario di
cendū qz lar
gior interp
tatio fit i re
namētis. qz
in ptractib
fudit tñ q
iste articulus
est dubius &
q non aude
ret cōsulere
p heredibus
ēneis lī si
gnificatum
verbi impor
ter: qz nō est
verisimile q
testator de il
lis senerit. &
ex his vībis
colligere po
tes q aleā.
nō bene re
fert pau. de
ca. nīs diver
ta est lectu
ra sua. nec ē
bene senterit:
qz op. spec.
legit bal. con
filio. ccxij. i
cipiente ppo
nitur q mā
fredin. iiiij.
li. & consilio
eli. incipien
te vba testa
menti. i. li. &
filio. ccxv.
iiiij. li. vīso te
stamento. Ios
nie. ibi vult
qz testator
faciat testamēt
in quo instit
uat vxore &
alii heredes
q vtrūqz ip
sor. p equali

tra meātem cōcedentie: & hinc assūmimus her
ebus. i. liberis: vt. l. ex facto. s. si. ad trebel. Si
vero illa iniquitas nō resultaret stat. pprīe vt oēs
heredes cōprehendantur etiam extranei: vt. l. in
annalibus. C. de leg. t. d. l. sciendum. de verbo.
signi. Sed dices q. l. in annalibus est cōtra hāc
distinctionē. nam ibi loquitur in legato annuo
qđ de sui natura nō transit ad heredem: ergo de
beret intelligi de heredibus. i. filiis. Respondeo
verba mea dicunt aut illa verba. pseruntur super
re de sui natura transmissibili ad heredes vel nō
in. l. in annalibus. res que legatur vel quantitas
de sui natura erat transmissibilis ad heredes sed
transmissionē impeditiebat conditio que est in le
gato annuo nō natura rei legate uere. ergo pro
ferī sup re de sui natura trāsmisibili ad heredes.

Quero iuxta predicta testator instituit filium
hoc modo & ei substituit si decesserit sine liberis
deueniat in ticiū & eius heredes. quero utrum
heredes extranei dicit ticij admittātur ad fidei
commisum. Idetetur qz sic: vt. d. l. in annalibus
C. de leg. In contrariū videtur qz debeat intel
ligi de filiis: qz alias resultaret iniquitas & cōtra
mentem testatoris. sicut enim predilexit filiuū vi
uum ticio: ita heredes filiū predilexit ultra her
edes ticij maxime si ptingeret qz heredes filiū eēnt
de agnatiōe testatoris: heredes ticij essent extra
nei: quod nō est presumendū testatorē voluisse.
ar. j. de condi. & demon. l. publius. in s. & tō hoc
casu intelligitur substitutus ticiū & eius heredes
scilicet filiū. Et ita videſ sentire Ricar. malū. in qua
dā sua disputatiōe. Ex hoc apparet solu. q. quā
faciebz. s. e. s. quidam recte. qz si testator dicit
substituo ticiū & eius filios & heredes sīm rigo
rem verborū deberet intelligi filios tantum vel
heredes tantū. nam hec copularia cadit inter
duo adiectua: nec habet respectuū vnius substā
tie: ergo tē. vt. l. ea tamē adiectio. j. de le. iij. hoc
tamē est verū nisi resultaret sensus incōgruus &
contra mentem testatoris vt dixi. **Q**uero istis
casibus in quibus dixi comprehēdi heredes ex
traneos: an intelligatur de primo de primo her
ede tñ: an de omnibus in infinitum. Quidam
dicunt aut dixi tibi tuoqz heredi & intelligatur de
primo: vt. l. antiquitas. C. de vſufruc. Aut dixi tñ
bi tuisqz heredibus: & intelliguntur oēs: vt. l. sci
endum. de verbo. signi. hec distinctio videtur con
tra. l. si pluribus. j. de le. ij. & j. de lega. iij. l. si plu
res. vbi non est differentia vtrum nomē heredis
proferat in singulari aut in plurali. dic ergo aut
hec appellatio adiūcitur circa rem que de sui na
tura ad heredē nō transit. & tunc de primo intel
ligitur: vt. d. l. antiquitas. aut super re de sui na
tura transitoria ad heredes & omnes comprehē
duntur nisi in casibus: vt. l. sciendum. de verbo.
signi. t. C. de le. l. in annalibus. intelligēdo eam
vt dixi. s. Sed cōtra predicta facit. s. de vſufru.
accrēscē. l. si quis ticio. sed intelligo qz ibi de mē
te testantis apparebat. facit quod dicam in. l. ex
facto. s. fina. ad trebel. **Q**uero circa istam par
tem quia ista verba sunt defectua si quis ex suis
heredibus suis esse desierit quomodo dicebat
ultra in. l. vellei. qz supplet si quis ex suis her
ebus suis eē desierit quomodo dicebat succes
entes in locum suo & instituti testamētum non
rumpant: vt. j. s. vidēndū. Uel dic si quis ex suis
heredibus esse desierit ne ob id minus ratuz sit
testamentū quod in locum primi succedit: vt. p
batur. j. e. l. s. ille casus. **C**enio ad vīsi. nec so
lum. & videtur qz nō sit necesse qz primus institu
atur vel qz heredes: vt dixi. s. e. l. in priu. Sol. vt

dixi. s. e. l. s. idem cōtedēdū. hī. nam & si filiis
& s. s. in. omnibus.

Ex. s. sequēti.

Cstantē statuto qz qui rem suam immobilez vē
diderit foreni vel uidenti cōsenserit puniatur
certa pena. an si aliquis habet actionez persona
lem ad rē vel sibi debeat restituī p fideicōmissuz
& cōsentiat alienanti: an incurrat penam.

Avidendum. Idic sceuola secundū
caput. l. vellei. extēdit
ad nouum casum: & est tex. clarus. dicit tex. non
rumpat. Et certe nō rumpit per rationes que se
quunt. Dicit tex. significare tēpus quo incipiat
esse suus. ergo nec nos debem⁹ distinguere. Di
cit tex. quod licet. i. l. i. t. ista verba omitte
hic & lege in. s. s. **O**ppo. contra sceuolā de su
persuitate: quia in verbis. l. vellei. omnes casus
comprehēdūtur: vt. s. p. x. **A**uale ergo di
cit sceuola qz iste casus captiuitatis fit ex interp
tatione. Solu. in. l. vellei. continētur omnes ca
sus quando quis defit esse suus sine spe reassu
mendi illum gradum: sed in capto est spes reas
sumendi. **O**ppo. hic qz fint superflua verba
dum dicit liberi eius & ceteri: quia appellatione
liberorum omnes continentur: vt. s. e. l. s. insti
tuens. & de testa. tu. l. quod si nepotes Sol. hic
appellatio liberorum stricte accipitur pro filiis:
vel aliter appellatio liberorum propriē porrigit
ad nepotem: ceteri appellantur posteriores: vt
j. de gradibus. l. iurisconsultus. s. parentes.

Oppo. s. e. l. s. si eius. Solu. ibi o nato apud
hostes: hic de nato in ciuitate. **O**ppo. si ille fi
lius moritur post mortem sequēs non incipit eē
suus: vt. l. si quis posthumos. s. i. s. e. t. l. si quis
exheredato in princi. j. ti. i. Solu. non vere mori
tur post mortem: sed per fictionē. l. cornelie fin
gitur mortuus in vita: ideo nepos dicitur succe
dere in locum sui. Contra hoc facit quod no. s.
. e. l. s. & quid si tm. in s. glo. magne. Solu. ibi lo
quitur de restituto post mortem: secus in eo qui
per fictionē succedit vt ibi dixi. **O**ppo. qz iste
. s. non sit necessarius: pertinet enīz hic casus ad
l. xii. tabu. vel ad primum caput. l. vellei. nam tē
pore testamenti tenebat primum locum iste ne
pos: ergo sīm caput. l. vellei. nō habet locū. Sol.
fateor qz tenebat primum locum tempore testa
menti: sed tamē erat spes qz filius qui erat apud
hostes reuerteretur & iste nepos tunc non esset
suus. & ita spes habetur pro veritate ac perinde
vt si iste nepos tunc temporis non fuisset suus.
buius ratio est: quia hic spes importat eundem
effectum quem veritas: quia nepos qui remāsit
in ciuitate donec filius est apud hostes non po
test se imiscere hereditati: vt. l. penul. j. de suis &
legi. t. l. nec nos. C. de capti. merito pertinet ad
secundū caput. l. vellei. per interpretationem
& extensionem sceuole. Ista induco in ar. ad. q.
statuto buius ciuitatis cauetur qz qui rem suam
immobilem vendiderit foreni vel vendenti cō
senserit puniatur certa pena. pone qz ego habe
bam actionem personalem ad rem vel debebat
mibi restituī per fidieicōmissum. Ego consensi
alicui vendenti eo casu quo poteram impeditre:
vel ex forma iuris vel statuti an puniar. Idetetur
qz non: qz vere res non est mea: licet spes subsit
vt sit mea: ut. l. statuliberum a ceteris. j. de stat
lib. In contrarium quia per illam spem potera⁹
impeditre sicut si esset mea vere: ergo spes & ue
ritas important eundē effectum. casus uidetur
in. l. penul. j. qui. ad libe. procla. nō licet. Respō
deo qz dicitur spem baberi pro ueritate est ex in

portione cō
bac 2ditiōe
qz post mor
tez ipsoz dī
cta heredita
tas deueniat
& deuenire b
eat ad ticiū
& eius hered
es p duab⁹
partibus: p
alia vō pte
ad gaiū. p. tū
gatqz ticiūz
vīus institu
tio decessere
nullis reliq
ctis deces
sētibus sed
sorore tantū
euenniat ēt ca
sus qz alter
stitutorz de
cedat qz so
ros dicti ti
cij in nullo
succedet qz
illud verbū
& eius hered
es intelligē
tur de deſcē
dētib⁹ ticij.
nō aut de lo
rore nec ex
neqz ita se
bz cōis vīus
loquendi de
quo vide ēt
ang. consilio
cixv. & late
consilio. cx.
pau. de cast
consilio. cxc.
vbi dat itel
lectuz ad. q.
ricar. malū.
de qua hic p
bar. bal. cōs
lio. xcij. sup
bis punctis
. iij. libz.

terpretatione extensua ut hic: ibi per interpretationem induci. sed ista interpretatio non habet locum in statutis. ergo et cetera. dixi. in. l. omnes populi. s. de iusti. et iur.

Ex. sequenti.

Cdictio in. qualiter diuersimode accipiatur. et an testes qui dicunt aliquid factum in domo et ali qui iuxta domum sint reducendi ad concordiam.

Ille casus. Dividitur in duas partes. primo ponitur prouisio iuliani in casu difficulti. secundo questio sequitur circa consilium iul. secunda ibi. queremus. Item prima subdividitur in tres. Primo. ponitur dubitatio iul. secundo ratio dubitationis. tertio decisio. secunda ibi. non enim. tertia ibi. iulianus. Dicit tex. decedat. dubitatur an talis ne pos rumpat vel succedat. videtur quod rumpat. non enim pertinet ad primum vel secundum caput. l. vellei. By. dicit tex. non enim. Ista pars subdividitur in tres. primo premitur quomodo ille casus non pertinet ad primum vel secundum caput. l. vellei. secundo illud clariss declarat. tertio facit unam rationem concludentem testamentum rumpi. secunda ibi. denique. tertia ibi. porro. Dicit tex. tempore quo nascitur. et ideo non habet locum primum caput. l. vellei. Et dicit tex. iam natus erat tempore testamenti: sed ille non erat natus tempore testamenti: ergo non pertinet ad secundum caput. **O**ppo. quod ille casus sit superfluous: quod puerus erat per. l. vellei. in primo capite in ver. non solus. ibi viuus patre et cetera. Solus. expone viuus patre. s. partis sui: hoc est autem et sic nil faciat ad. s. istum: ut ibi dixi. **O**ppo. dicitur in versi. denique. quod non permittit institui. Contra. s. e. l. s. etiam. Huius timore sunt in glo. quattuor expositiones. prima quod non permittit institui. s. natos sed nascituros. secunda quod non permittit expresse sed tacite. tercita quod non permittit si non vult testamentum rumpi. Et ista est vera. Pro cuius declaratione scias quod nepote iam natu ex filio viuo possim substituire filio de iure comuni per. l. xii. tabu. quia non est posthumus: sed iam natus. unde. l. vellei. non pruidit circa puerum institutionis: sed declaravit quod ex eo quod nepos incipit esse suus: et sic incipiat habere aliam conditionem quod haberet tempore testamenti testum non rumpatur. unde secundum caput vellei. non pertinet ad hunc casum. **O**ppo. in sibi. de bo. po. in pn. Sol. quod dicitur quod posthumus alienus nullo iure possit institui: scilicet civilis: sed de iure priori poterat. ut in contrario. **O**ppo. j. de lega. i. l. penul. Glo. sol. ibi quod posthumus alienus non poterat institui de iure antiquissimo: sed de iure novo etiam. s. sic: quod videtur contra ver. porro. Ideo pro huius declaratione scias quod sibi. l. xii. tabu. poterat institui posthumus qui erat futurus suus si nasceretur tempore testamenti: ut institui. de le. s. posthumo. in prin. de bo. pos. in prin. Posthumus vero alienus hoc est qui non nasceretur suus si non nasceretur tempore testamenti non poterat institui. ratio quia de iure. l. xii. tabu. non admittebatur ad successionem nisi suus: ut institui. de successione. ab intellectu. s. emancipati. sed ille posthumus alienus non erat suus. ergo et ista prout ratione quare posthumus alienus non erat institutus: ut institui. de le. s. posthumo. licet ille tex. loquitur ab intestato. Superuenit gallus et prouidit quod posthumus qui non erat suus tempore mortis: sed nascetur suus post mortem possit institui: ut hac. l. in prin. Ita loquitur. l. penul. j. de leg. i. qui fuit casus suppletus et extensus per seculam: ut. s. vidisti. superuenit. l. vellei. et puer

dit quod possit institui posthumus allentis tempore testamenti: qui tam nascitur suus et in vita testatoris. et quod hoc non sufficiebat introductum est secundum caput ut ille qui est natus tempore testamenti possit iure communis institui qui succedendo in locum primi non rumpit. Superuenit consilium iuliani in casu difficulti quod possit institui posthumus alienus tempore testamenti qui non nascitur suus: tam postea succedendo in locum primi suus efficitur: ut in hoc. s. Superuenit postea pretores et viderunt quod hoc erat iniquum quod posthumus alienus non possit institui: ideo prouiderunt quod si instituatur admittatur per bonorum possessiones de iure pretorio: ut institui. de bono. possit. in pri. Superuenient postea imperatores et viderunt quod edictum pretoris erat equum: ideo circa hoc fecerunt constitutiones per quas omnis posthumus alienus possit institui licet nunquam efficiatur suus: quas constitutiones non habemus sed earum mens recitat. institui. de legi. s. posthumo. et de bono. possit. in prin. Ex predictis appareat quod quedam glo. que est. s. e. l. s. si eius. que dicit quod puerus iulianus habet locum quando quis fecit testamentum filio mortuo male dicit. **O**ppo. hic dicit quod iulianus hic coiunxit duo capita. l. vellei. Et alia non videtur bona coiunctio: quia in eis multa sunt diuersa quod ad casum ppositum: quia in primo casu loquitur quando nascitur post mortem filii quod hic non est. secundum caput loquitur quando quis natus est tempore testamenti quod hic non est. Respondeo fateor quod ista duo capita non sufficiunt ut magistrali interpretatione ille casus potest decidi: sed iulianus erat iurisconsultus: vii auctoritate quam habebat condendi. l. hoc introduxit fauore testamenti conseruandi. Et quia eadem est ratio in isto casu que in precedentibus cum temporibus testamenti inspicere non debet: ut. s. e. l. s. nunc de lege. ver. quid enim. dices tu si eadem est ratio ergo interpretatione magistrali potuissest ille casus decidi: ut. l. non possunt. s. de legi. Respondeo extendere leges ex identitate rationis non possimus quando per hoc in duceretur. l. correctio. non enim una per aliam tollitur nisi quatenus exprimitur: ut. l. precipimus. in. s. C. de appell. sed de hac extensione veniretur contra. l. xii. tabu. Ideo fuit necessaria puerus iulianus in casu isto. **O**portet ex hac. l. p. doctoribus qui arguit ex coniunctione duarum vel trium legum. **O**ppo. quod iste casus pertinet ad primum caput. l. vellei. nam ipse nepos nascitur in parte ergo nascitur suus. Respondeo non sequitur: quia non est suus quando alius eum precedit: ut institui. de hereditate quia. et dif. s. sui. **C**ultimo vos videtis hic quod dictio in. ponitur. p. valde. Pro declaratione dic quod dicitur in. quandoque reperitur composita cum alia dictione: quandoque simplex non composita: primo casu quando componitur cum verbo sum es est: ut insum ines inest. et tunc significat quandam intrinsecitatem: ut. s. si cer. pe. l. lecta. s. dicebam. ibi pena incontinenti apposita inesse videtur. Si vero coponitur cum alio verbo tunc quandoque in. ponitur. p. valde ut hic cum similibus. quandoque ponitur in. p. non: ut. C. de testa. l. hac consilium tissimum. s. ex imperfecto. et in auctoritate de here. et fal. s. inordinatum. et hoc sibi quod magis potest materie. p. posito adaptari. facit etiam secunda consilium. C. ibi indefenso et cetera. et ibi glo. Secundo casu quando dictio in. reperitur simplex non composita: et tunc aut adjicetur nomini significanti locum aut tempus aut neutrū illorum. primo casu aut adjicetur ablative et significat intus in loco: ut. l. i. s. inservi-

adde quod id est
voluit sed
consilio. viij.
si tamē via
rarius solēni
pūlita cautio
ne de re lita
endis visuris
illas non relati
tuar et multo
tempore vi
uat post te
stamentis. Se
cundus fac
ciat valet ni
bilomin' se
cundū virgo
luit. Cal. pū
lio. iiij. d. via
ris. inquit
et alex. pōt
quod si statu
tum speciale
quod i causis a
centū libris
super talis sit
iudex et causa
s pupillorū
alii sit iudex
contingatq
cām pupilli
de centū lib
bris agitari
quod debet pō
ferri iudex
pupilli non
quantitatis
adde quid si
sit statutum
quod de causa
motis coraz
capitale po
testas non pos
sit se itromit
tere et pōtē
rit citatio si
legitima co
ram capitale
neo an pōtē
poterit co
gnoscere vi
de Ro. q. sic
cōsilio. cccc.
vij.

b **C**Legum
ADDE quod
imo. intelligi
git in materia
exordiati a
liis necessaria
sit pueris
superiorum. Et
iquali alter
ponit de te
stibus quoq
vn' dicit de
veritate et sa
ma ali' de sa
ma tantu' quod
excluderet p
bet sibi ipsum
vid qd volu
it ang. consi
lio. iii.

c **C**De dictio
ne in. AD
DE ultra s
lex. older. cō
filio. xlii. vbi
de quāpluri
mis alijs vi
ctionib'. Et
qñ testes re
ducēti sunt
ad cōcordiā
vide p. de
anib. cōsilio
.ccclxxvi. s
ccclxxvii. s
.ccclxxviii.

mine. j. de flumi. Si adiſciſ significat extra locum: vt. j. arbo. fur. ce. l. i. ſ. i. vbi exponit in. i. ſupra vel iuxta. Fallit ratione evitande contrariates: vt. l. ſi ſtatuta. j. de iniur. Et iſtud ſa- cit in arg. ad. q. vius teſtis dixit q̄ ſuit in domo: alius iuxta domum. An iſti teſtes probant. vide- tur q̄ ſic: qa teſtes reducuntur ad concordiam ne ſint contrarii: vt extra de teſti. c. cum tu. dixi i. l. inſulam. ſ. i. ſ. ſolu. matr. exponaf ergo in do- mo. i. iuxta domum: vt dicta. l. ſi ſtatuta. Dicunt tamē canoniſte vt Berii. & Inno. q̄ illa con- cordia tunc debet fieri quando teſtes ſunt pares: ſe- cus ſi ex aliqua parte ſunt plures: quia tunc non debet ſtarī: vt extra de offi. dele. c. cum contingat & ibi per Innocen. Secundo caſu quando adiſci- tur nomini ſignificanti tēpus & tunc aut adiſci- tur ablatiō: & debet infra tempus intelligi: vt. l. i. ſ. quibus. j. de ſuc. edi. & l. cum fuerit. j. de ma- nu. teſta. & tetigi. in. l. ſicut. j. de lega. i. tantuſ eſt dicere in anno q̄tum iñtra annum. Si vero po- nitur cuž accuſatiō & ſignificat poſt tempus. ſ. annos proximos: vt. l. ſi annos. & l. nō putabam. j. de condi. & demon. dixi plene in. l. ſi cui legeſ. j. de lega. i. dīc ut ibi. Tertio caſu quando adiſci- tur nomini & non ſignificat locum neq; temp. & tunc aut adiſciſ accuſatiō & ponitur pro cō- tra: ut. l. nō dubium. C. de legi. & C. de epis. & cle- ri. l. raptoreſ. C. de here. l. manicheoſ. & ſ. tribu. l. in heredem. in princ. & omnes. ll. que dicunt actiones dari in heredem. Si vero adiſciſ ab latiuo: tunc ſignificat materiam de qua agitur: vt quādo dicitur in pecuniaris cauſis & c. in in- nitum veniunt hic: vt. l. in pecuniaris. ſ. de fer. & l. videamus. ſ. in fauiana. ſ. de vſur. & institu- de act. ſ. in bone fidei. cum multis ſimilibus. & hoc de vera & ppria ſignificatione. Quandoq; tamē reperitur improprie ponit. Nam quādoq; ponitur in. pro aut: vt. l. ſi ſtipulatus fuero dece in melle. j. de ſolu. ſm vnam lectu. quandoq; in. ponitur p cum: vt. l. naturalis. ſ. in bis. ſ. de p- ſcrip. verb. & ibi glo. Quandoq; in. ponitur pro ad: vt. l. cum antea. in. h. C. de arbi. & de his non potest dari certa doctrina: quia iſte coniūcioſ & prepositiones ſepe ponuntur vna p alia quan- do expedit: vt no. in. l. eas cauſas. j. de condi. & demon.

Queremus. Hic ſceuola pōit vna questionem circa conſilium iuliani & eſt caſus clarus. Oppo. iſte caſus videtur contra caſum. ſ. & quid ſi tantum. ſ. .e. l. vbi per emancipationem definit ſuus poſſe eſſe heres ex teſtamento. Repondeo ibi habebat ſubſtitutuſ in ſuitate: hic non. Oppo. de. l. ſi alienum. ſ. in extraneis. j. de here. iſti. So. ibi facta eſt mutatio de capace in non capacem: bic vero facta eſt mutatio de capace in capa- cem alterius conditionis. dixi. ſ. .e. l. ſ. forſitan. Ultimo glo. dicit q̄ iſta ē diſſicillior. l. que ſit in toto corpore iuriſ & ſuam materiā melius ex- pli- cat: & ego delaraui vobis melius nūc q̄ vñq̄ ſuit declarata. diſtinctionem magnam By. qua ponit non referto: qa modice virilitatis eſt. & poſt q̄ ille gallus ſuit nunq̄ ſic cantauit ut hoc anno fecit.

Ater cetera. Filio in po- teſteſ pterito teſtamen- tū eſt ipſo iure nullum. hoc di- cit. In preteritione filij emanipati quid iuriſ ſit: vidistiſ. ſ. .e. l. gallus. ſ. in omnibus. Itēz an hec l. quo ad legata ſit hodie imputata per auctē. ex cauſa. dicam. j. ti. i. l. filio. Barto.

Nullum. Etiā ſi nō di- cat nullū: vt tenet pau. & cast. conſilio ecclij.

Um apud. Filius apud ho-

ſtes preterit nō rumpit teſtamen- tuſ ſi non redit. hoc di-

cit. hoc intellige: vt. ſ. .e. l. gallus. ſ. in omnibus.

J filio. Ab iñtestato ſuus & emā-

cipatus ſuccedunt equali-

ter. hoc dicit. Uel aliter. exheredatus nō

habet contratabu. beneficio alterius preteriti.

hoc dicit. Nec lex legitur duob⁹ modis. primo

q̄ loquitur in duob⁹ ſilijs & tunc eſt plana. fe-

cundo q̄ loquitur in filio emancipato & nepote

ex eo in potestate retento qui veniet per edictuſ

de cōiun. cum emancipa. lib. eius: quod edictuſ

eft hodie correctum: vt dicit glo. cōtrarias glo.

habemus ut dixi in. l. gallus. ſ. & quid ſi tm. ſ. e.

dicam latius in. l. i. de cōiun. cum emanci. lib. &

per Ly. C. de ſuis & legi. auč. in ſuſſeſſione. dicit

glo. in. l. ſi exheredatus. de quo dīc ut dixi. j. de

ſuppel. le. l. labeo. & per By. extra de regu. iur. c.

quod alicui. li. vi.

De iniusto rupto & irrito teſtamen- to. rubrica.

De iniusto rupto & irrito teſtamen- to.

Dictu eſt ſupra de teſtamen- tis. verum quia teſ-

ſtamentum quandoq; efficitur iniustum. ideo

ponitur hic hec rubrica.

Ex. l. ſequēti.

De diſtione poteſt. Et an cum ex teſtamento

poſſibile eſt adire hereditatem per reſtitutioneſ

factam a principe rumpaſ primum.

Estamentum.

Glo. diuidit hanc. l. in. v. parti- culas. ſicut ponit qnq; modos nullitatis. diuidit uſt & melius i. tres ſm q̄ de tribus tāgit rubri- ca: quia primo de iniusto. ſecun- do de rupto. tertio de irrito teſtamento. ſecunda ibi. aut rūpif. tercia ibi. aut irritu. Et circa pmuſ ponit duos caſus. circa ſecunduſ alios duos. cir- ca terrium vnum tm. & ſic potest ſuſtineri glo. q̄ dicit q̄ ponit qnq; modos rumpendi. Oppo. q̄ male faciat iuriſconsultus ibi ponēdo duos caſus: quia iñſtituſio vel exheredatio ē de ſo- lēnitate & neceſſaria: vt. ſ. ti. i. l. iter cetera. Glo. ſatetur contrariuſ & tu dīc q̄ bic ſunt duo caſus circa iniustum teſtamen- tū: & diſſerunt in hoc: quia pri- muſ reſpiciſ ſolēnitates cōmu- nes que i. quolibet teſtamen- to requiri- ſur. Secunda caſuſ reſpiciſ ſolēnitates que quādoq; nō requiri- ſur ut in eo qui non habet liberos. Oppo. hic dīc q̄ ſolēnitates debent ſeruari. Contra. C. de for- mul. l. i. Glo. non ſoluit. dy. dicit q̄ bic loquitur de ſolēnitate neceſſaria. ibi de fruſtratoria & ſi- mulata. Oppo. de. l. codicilliſ. ſ. i. j. de leg. ij. So. ibi nō valet ut teſtamen- tuſ: ſed ut codicilliſ. quia ſuit ibi ſuſſiciens ſolēnitas quo ad codicilliſ Oppo. ad ſecunduſ q̄ preteritione non rum- patur: vt. l. i. j. de contra tabu. So. hic in preteri- tione ſuſt. ibi in preteritione emancipati quod p̄ autenti. mutatur in hoc: qa cauſa debet inſeri: ut dixi in. l. gallus. ſ. in oib⁹. ſ. ti. i. Oppo. q̄ teſtamen- tuſ ſecunduſ nō tollat primuſ: ſed vtrūq; valeat: vt. l. querebatur. de teſtamen- tuſ. So. ibi in pagano. hic in milite qui pōit decedere duob⁹ cōditiſ teſtamen- tuſ. Oppo. de. l. ſi filius qui in prāte. ſ. ti. i. So. ibi in ſecundo teſtamento non po- uit adire hereditas de iure ciuili ut ibi dixi. Dicam in. l. cum in ſecundo. j. eo. Oppo. j. eo. l. iij. ſi. ſed & ſi ſtante. So. qd tex. hic dicit ex quo he- res exiſtere po-uit debet intelligi. id est po- ſſibile